

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

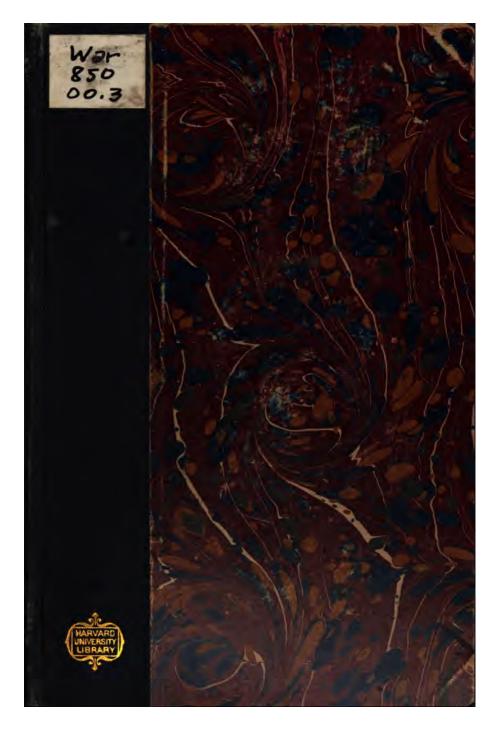
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

War 850.00.3

Harbard College Library

FROM THE

SALISBURY FUND.

In 1858 STEPHEN SALISBURY, of Worcester, Mass.
(Class of 1817), gave \$5000, the income to be applied
to "the purchase of books in the Greek
and Latin languages, and books in
other languages illustrating
Greek and Latin
books."

• • • 1 . .

•		

περί καταστάσεως απληκτου.

INCERTI SCRIPTORIS BYZANTINI SAECULI X. LIBER DE RE MILITARI.

RECENSUIT

RUDOLFUS VÁRI

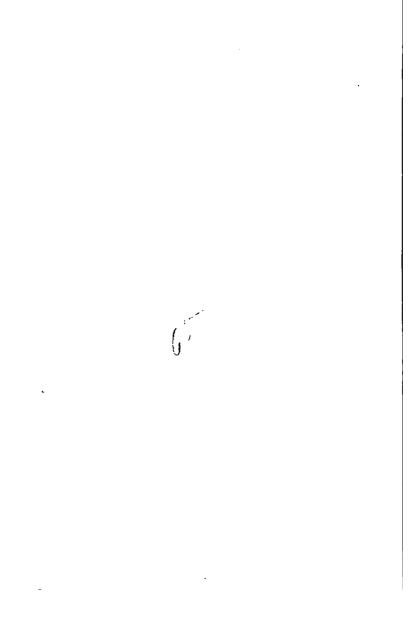
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMI.

Salisbury Junio

LIPSTAR: TYPES B. G. THURNSRI.

MANIBUS EUGENII ABEL

SACRUM.

PRAEFATIO.

Incerti scriptoris liber de re militari mandatu Nicephori Phocae, ut videtur, confectus ex scidis Caroli Graux relictis ab Alberto Martin in actis, quae "Notices et extraits des manuscrits de la bibliothèque nationale et autres bibliothèques" vocantur, tomi XXXVI pp. 67-127 editus primum testis memoriae ac pietatis nuper (Lut. Paris. 1898) seorsum quoque prodiit. Neque tamen erat opus omni ex parte viris doctis ignotum, capita enim XIII. XV. XVIII. ab ipso Carolo Graux iam pridem publici iuris fuerunt facta.1) Antehac autem auctor in bybliothecis latitavit, quamquam C. Ben. Hase in praefatione ad Leonis Diaconi Historias scripta (Paris. 1819) triginta capitum (II — XII, XIV—XXXII) titulos protulerat ipse ille libellum editurum fore promittens. Mihi, qui annis 1891-1894 iussu et impensis Academiae Litterarum Hungaricae in bybliothecis Italiae, Hispaniae, Galliae, Germaniae codices Leonis imperatoris Tacticorum diligenter examinavi²), postquam aliquoties et in librum ad hunc usque diem sub titulo neol καταστάσεως ἀπλήκτου notum incidere contigit, aliquanto post, cum de conexu ac virtute codicum Leonis pauca iam promulgassem³), plura vero bene cogitassem, Romae cum

tur (pp. 82 – 89 = Opp. II 144 – 149); = in notis Graux¹.

⁷⁾ Cf. "Akadémiai Értesítő" 1894 pp. 577 – 583.

⁸⁾ Cf. Byzant. Zeitschrift VI (1897) pp. 588 – 591 et VIII (1899) pp. 508 – 510.

¹⁾ Anno 1875 in ephemeride, quae Annuaire de l'association pour l'encouragement des études grecques en France inscribitur (pp. 82 – 89 = Opp. II 144 – 149); = in notis Graux 1.

fuit mihi rursus occasio commoranti librum e duobus vetustissimis exemplaribus describere placuit. Biennio fere peracto editio Martiniana prodiit, cuius auctores qualem in textu constituendo operam conlocaverint, paucis exponere mihi liceat.

Usus est Carolus Graux libris manuscriptis sex, qui omnes praeter unum, Escorialensem dico, deterioris notae esse ex infra scriptis satis apparebit. Sed ne hi sex codices quidem accurate videntur ab eo excussi, cum de duobus eorum non sit dubium, quin neglegenter essent conlati. Iterum Escorialensem dico, cum eo Basileensem. Ex Escorialensi ipse descripsi anno 1894 inde ab initio operis asque ad ἀσφαλῶς ἐκατέρωθεν (p. 4, vs. 11) capitis primi verba, Basileensem anno, qui decurrit, totum Bonam itaque causam habere censeo supplendi atque corrigendi. Ac primo, quae ad conlatam Escorialensis partem pertinent! Habet codex (ed. Martinianae) p. 79 vs. 2: δπλιτων, dein τεταγμένων corr. ex τεκταγμένων; vs. 3: των απλήπτων, deinde διαγνώναι ex διαγνώσαι factum; vs. 5: των δπλιτων των; vs. 7: δια γενώonew; vs. 8: ennaldena; vs. 9: anoviotàc; vs. 11: neol κυκλούν et έν τε ήμέρα; vs. 13: ἐκκέδεκας vs. 17: πλευράς. P. 80 vs. 9: eineo; vss. 12. 13: onlina, idem vs. 16; vs. 17: τεσσάρων, — δύο, — ἐπέχουσιν, — δογυῖαν μίαν: vs. 18: ἐπαστω, — ἀργυῖαι; vs. 21: σχοίνιον; vs. 25: Ελους; vs. 27: einep eath, — normole. P. 81 vs. 1: nameioe; νε. 10: τρισι, - ταξιαρχών; νε. 12: χρή, - ταξιαρχών; vs. 13: δύος vs. 14: δογυίαι; vs. 16: ής vs. 18: δεξιάς vs. 19: βορράν, — ώς αύτως: vs. 20: ἄπρου; vs. 22: κατευθείαν: vs. 24: φυλάττεσθαι, — quae omnia, quamvis ad textum constituendum parum valeant, ad adparatum criticum explanandum minime sunt spernenda, eo magis, auod Escorialensem codicum fere omnium recentiorum fontem Vaticanoque pleniorem librum et hac de causa pretiosissimum esse infra facile edocebimur. Adde, quod in editione Martiniana p. 79 ἐκκέδεκα e codice A, p. 80 όφίλει e codice B vides in notis adlatum aliaque similia,

quibus nescio in textu constituendo qualem vim tribuamus. Ut ad Basileensis libri conlationem a Carolo Graux factam definiendam transgrediar, licebit eas tantum adferre codicis lectiones, quas in editione Martiniana mendose indicatas expertus sim, ea autem de lectionum varietate, quam emissam esse statuerim, facere verbum nullum. Adnotavit Granx p. 81 ad vs. 15: es may pro emay: p. 84 ad vss. 12 et 15: Blowns, quamquam tantum post correcturam atramento nigriore factam legitur; ad vs. 27: ἀλλ' ἀνεώγμένας pro άλλα άνεωγμένας (ubi ά alt. a manu rec. insertum est); p. 85 vs. 8: βάνδου pro βανδροῦ; p. 89 vs. 1: ταξιάργων, quamquam codex ταξιαργών exhibet; p. 90 vs. 14: πολλαί, quamquam in codice πολλά extat; p. 91 vs. 17: legitur in notis pro opos | opos; p. 93 vs. 7: pro όλινωστῶς δλιγοστῶς; eadem p. vs. 23: pro ἀναλαμβανόμενος] μεταλαμβανόμενος: p. 94 vs. 6: pro ούκ άγνοήσει] ού καταγνοήσει: tenendum est praeterea ad τῶν ἄλλων (p. 97 vs. 10) nihil legi in margine; avauvelous (p. 99 vs. 7) manum quandam recentissimam ex avaulyngas correxisse, võv (p. 100 vs. 7) deesse; p. 101 vs. 8: scriprum esse de diorais; p. 102 vs. 13; mégei, non mégein; p. 103 vs. 6: τών omissum esse, contra ad vss. 9. 10: τώρον fuisse enotandum; p. 104 vss. 4. 5: omissa esse inde a masolv usque ad κατασκόπων verba; p. 105 vs. 15 -17: hodie quoque legi verba inde a μετ' αὐτὰς usque ad inπικαί τάξεις: sciendum deinde codicem (ad p. 106 vs. 12) ev toti habere, diétodoi sid legi (ad p. 109 vs. 6), of (einsdem p. vs. 11) non esse omissum neque exhibere librum έπαπολοθέντες; tradere autem ώχυρώματα p. 111 vs. 1; zorestura; enotavi deinde ad p. 112 vs. 23: ἐπτάξαι; p. 120 vss. 2. 3: rderig (ubi manus rec. nil mutavit); ad p. 121 vss. 12. 13: in textu inde ab αὐτῶν usque ad κατὰ τοὺς omissa esse verba, restituta verum in marg., nisi quod pro κατά τοὺς legitur sal abrobs; habere codicem p. 122 vs. 5: Essγθηναι, ad einsdem p. vs. 17: τούτου έδραπότες; vs. 18: ταξιδίου; vs. 24: ὑποστρέφοντος; addita esse post μένοντος

(p. 124 vs. 3) verba τοῦ ἐχθροῦ, ubi a manu secunda nil inductum nilque correctum est, inserta autem in margine verba inde ab ύπηρεσίαν usque ad ταύτην; habere denique codicem eiusdem p. vs. 22: ας et non αί. Veras itaque codicis lectiones videmus depravatas adeo. ut verendum sit, ne editores et in ceteris libris adhibendis cum multa praeteriverint, tum haud pauca mendose commemorarint. Nam quis est, quin cernat p. 81 — 90 e codicibus in editione Martiniana siglis ABC notatis lectiones nullas esse adlatas, quod si recte se habere vellet editor Francogallus necessario cuique sibi efficiendum esset codices illos omnibus in rebus inter se consentire. Item observari potest p. 106-109 nihil esse commemoratum ex B, p. 122-125 neque ex B neque ex A ullam adferri lectionem. Unde scriptoris militaris textus in certiore fundamento conlocandi, etsi inferior, quam ipse speraveram, successit nisus, mihi maxuma exarsit cupiditas. Quae cum ita fuerint codicemque Escorialensem ut totum conferendum curarem facultas non sit mihi oblata. illum saltem codicem excutiam necesse fuit, quem libri manuscripti Hispaniensis apographum esse iam pridem cognoverimus. Dico Neapolitanum III C 18, quem una cum codice eiusdem bybliothecae III C 23 anno 1899 Neapoli ad exemplar libri Martiniani sedulo exaravi, postquam ante annum iam codicis Vindob. philol. gr. 24 diligentissimam confeci conlationem. Quibus expositis liceat mihi nunc de libelli militaris omnibus, quicunque extant, libris manuscriptis aliquanto fusius, quam Martin, disserere.

Codices ad res militares Graecas spectantes in tres familias discedere iam K. K. Mueller (in libro, qui Eine griech. Schrift über Seekrieg [Wirzeburgi 1882] inscribitur, p. 30 et s) et M. Jähns (in tomo I. operis Gesch. der Kriegswissenschaften vornehmlich in Deutschland [Monachii et Lipsiae 1889] inscripti, p. 5 et sqq.) recte perspexerunt. Ac quidem tertia codicum familia est ea, de qua hic agendum sit nobis, ea, ut rectius dicam, in qua

et scripta mandatu Nicephori Phocae confecta continentur; quae cum ita sint, de iis tertiae familiae libris manuscriptis, qui in fine mutili scripta illa non exhibent, verba facere hoc loco non est meae operae.

Quaerendum autem erit, quo tempore et ab quo homine redactum sit corpus scriptorum militarium, quod in codicibus tertiae familiae patet hodie. Nam hac in quaestione certior quaedam opinio adhuc non est prolata. Sed libere confiteor, ad quaestionem solvendam et ab me ipso pauca tantum proferri posse, cum hac in re certum indicium vel testimonium nullum haberemus. Itaque conicere lubet. Leguntur in serie codicum bybliothecae Caesareae Constantinopolitanae a Friderico Blass publici iuris facta (sub titulo: Die griech. und lat. Handschriften im alten Serail zu Konstantinopel, Hermes XXIII [1887] pp. 219-233) p. 225 haec: "No. 36 Türk, No. 2 Papier. Titel: Ταπτικά ήγουν στρατιγικά [sic!] 'Αριανού. Αλλιανού. Πέλοπος. Πολυαίνου. 'Ονοσάνδρου. 'Αλπιβιάδου. 'Αρταξέρξου. Συριανοῦ. 'Ανίβα. Πλουτάργου. 'Αλεξάνδρου. Διοδώρου. Δίωνος. Πολυβίου. Ἡοακλείτου. Μαυρικίου. Νικηφόρου καὶ άλλων τινών, συλλεγέν παρά Νικηφόρου μαγίστρου τοῦ Ούρανοῦ ἀπὸ πολλῶν ὡς εἴρηται ίστορικῶν ἐν ἐπιμελεία πολλή. Es folgt ὁ πίναξ τοῦ βιβλίου: der erste Titel ist über die Pflichten des Feldherrn. Die Handschrift ist stark defect, übrigens gut erhalten; die ersten Blätter Das Geheftete beginnt mit der Überschrift: ονόματα των κινήσεων του πεζικού στρατού τὰ σχήματα τῆς φάλαγγος (in ciner Zeile geschrieben). — Gewiss nicht älter als das XV. Jahrhundert." Quibus dictis adduntur ab eodem viro doctissimo (ibidem) p. 622 haec: "Die Handschrift No. 36 (Taktik des Nikephoros Uranos) ist von Herrn stud. phil. F. Beheim-Schwarzbach vollständig abgeschrieben worden. Sie ist nicht defect, wohl aber nach einem defecten Originale gefertigt. Wie bereits Herr Generalconsul Dr. Schröder alsbald nach der Aushändigung in Konstant. zum Theil constatirte, fehlen von den 264 Capiteln, die das beiliegende Inhaltsverzeichniss

aufzählt, die Cap. 4, 5 ganz, vom 6. der Anfang, dann wieder Cap. 32 ganz, und in dem unvollständigen 43. Cap. bricht die Handschr. ab. . . . Die Blätter sind 20,7 cm lang, 14,5 cm breit. Das Inhaltsverzeichniss steht auf den ersten 17 Seiten; auf 271 Seiten folgt der Text selber." Conlato nunc cum his scholio marginali, quod in codice Leonis Tacticorum Vindobonensi saec. X. sub sign. Philol. Gr. 275 asservato fol. 1 extat et Tacticorum fontium nomine Arriani, Aeliani, Pelopis, Onesandri, Minae. Polvaeni, Syriani et Plutarchi opera indicat sequitur non solum saeculo X. decimo auctores hos atque alios tacticos adhuc notos fuisse, sed etiam ex operibus illorum Nicephorum Uranum magistrum corpus rerum militarium redegisse. Quis fuerit hic Nicephorus Uranus? Sine dubio idem ille, quem Ehrhardius (in Caroli Krumbacher opere Gesch. der byzant. Litt². inscripto p. 145) sub imperio Basilii, hoc nomine II (976—1025), vixisse probavit, deque quo A. Papadopulus Cerameus in ephemeride, quae Byzant. Zeitschrift vocatur, tom. VIII. (1899) p. 66 haec nobis tradidit: Νικηφόρος Ούρανὸς δ νίὸς Λέοντος κουροπαλάτου, ό βέστης μεν χρηματίσας έπι βασιλείας Νικηφόρου τοῦ Φωαα καὶ βασιλέως ἔπειτα γενομένου Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκή εἰς Ἰμβρον ἐξορισθείς, ἐπὶ δὲ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου ποέσβυς εἰς Βαβυλώνα ἀποσταλεὶς καὶ έκει φρουρά ύπὸ τοῦ Χοσρόου παραδοθείς, είτα δὲ Θεσσαλουίκης γενόμενος κυβερνήτης και έκειθεν άρχων της μεγάλης 'Αντιοχείας, είς καταπολέμησιν τῶν 'Αράβων, οθς καὶ ταπεινώσας ενίκησε, γνωστός είναι ήμιν ώς συγγραφεύς έκτενεστάτου τινός βίου Συμεώνος του Θαυμαστοορείτου, ή μαλλον είπειν ώς μεταφράστης έτέρου τινός βίου του αὐτοῦ Συμεών, λίαν έπτενους, ύπο Αρπαδίου προσυγγραφέντος τοῦ γενομένου ἀργιεπισκόπου Κύπρου. Ετερον έντυπον τοῦ Ούρανοῦ πόνημα δὲν ἦτο μέχρι τοῦδε γνωστόν ἀλλ' δ Miller εδοεν έν τινι καταλόγω στίγους τοῦ Οὐρανού πρός Συμεώνα τον Μεταφράστην. Ο κώδιξ οδτος εύρισκεται σήμερον εν τη βιβλιοθήκη του Βατικανού Ετερον πάλιν πονημάτιον τοῦ Ούρανοῦ είναι τὸ ἀποτελοῦν

τὸν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ φερόμενον , Αλφάβητον ἔν τινι πώδικι τῆς ἐν τῷ Escurial βιβλιοθήκης. Haec Papadopulus, quem ceterum e codice quodam Barocciano illud alphabetum, poëma metricum, loco laudato pp. 68 - 70 edidisse iuvit. Sed redeamus ad corpus scriptorum militarium illud, quod in codice Constantinopolitano hodie adhue memoriae traditum extat. Et hic rem tetigisse mihi videor, si teneo corpus illud Constantinopolitanum fluxisse ex corpore a Nicephoro Urano olim digesto, insum illud corpus digestum fontem fuisse illius tertiae familiae codicum, cuius mentionem supra fecerim. Hausi hanc opinionem inde, quod in libro Constantinopolitano caput primum Excerptorum Polyaeni a Melbero (Lips. 1887) editorum caput primum esse videtur, quorum excerptorum recensio — ni fallor — alia in codice cum Escorialensi Y III 11 (in Vat. 1164 gr. ea folia, quae his excerptis responderent, desiderantur) fol. 131v - 140v, tum Barberiniano II 97 fol. 106 -130 servata sit. 1) Deinde certum est in corpore a Nicephoro Urano composito scripta quoque mandata Nicephori Phocae confecta extitisse, illa ipsa scripta, quibus tertiae familiae codicum vetustissima exemplaria desinant. Utcunque res se habet, optandum est, ut conlatione codicis Constantinopolitani quam primum facta hac in quaestione lux fiat. Sed transgrediamur in viam, qua de serie codicum dicturus minus habebo lubrici.

Codices quibus in adornanda auctoris editione usus sum, sunt hi:

V: Vaticanus gr. 1164, miscellaneus, saec. XI ineuntis, membranaceus in folio, foliorum 261; descriptionem v. apud C. Wescher Poliorcétique des Grecs (Paris. 1867) p. XXV. Iis, quae ibi adnotata vides, adde haec: Tactica Leonis imperatoris leguntur inde a folio 190° usque ad folium 234°; liber auctoris incerti in fine mutilus inde

¹⁾ Hoc in libro adnotavit manus quaedam recentissima in marg.: "Haec excerpta multo auctiora habentur in codice Mediceo, ubi in LIII capita distinguuntur."

- a folio 234^r usque ad folium 245^v sequitur; desinit codex libro De velitatione bellica inscripto initio abrupto incipit enim verbis καὶ ἡμιόνων χοεμετισμούς (Hase p. 199 vs. 1 ed. Bonn.) folio 261^v. Folia 234^r—245^v descripsi.
- P¹: Barberinianus II 97, miscellaneus, saec. XI ineuntis, membranaceus in folio, foliorum 240; continet inde a folio 214 incerti scriptoris librum de re militari, a folio 236 librum De velitatione bellica. Ceterum confer Caroli Graux dissertationem, quae Notes paléographiques inscribitur (Revue de philologie. N. S. IV.) p. 89 et s. Quae foliis 226 235 extant, ipse descripsi, anterioris partis conlationem accuratissimam rogante Gulielmo Fraknói confectam singulari liberalitati Pii Cerocchi debeo.
- n: Borbonico Neapolitanus III C 18, miscellaneus, saec. XV, chartaceus in folio, foll. 395. Scriptoris libellus inde a folio 332 358 continetur. V. Cyrilli Catal. Bibl. Borbonicae codicum Graecorum (Neap. 1826, 1832) sub numero 276.
- d: Idem III C 23, miscellaneus, saec. XV, chartaceus in folio, foll. 238. Librum complectitur foliis 129^r—157^r. V. Cyrilli l. l. sub numero 281.
- v: Vindobonensis philol. Gr. 24, miscellaneus, a. 1560 exaratus, papyraceus in folio, foll. 329. Continet foliis 173°—275° Leonis Tactica usque ad § 126 capitis XVIII, deinde scriptorem, quem edidi, foliis 276°—298°. Desinit codex inde a folio 299° libro, quem viri docti sub titulo De velitatione bellica laudare solent. Est Lambecii Philos. CXIV.
- k (apud Graux-Martin K): Basileensis A. N. II 14 (olim F. I. 6), miscellaneus, saec. XVI ineuntis, papyraceus in folio, foll. 534. Habet librum incerti auctoris foll. 304^r 323^r. Plura notavit Graux Annuaire de l'association a. l. l. c. p. 76 et sqq. et Omont Catalogue des mss. grecs des bibliothèques de Suisse, ex ephem., quae Centralblatt für Bibliothekswesen, inscribitur, a. 1886, separatim expressa p. 28.
 - 1: Vossianus gr. No. 3, miscellaneus, saec. XVI, char-

taceus in folio, foll. in summa 219 (V + 214). Complectitur praeter alia ex Tacticis Leonis imperatoris caput I et 1—28. paragraphos capitis II foliis 208^{r} — 214^{v} , deinde foliis 179^{r} — 182^{v} capitis XII paragraphos 103-136. Incerti scriptoris liber foliis 183^{r} — 207^{r} extat, folium 207^{v} scriptura caret. Contuli anno 1899.

p: Palatinus gr. 393, miscellaneus, saec. XVI (frons libri praebet annum 1578), chartaceus in folio, foll. 170, quorum 1, 2^r, 3^v, 57—59^r, 88^v—93^r, 142, 143^r, 168^v, 169, 170 scriptura carent. Foliis 93^v—124^r librum De velitatione bellica (cf. Hase in ed. Bonn. p. XXIV), foliis 124^v—141^v nostrum librum legimus. Hoc in codice I caput desideratur, XII vero extat. Contuli anno 1899.

u: Urbinas gr. 79, miscellaneus, saec. XVI chartaceus in folio, foll. 334. Complectitur foliis 182^{r} —205^r librum De re militari, inde usque ad fol. 237^r librum De velitatione bellica, abrumpentem verbis δ οὖν ταῦτα παρασιευ (sic! in capite XXV). Cf. Cos. Stornajolo Codices Urbinates Graeci Bibliothecae Vaticanae (Romae 1895. pp. 108—111). Codicem obiter tantum hic illic inspexi a. 1896.

Codicibus his a me ipso examinatis accedunt libri mss. a Carolo Graux conlati, ab Alberto Martin in editione sua adhibiti hi:

E: Escorialensis Y III 11, miscellaneus, saec. XI, membranaceus in 4° oblongae formae, foll. 308; descriptionem v. apud E. Millerum in opere, quod Catalogue des mss. grees de la bibliothèque de l'Escurial (Paris 1848) inscribitur p. 230 et s.; ibi notatis addo ex iis, quae sub titulo Bölcs Leo császárnak az Escorialban örzött kéziratai (= De codd. Leonis Tacticorum in bybl. Escorialensi adservatis) publici iuris feci¹), haec: Tactica Leonis imperatoris extant foliis 160°—257°; sequitur inde a 257° usque ad fol. 279° liber De re militari; liber De velitatione bellica integer excipit. V. Graux-Martin p. 74.

In ephemeride Hungarica "Hadtörténelmi Közlemények"
 Studia ad historiam rerum þellicarum spectantia) VII (1894)
 pp. 413—423.

- a (A apud Graux-Martin): Parisinus gr. 2437, miscellaneus, anno 1555 scriptus, papyraceus in fol., foll. 421. Comprehendit incerti auctoris librum De re militari foliis $345^{r}-371^{v}$, eiusdem ut videtur auctoris librum De velitatione bellica foliis $371^{v}-410^{v}$. Descriptionem v. apud Henricum Omont Inventaire sommaire des mss. grecs de la Bibl. Nation. (Paris. 1886—1888) II. p. 261. V. etiam Graux-Martin p. 73.
- b (B apud Graux-Martin): Parisinus suppl. gr. 26, miscellaneus, anno 1575 scriptus, papyraceus in folio, foll. 255. Descriptionem v. apud H. Omont l. l. III. p. 205. Incerti auctoris liber incipit fol. 152°, excipit fol. 169°. Liber De velitatione bellica foliis 171°—194° extat. V. Graux-Martin p. 73.
- c (C apud Graux-Martin): Parisinus gr. 2445, miscellaneus, saec. XVI, chartaceus in fol., foll. 335. Descripsit Omont l. l. II. p. 263. Liber De re militari extat foliis 303^{r} —317, liber De velitatione bellica fol. 320^{r} ut videtur sequitur. V. Graux-Martin p. 73.
- m (M apud Graux-Martin): Matritensis O 42, miscellaneus, scriptus a. 1554, papyraceus in folio, foll. 390. Of. Milleri supplementum Catalogue des mss. grecs de la bibl. nationale de Madrid, inscriptum, operi "Notices et Extraits etc." XXXI (1886) adiectum. Librum De re militari foliis 327v—353v complectitur. Haec omnia secundum Graux-Martin p. 74.

(De K vide supra.)

Praeter hos 14 libros supersunt alii quoque, in quibus auctoris nostri liber contineri dicitur. Quorum en tibi series:

Ambrosianus C 262 inf., miscellaneus, saec. XV, chartaceus in folio, foll. 337. Continet Leonis Tactica foliis 150^r—282^v, librum De velitatione bellica fol. 284^r—314^v, De re militari inde a folio 315^r.

Escorialensis Φ I 3, miscellaneus, saec. XVI, chartaceus in folio, foll. 236. Descriptionem v. apud Millerum l. p. XIII l. p. 141 et R. Vári in Hadtörténelmi Közlem. VII p. 422. Liber De re militari foliis $125^{r}-154^{r}$ legitur.

Idem Z I 19, miscellaneus. V. Graux Bibl. de l'école des hautes études. Fasc. 46 (1880) p. 152 et Miller l. l. p. 72 et s.

Estensis III F 14, miscellaneus, saec. XV, chart. in fol., foll. 86. Inde a folio 78^r—86^r continet e libro De re militari capita 1—9; folio 77^v et 81^v scriptura vacant. Cf. Puntoni Indice dei codici greci della Biblioteca Estense di Modena (Studi Italiani di Filologia classica, IV [1896]) p. 501 et s.

Oxoniensis in bybliotheca collegii B. Mariae Magdalenae No. XIV, miscellaneus, saec. XV, chartaceus in folio, foll. 335. Continet ante folium 305 et librum etiam nostrum De re militari, quod colligi potest ex opere H.O. Coxe Catalogus codd. mss., qui in collegiis aulisque Oxoniensibus hodie adservantur, insccripto, pars II (Oxonii 1852) p. 6. et s.

Vaticanus gr. 219, miscellaneus, saec. XV/XVI, chart. in 8º maioris formae, foll. 421. Cf. Wescheri l. l. p. XXXIII. Liber De re militari foliis 343^r—369^v extat, ille De velitatione bellica fol. 370^r incipit, fol. 405^r excipit.

Vaticanus gr. 220, miscellaneus, saec. XVI., chart. in folio, foll. 355. Continet inde a folio 320° usque ad folium 335° (?) librum De re militari, qui antecedit ei De velitatione bellica. Folia 347°, 348, 349, 353° scriptura vacua sunt.

Citzensis, adservatur Citzae secundum Carolum Graux Ann, de l'ass. anni'l. p. 79 in nota 2.

Inesse praeterea librum De re militari dicit Graux l. l. Neapolitano III C 24 et Monacensi 195 gr. Sed noli ei fidem habere, cum auctorem in codice Neapolitano ipse, in Monacensi rogante Carolo Krumbacher Franc. Boll frustra quaesiverimus.

Codicibus hoc modo enumeratis mihi demonstrandum erit, quid librorum mss. a me et Graux adhibitorum quisque valeat stemmaque eorum contexendum.

Ac primum venio ad vetustissimorum exemplarium auctoritatem et conexum definiendum, Vaticani dico et Barberiniani. Barberinianum Parisini gr. 2442 partem

quondam avolsam esse cum K. K. Mueller (in libri nota, qui Ein griech. Fragment über Kriegswesen [Festschrift f. Urlichs, Würzeburg 1880] inscribitur, p. 109) probaverit, siglo P^1 notare eo minus haesitavi, quod Richardum Schoene in editione Philonis mechanicae syntaxis (Berolini 1893) idem fecisse deprehenderam. Nam Parisinum et Vaticanum non tantum Graux, qui socio A. de Rochas librum Philonis De fortificatione inscriptum (in Revue de philol. III. p. 108—151) edidit, artiori vinclo inter se conexos esse tenuit, immo R. Schoene ex uno archetypo eosdem fluxisse tota sua editione luculenter evicit. Cuius viri doctissimi hac in re sententiam (praef. p. VI) liceat mihi excerpere:

"Parisinus et Vaticanus ita gemelli sunt, ut pagina fere paginae, versus fere versui respondeat [in Philone!] et exempli causa verba ποιήσουσι κατά δὲ (p. 103, 4) in quae folium 125, iam ultimum, Parisini desinit, eadem ultima sint folii 165. Vaticani. Etiam notae criticae sive ipsis scriptoris verbis sive margini appictae, eaedem in utroque codice reperiuntur; textum autem exhibent vel in minimis fere consentientem. Neque tamen alter ex altero descriptus est; nam cum Vaticanus nonnullis lacunis deformetur a Parisino expletis, habet etiam quibus Parisinus careat Manifestum est igitur hos duos codices ex eodem libro ipsis omni ex parte simillimo descriptos esse."-Sed sententiam viri doctissimi licet quoad Philonem attingit accipiam, quoad Leonis Tactica et incertum scriptorem. aliqua ex parte commutare iuvat. Esse enim Barberinianum in auctores Tacticos describendo festinantius exaratum, alterum accuratius inde colligas, quod Barberinianus versus manufeste genuinos hic illic omittit, aliquoties notas archetypi marginales textui inserit, Vaticanus autem, ubi a Barberiniano discrepat, haud raro veram praebet lectionem. Quae cum ita sint, mihi Vaticanum aliquanto religiosius secutum esse par erat.

Qua in re ceterum et Escorialensis Y III 11 (E) signatura notati libri variae lectiones — dummodo neglegentissime ne fuissent a Carolo Graux prolatae — maxumi

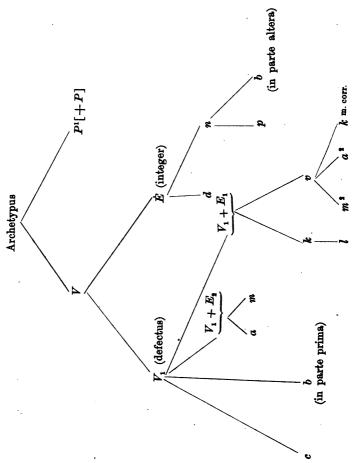
a me habebantur momenti. Codicem ex Vaticano descriptum esse R. Schoene l. l. p. IX. testimoniis opera Bethii adhibitis extra dubitationem posuit. Licebit autem; inquirenti tibi ex adparatu critico ad Leonis Tacticorum caput XVIII. a me versione Hungarica atque adnotamentis instructum editumque 1) confecto plura testimonia congerere, ut, quod C. Graux neglegenter, ipse non denuo codicem contulissemus, iusto iure ambos editores vituperare possis eo magis, quod recentiores (R) libros uno solo excepto ex Escorialensi fluxisse (cf. Caroli Graux Opera I. p. 13; II. p. 166) nemo in hac re versatus ignorabit.

His expositis quaeritur codices R quomodo inter se cohaereant? Sed prius videndum erit, qui codex recentior ab alio libro, quam Escorialensi, sit derivandus? Est codex c, qui mutilus non solum eodem capite, quo V, in eadem verba, in quae V in auctore nostro desinit, sed in quo etiam caput XIV. inscriptione caret, cum et in V verba quaedam inscriptionis evanuerint, loco deinde μάθοι (vs. 15) lacuna extat, cum syllaba 901 in V simili modo evanuerit. Quo tempore ergo archetypus codicis c ex Vaticano descriptus est, iam non erat ille integer, quare saeculo XV. exaratus esse veri non dissimile mihi videtur. Ceteros vero omnes R cum a Graux tum a me conlatos vel inspectos plus-minus ex Escorialensi codice fluxisse certis indiciis nitens facile possum decernere. Quod inprimis ad codicem d attinet, duci posse ab exemplari E inde iudices, quod p. 4 vs. 24 V δογυίαι, P¹End vero δογυίας praebent, p. 5 vs. 11 $\mu\ell\sigma\sigma\nu$ P^1Vd , $\mu\ell\sigma\sigma\nu$ et E, sed μ a manu secunda, έσον vel έσω ceteri libri tradunt, p. 10 vs. 5 κύκλων P^1V , πύπλω R (de c dubito), p. 11 vs. 7 τη δριζούση P^1V , της δριζούσης R (de c item dubito) habent, p. 16 vs. 15 τον $\vec{\epsilon}$ νδόξων $P^{1}V$, τὸν ἔνδοξον dmavo, τὸν ἐνδόξον n et sine dubio E exhibent, τὸν τὸν ἐνδόξω kl, τὸν τῶν ἐνδόξων bc.

¹⁾ In opere, quod A magyar honfoglalás kútfői (= Fontes quomodo regnum a Hungaris partum sit inlustrantes) [Budapest 1900] inscribitur, foliis 1-89, 4°.

Librarium codicis d ergo simulet correctorem codicis E fuisse in promptu est. Contra ante correctiones a librario codicis d factas descriptum esse n eo elucet, quod p. 1 vs. 3 τεταγμένων a manu altera ex ταιταγμένων factum est, idque ταιταγμένων etiam E habuit ante correcturam. Ex n deinde fluxit et b et p, sed b in secunda parte operis tantum. Liceat mihi rem exemplis inlustrare. P. 28 vs. 14 έπισταμένους in n ex ἐπίστασθαι μόνους, quod habet b, est factum; p. 47 vs. 11 légal te deest, duorum horum verborum loco spatium extat quinque litterarum in n: in b pariter spatium est relictum. In prima autem parte b ex V_1 defecto esse descriptum inde concludas, quod exempli gratia omittit p. 2 vss. 13. 14 verba μέν είς εκαστον πλευρον ἀφορίζονται cum acmkvl, habentibus $P^{1}VEnd$, p. 13 vs. 27 verba πρὸς ... τότε cum acmkvl, exhibentibus ceteris; p. deinde 4 vs. 5 tò angor exhibent P^1VEnd , tò angor ceteri ut videtur libri. Codex p religiose conspirat cum n. P. 10 vs. 15 μεσανυπτίου praeter n solus p habet, p. 12 vs. 17 ώς deest cum in n tum in p, p. 13 vs. 5 loτανειν n. ίστάναι p, ίσταν ceteri mss., eiusdem p. vs. 11. 12 verba $n\alpha\vartheta'$ ex, usque ad $\delta\iota\dot{\alpha}$ $\tau\tilde{\omega}\nu$ η omittunt n et p, habent ceteri libri, p. 18 vs. 11 pro τοσούτου, quod habent libri omnes, n τόσων, p τόσων τοῦ habet, p. 20 vs. 7 pro άνυέτωσαν η άνυέτωταν, p άνυέτωσαν, sed τωσ ex conrectura a manu prima exhibet. — Venio ad codicis a sedem in conexu librorum determinandam. Eum artiori vinclo modo cum E modo cum b et c conjunctum esse haec exempla demonstrant: P. 1 vs. 15 in verbo τάττονται syllabam ται manus secunda scripsit codicis E, τάττον habet a; p. 20 vs. 26 alyov VEa, from dmv et manus recens in E, $\alpha_{oy} \omega \nu P^{1} n p c b k l$ exhibent; p. 23 vs. 13 δποίογοις Eam, δπουργοίς ceteri; p. 29 vs. 23 είσελεύσεσθαι $P^1Endpaklv$, στρατεύσεσθαι bm; vs. 26 pro εί Ena εlς habent; p. 31 vs. 22 εμβαλεῖν P^1dbkv , εμβάλλειν Enam; p. 36 vs. 9 σκοπηθήναι P^1 n, σκοπησκοπηθήναι E, σκοπή σκοπηθήναι dam, σκοπή σκοπηθήναι k (sed σκοπη sicut in m a manu correctrice deletum), σκοσκοπηθηναι v; p. 2 vs. 16 habent ante χρη verbum γαρ abc, omittunt ceteri; vss. 21, 22 ular σοννιαν exhibent abc, tantummodo μίαν omisso ὄργυιαν kl, ὄργυιαν omisso μίαν m, δργυίαν μίαν v, δργυΐαν μίαν ceteri. Transeo ad codicis k sedem definiendam. Ille proxime accedit ad abc, cuius cognationis en tibi testimonia: P. 6 vs. 23 avatolais abckl, ἀνατολάς ceteri; p. 8 vs. 2. 3 verba inde ab αὐτῆς usque ad είθ' οῦτως desunt in abckl, habent ceteri; p. 9 vs. 23 τάφοου abckl. τῆς τάφοου ceteri. Quibus testimoniis perlustratis concludas cum k etiam codicem lartissime cohaerere. Sed l cum ex k descriptus sit, nullum in textu constituendo pretium habet itaque maxume potuit praetermitti. Sed ne hic desint testimonia rem clarius inlustrantia velim. P. 4 vs. 7 pro παλαιὸν libri kl λαιόν, p. 5 vs. 6 pro τεμνούσης iidem kl τεμειούσης habent, p. 14. vs. 28 κατεπειγουσαν cum k tum l, p. 18 vs. 11 δλιγωστώς k, δλιγοστώς factum ex δλιγωστώς l, p. 24 vs. 19 άναμινείσαις in codicibus praeter l. in quo άναμινείσας. et k, in quo idem, sed ex ἀναμιγήσας factum a manu recentiore, traditum est. Quod ad k pertinet, discerni potest manus quaedam correctrix, quae in margine nonnulla adnotavit, unaque, quae recentior atramento nigriore fecit suas mutationes. Manus correctricis emendationes, sicut eius codicum m atque a, ex v fluxisse inde opinor, quod e. gr. p. 35 vs. 25 διατάξεις v in textu, manus correctrix librorum amk in margine, manus prima in textu codicum amk διάξεις, ceteri διώξεις exhibent. Codices a et m artissimis vinclis inter se conexos esse elucet ex eo, quod p. 35 vs. 2 pro τῷ μετωπαίω libri amk τῶ παίω habent, p. 16 vs. 19. 20 τὸ γάρακα am, τὸν γάρακα ceteri. v denique consentit modo cum nd modo cum reliquis, quos vidi, recentioribus.

Itaque hoc fere stemma mihi composui:

Et haec quidem hactenus. Sequitur, ut de auctore sermoneque eius pauca dicenda sint. Quod ad ipsum

auctorem attinet, neque in codicibus neque apud scriptores Byzantinos posterioris aetatis quis sit certum indicium. Nonnulla tamen concludi possunt. In vetustissimis exemplaribus opus a nobis editum ante libellum, quem sub nomine De velitatione bellica solent laudare viri docti, legitur. inque huius operis capite ultimo auctorem insuper ut de cursibus (περί πούρσων) in terram Arabum faciendis exponeret tentasse constat. Cursus hos in libro De velitatione bellica inscripto expositos esse nemo est qui negabit. Cuius libri auctorem sub Basilio et Constantino circa annum 976 vixisse Hase (p. XXIII ed. Bonn.) certis argumentis probavit. Adde, quod hoc de libro G. Schlumberger (in opere, quod Un empereur byzantin au dixième siècle. Paris 1890 inscribitur, p. 169) ita existimat: "Ce petit livre est tout entier consacré à des instructions pour la querre contre les Sarrasins sur la frontière méridionale de l'empire en Asie; il expose le système à employer pour pouvoir, avec des forces relativement faibles, surveiller, inquiéter, paralyser, repousser enfin, sans en arriver à des batailles rangées, une invasion arabe, quelque formidable qu'elle soit. Etc." Sed tota elocutio etiam, ut iam Martin perspexit, redolet auctorem libelli De velitatione bellica inscripti: eadem durities sermonis (cf. p. 18 vss. 16-22; p. 21 vss. 1—6; p. 27 vss. 11—18; p. 32 vss. 3—8; p. 33 vss. 3 — 9; p. 45 vss. 3 — 15), quae illic animadverti potest. Ex scriptoribus rei militaris aetatis anterioris pauca auctorem nostrum prompsisse certum est. quaedam ex Julii Africani Kegrov (libri II.) capitibus 66 et 76, alia ex Leonis Sapientis Tantinov capitibus XI. et XVIII. Compositio autem operis minus est perfecta, quam posterioris (cf. e. gr. p. 26 vss. 18-22 cum p. 38 vss. 10-13, legeque diversa, quae inter capita XXI. et XXVII. comprehenduntur), simul et auctor nonnunquam sermonem suum poeticis verbis permiscet (cf. τρυφηλόν p. 26 vs. 12, έφομαρτείτω p. 44, vs. 15 etc.). Igitur si conicere licet, conicio opus vivo Nicephoro Phoca, ipsius imperatoris mandatu, a Nicephoro Urano confectum esse,

sed, nominibus mandatoris et scriptoris paene congruentibus ad aevum usque nostrae aetatis sine nomine derelictum mansisse.

Superest, ut praefectis bybliothecarum Vaticanae, Barberinianae, Vindobonensis, Basileensis, Neapolitanae, Lugdunensis Batavorum, Academicae Budapestinensis gratias agam quam maximas, virosque doctissimos Rudolfum Beer, Franciscum Boll, Pium Cerocchi, Ernestum Fináczy de Felső-Visó, Guilelmum Fraknói episcopum, Stephanum Hegedüs, Arthurum Ludwich, Camillum comitem Soranzo, Colomannum Szily de Nagyszigeth praestanter hoc de libro meritos esse gratus atque memor publico hoc loco contester. Etiam manibus Alfredi Goeldlin de Tiefenau χαῖφε!

Dabam Budapestini Calendis Iuliis a. 1900.

Rudolfus Vári.

'ANΩNYMOY BYZANTIOY BIBAION TAKTIKON.

CONSPECTUS NOTARIUM.

V: Vaticanus gr. 1164 mutilus

P1: Barberinianus II 97

E: Escorialensis Y III 11

n: Neapolitanus III C 18

d: Neapolitanus III C 23

k: Basileensis A. N. II. 14

v: Vindobonensis philol. Gr. 24

m: Matritensis O 42

a: Paris. gr. 2437

b: Paris. gr. suppl. 26

c: Paris. gr. 2445

u: Urbinas gr. 79 l: Vossianus gr. 3

P: Palatinus gr. 393

Graux1: V. Praef. p. V notam 1 Graux: Editio princeps (1898). R: Recentiores libri.

Corrigenda.

- p. VI 6 leg. quos pro qui
- p. X 11 delendum decimo p. XV 15 leg. inscripto pro in-
- sccripto
- p. XV 26 leg. Ann. pro Ann, p. XVII in nota leg. ab pro a
- p. XXII 18 leg. χαίρετε pro χαίρε
- p. XXIV leg. in titulo NOTARUM
- p. XXIV 14 leg. p pro P
- p. 1 in titulo delendum est punctum
- p. 64 leg. ἐκδίδωμι pro ἐκδίδωμι
- p. 76 leg. 81 pro 81 pro 81 pro 81

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ.

I.

Περί καταστάσεως ἀπλήκτου, καὶ ὅτι ὁ [fol. 234 V, 214 P¹] στρατηγὸς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὁπλιτῶν τῶν ἐν ταῖς ταξιαρχίαις τεταγμένων δύναται τὴν ὅλην τοῦ ἀπλήκτου διαγνῶναι καὶ ἀπαρτίσαι περίμετρον.

Οί τῶν στρατηγῶν ἄριστοι καὶ πολλὴν ἐμπειρίαν τῷ 5 μακρώ γρόνω συλλεξάμενοι κατά τὸ πλήθος τοῦ λαοῦ τῶν δπλιτών των έν τω γάρακι τεταγμένων δύνανται την περίμετρον τοῦ τόπου, εἰς δν τὸ δλον στράτευμα τῶν Ιππέων καὶ τῶν πεζῶν ἀπληκεύειν μέλλει, ἀκριβῶς προδιασκοπεῖν καλ διαγινώσκειν. εί τοίνυν έκκαίδεκα ταξιαρχίαι είσιν έν 10 τῆ ἐκστρατεία δπλίτας ἔχουσαι ἀνὰ πεντακοσίους, ἀκοντιστὰς δε ανα διακοσίους και τοξότας ανα τριακοσίους, δύνανται έν τῷ ἀπλήκτω τὸ ὅλον στράτευμα τῶν τε ταγμάτων καὶ πάντων των θεμάτων εύχερως περικυκλούν, και άσφαλως έν τε ήμέρα και νυκτι διαφυλάττειν. τάττονται δέ, είπερ καί, 15 ώς εξοηται, έκκαιδεκα τυγγάνουσιν, έν τοῖς τέσσαρσι μέρεσι, διά τε των δπλιτων ψιλων τε και ακοντιστών, εν εκάστω αὐτῶν γιλιάδες δ΄, ἐν τετραγώνω καὶ τετραπλεύρω σχήματι τοῦ ἀπλήκτου ἀπαρτιζομένου, τοῦτο γὰρ κρεῖττον τῶν ἄλλων σχημάτων πρὸς ἀπληκτον, ὡς μὴ δυνατοῦ ὄντος εὐχερῶς ἐν 20 μάγη ύπὸ τῶν πολεμίων κυκλοῦσθαι, ἢ γὰρ ἀπὸ μιᾶς πλευρᾶς ἡ ἀπὸ δύο τούτω ἐπιθήσονται (— ἀπὸ δὲ τῶν τριών πλευρών ή και τεσσάρων εί προσβαλείν βουληθείεν.

⁹ άπληκεύειν μέλλειν $V\parallel 10$ διὰ γινώσκειν ante corr. in $V\parallel 14$ περλ κυκλοῦν ante corr. in $V\parallel 15$ Verbo τάττονται paragraphus incipit in $V\parallel 17$ έκατέρω $P^1\parallel 19$ γὰρ om. $P^1\parallel 22/23$ άπο δὲ τριῶν πλευρῶν ἢ καὶ τῶν τεσσάρων suspicatus est Graux

quondam avolsam esse cum K. K. Mueller (in libri nota, qui Ein griech. Fragment über Kriegswesen [Festschrift f. Urlichs, Würzeburg 1880] inscribitur, p. 109) probaverit, siglo P¹ notare eo minus haesitavi, quod Richardum Schoene in editione Philonis mechanicae syntaxis (Berolini 1893) idem fecisse deprehenderam. Nam Parisinum et Vaticanum non tantum Graux, qui socio A. de Rochas librum Philonis De fortificatione inscriptum (in Revue de philol. III. p. 108—151) edidit, artiori vinclo inter se conexos esse tenuit, immo R. Schoene ex uno archetypo eosdem fluxisse tota sua editione luculenter evicit. Cuius viri doctissimi hac in re sententiam (praef. p. VI) liceat mihi excerpere:

"Parisinus et Vaticanus ita gemelli sunt, ut pagina fere paginae, versus fere versui respondeat [in Philone!] et exempli causa verba ποιήσουσι κατά δὲ (p. 103, 4) in quae folium 125, iam ultimum, Parisini desinit, eadem ultima sint folii 165. Vaticani. Etiam notae criticae sive ipsis scriptoris verbis sive margini appictae, eaedem in utroque codice reperiuntur; textum autem exhibent vel in minimis fere consentientem. Neque tamen alter ex altero descriptus est; nam cum Vaticanus nonnullis lacunis deformetur a Parisino expletis, habet etiam quibus Parisinus careat Manifestum est igitur hos duos codices ex eodem libro ipsis omni ex parte simillimo descriptos esse."— Sed sententiam viri doctissimi licet quoad Philonem attingit accipiam, quoad Leonis Tactica et incertum scriptorem. aliqua ex parte commutare iuvat. Esse enim Barberinianum in auctores Tacticos describendo festinantius exaratum. alterum accuratius inde colligas, quod Barberinianus versus manufeste genuinos hic illic omittit, aliquoties notas archetypi marginales textui inserit, Vaticanus autem, ubi a Barberiniano discrepat, haud raro veram praebet lectionem. Quae cum ita sint, mihi Vaticanum aliquanto religiosius secutum esse par erat.

Qua in re ceterum et Escorialensis Y III 11 (E) signatura notati libri variae lectiones — dummodo neglegentissime ne fuissent a Carolo Graux prolatae — maxumi

a me habebantur momenti. Codicem ex Vaticano descriptum esse R. Schoene l. l. p. IX. testimoniis opera Bethii adhibitis extra dubitationem posuit. Licebit autema inquirenti tibi ex adparatu critico ad Leonis Tacticorum caput XVIII. a me versione Hungarica atque adnotamentis instructum editumque¹) confecto plura testimonia congerere, ut, quod C. Graux neglegenter, ipse non denuo codicem contulissemus, iusto iure ambos editores vituperare possis eo magis, quod recentiores (R) libros uno solo excepto ex Escorialensi fluxisse (cf. Caroli Graux Opera I. p. 13; II. p. 166) nemo in hac re versatus ignorabit.

His expositis quaeritur codices R quomodo inter se cohaereant? Sed prius videndum erit, qui codex recentior ab alio libro, quam Escorialensi, sit derivandus? Est codex c, qui mutilus non solum eodem capite, quo V, in eadem verba, in quae V in auctore nostro desinit, sed in quo etiam caput XIV. inscriptione caret, cum et in V verba quaedam inscriptionis evanuerint, loco deinde μάθοι (vs. 15) lacuna extat, cum syllaba doi in V simili modo evanuerit. Quo tempore ergo archetypus codicis c ex Vaticano descriptus est, iam non erat ille integer, quare saeculo XV. exaratus esse veri non dissimile mihi videtur. Ceteros vero omnes R cum a Graux tum a me conlatos vel inspectos plus-minus ex Escorialensi codice fluxisse certis indiciis nitens facile possum decernere. Quod inprimis ad codicem d attinet, duci posse ab exemplari E inde iudices, quod p. 4 vs. 24 V doyvlas, P¹End vero doyvlas praebent, p. 5 vs. 11 μ έσον P^1Vd , μ έσον et E, sed μ a manu secunda, έσον vel έσω ceteri libri tradunt, p. 10 vs. 5 κύκλων P^1V , πύπλω R (de c dubito), p. 11 vs. 7 τη δριζούση P^1V , της δριζούσης R (de c item dubito) habent, p. 16 vs. 15 τον $\epsilon v \delta \delta \xi \omega v P^1 V$, τον ένδοξον dmavp, τον ένδόξον n et sine dubio E exhibent, τὸν τὸν ἐνδόξω kl, τὸν τῶν ἐνδόξων bc.

¹) In opere, quod A magyar honfoglalás kútfői (= Fontes quomodo regnum a Hungaris partum sit inlustrantes) [Budapest 1900] inscribitur, foliis 1—89, 4°.

έγοντα, εν ι ή είσοδος καὶ ή έξοδος είναι ὀφείλει τοῦ λαοῦ. καὶ οθτως ἀργέσθω τοῦ ὀρύγματος δ ἐν δεξιᾶ τούτου ταττόμενος προταττόμενος τοῦ εὐωνύμου κατὰ μὲν ἀνατολὰς δργυιάς δετώ, πρός δὲ τὸν βορρᾶν ωσαύτως δργυιάς δετώ, 5 ώς κατά νώτον αὐτοῦ τὸ ἄκρον τῆς εὐωνύμου ταξιαρχίας υποτάττεσθαι και αποτελείται ή είσοδος έκ τοῦ εὐωνύμου μέρους κατά τον παλαιον τύπον πλαγία καὶ οὐ κατ' εὐθεῖαν' άπογαμματιζέτω δε δ αύτος ταξίαργος εκ των ίδιων δπλιτών κατά νώτον τοῦ ίσταμένου πρός άνατολάς λαοῦ αὐτοῦ άγρις 10 όπτω δργυιών πρός το φυλάττεσθαι παρά των δπλιτών την εἴσοδον ἀσφαλῶς έκατέρωθεν. γενέσθωσαν δε εν τῷ αὐτῷ μετώπω έτεραι δύο εἴσοδοι τὸ αὐτὸ σηῆμα καὶ τὴν ⟨αὐτὴν⟩ στάσιν φυλάττουσαι τον αὐτον δὲ τρόπον καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς τρισί μέρεσιν έπταττέσθωσαν οί πεζοί, και τον ίσον άριθμον 15 τῶν πυλῶν ἐχέτωσαν. ὁ δὲ χάραξ βάθος μὲν ἐχέτω ποδῶν έπτὰ ἢ ὀπτὰ κάτωθεν εἰς στενὸν ἀπολήγων, εὖρος δὲ ἐγέτω πόδας πέντε ἢ καὶ έξ τὸ δὲ χῶμα τοῦ χάρακος τῷ ἔνδον μέρει παρατιθέσθω. ἐπειδή δὲ γιλίας ὀργυιάς τὸ μῆκος τοῦ ἀπλήκτου ἐτυπώθη, ἐξ αὐτῶν καταλιμπάνονται εἰς τὰ 20 κενά χωρία τὰ ἔνδον μὲν τοῦ χάρακος, κύκλω δὲ τῶν σκηνών των πεζων ἀφοριζόμενα, ὀργυιαί κβ΄ ἀκολούθως δὲ καί είς τὰ τῶν πεζῶν ἀπληκτα Ετεραι ὀργυιαί κβ΄. δμοίως καὶ ή όδὸς ή διαιροῦσα τὰς αὐτῶν τε καὶ τῶν ίππέων σκηνάς δργυιάς εξ ύφαιρείται, και δι' άμφοτέρων 25 απαριθμούνται καθ' εκαστον μέρος δργυιαί ν'. δπεξαιρείται οὖν ἀπὸ τῶν γιλίων ὀργυιῶν τό τε ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν μέρος δργυιάς έκατόν, καὶ υπολιμπάνονται τῷ λοιπῷ ὅλῷ

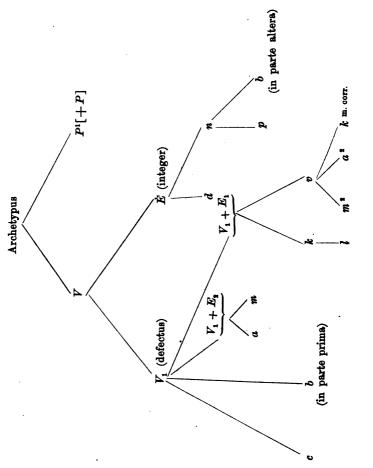
² δεξιὰ $V\parallel$ 4 δργυίας $P^1V\mid$ βορρὰν P^1V , correxit Graux ώς αῦτως P^1V , ἀσαύτως R (excepto E, qui ὡς αὕτως habet) ὀργυίας $P^1V\parallel$ 6 ὑποτάσσεσθαι P^1V , correxi \parallel 7 πλάγια P^1 κατευθείαν P^1V , κατ' εὐθείαν R (exceptis vnk, qui κατ' εὐθείαν, E, qui κατευθείαν habet) \parallel 8 ἀπογαματιζέτω P^1V , ἀπογαμματιζέτω v et manus sec. cod. $m\parallel$ 12 αὐτὴν add. Graux \parallel 16 $\bar{\xi}$ P^1V et R; immutavi \mid ἀπὸ λίγων V, ἀπ' ὀλίγων P^1 , ἀπολήγων v et $m\parallel$ εὐρος P^1V , εὐρος $d\parallel$ 17 $\bar{\epsilon}$ $P^1\mid$ γρώμα ante corr. in $P^1\mid$ τ $\bar{\omega}$ $\bar{\gamma}$ τὸ $P^1\parallel$ 18 χιλίας ὀργυίας V $\bar{\gamma}$ ἀγιλιαι ὀργυίαι $V^1V\parallel$ 21 ὀργυίαι P^1V item vs. 22 \parallel 24 ὀργυίας P^1V $\bar{\gamma}$ δργυίαι V^1V 25 ὀργυίας $\bar{\gamma}$ $\bar{\gamma}$

ἀπλήπτω δορυιαὶ | ἐνακόσιαι, αἴτινες τριχῆ διαιροῦνται: [fol. 236 $^{\rm r}$ V] καὶ τὸ μὲν βασιλικὸν ἀπλῆπτον σὸν πάσαις ταῖς ἑταιρείαις καὶ τοῖς ἀθανάτοις ἀφαιρεῖται ὀργυιὰς τ΄, ἀπὸ δὲ τῆς ἐγκαρσίας δημοσίας || δόοῦ τῆς διαιρούσης τὴν μεγάλην ἑταιρείαν [fol. 216 $^{\rm r}$ P¹] καὶ τὸ τάγμα τῶν σχολῶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς αὐτὸ ἀφορι- 5 ζούσης ἄχρι τῆς δόοῦ τῆς τεμνούσης τὰς τῶν πεζῶν σκηνὰς ἕτεραι ἀφορίζονται ὀργυιαὶ τ΄. ἡ αὐτὴ δὲ τηρείσθω ἀκρί-βεια κατὰ τὸ μέτρον τῶν τ΄ ὀργυιῶν καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς τρισὶ μέρεσι καθὰς καὶ ἡ ἐκτεθεῖσα τοῦ ἀπλήκτον σχηματογραφία σαφῶς παριστῷ.

Τῆς δὲ βασιλικῆς σκηνῆς κατὰ μέσον πηγνυμένης, γύφοθεν της κόρτης κενός ἀφοριζέσθω χώρος ίκανός χωρείν καί τούς εν νυκτί παραμένοντας καί τούς εν ήμερα συνεργομένους είς την κόρτην. ἐκτὸς δὲ τοῦ τοιούτου χωρίου κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος πηγνύσθω ή τοῦ πρωτοβεστιαρίου 15 σκηνή, κατά δε τὸ δεξιὸν τοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης ὅπισθεν δὲ τοῦ πρωτοβεστιαρίου ή τοῦ φύλακος καὶ καθεξῆς κοιτωνιτών και εβδομαρίων και λοιπών των διακονούντων οίκείως τη βασιλική υπηρεσία, άχρις οδ τα τρία μέρη τό τε δεξιον και εὐώνυμον καί δυτικόν πληρωθή. πρός δὲ τὸ 20 άνατολικόν μέρος ξμπροσθεν της κόρτης σκηνή πηγνύσθω τὸ ἀρχονταρεῖον, ἔμπροσθεν δὲ καὶ ταύτης οί τοῦ στάβλου άργοντες σὺν τοῖς βασιλικοῖς ἵπποις Ιστάσθωσαν, οἱ δὲ μαγκλαβίται κατά τὸ εὐώνυμον μέρος ἔμπροσθεν τῆς τοῦ πρωτοβεστιαρίου σκηνής. κατά δὲ τὸ δεξιὸν ανατολικώτερον 25 τοῦ τῆς τραπέζης οί πανθεῶται, δ δὲ πρώξιμος καὶ δ κό-

¹ ἐννακόσιαι $P^1 \parallel 2$ τὸν $V \parallel$ σὺν πάσαις Graux, συμπάσαις $P^1 V \parallel 3$ ἐγκαφοίου $P^1 V$, ἐγκαφοίας n; cf. p. 7 vs. 2 $\parallel 4$ ἐκαιφεί V (non ἐκαιφείαν!) $\parallel 5$ αὐτό] αὐτής? $\parallel 6$ τῆς ὁδοῦ om. $P^1 \parallel 7$ ὁφγυίαι $P^1 V \parallel 8$ κατά Graux, καὶ $P^1 V \parallel 11$ γυφόθεν $V \parallel 12$ χωρὸς $V \parallel 15$ ἀμεστιαφίου V, ἀβεστιαφίου P^1 ; πρωτοβεστιαφίου $d \parallel 16/17$ Verba σκην η . . . πρωτοβεστιαφίου om. $P^1 \parallel 17$ ἀμεστιάφίου V; πρωτοβεστιαφίου $d \parallel \tilde{\eta}$ V, ἤτοι P^1 ; $\tilde{\eta}$ dv et manus secunda cod. $m \parallel$ καθέξης $V \parallel 24$ μαγλαβίται V et P^1 in textu, μαγκλαβίται P^1 in margine, sed alio atramento et recentiori manu $\parallel 25$ ἀμεστιαφίου V, άβεστιαφίου P^1 , πρωτοβεστιαφίου $d \parallel 26$ Post τοῦ Graux add. ἐπὶ, sed superflum; cf. Sophocles Greek lexicon³, p. 1087

Itaque hoc fere stemma mihi composui:

Et haec quidem hactenus. Sequitur, ut de auctore sermoneque eius pauca dicenda sint. Quod ad ipsum

auctorem attinet, neque in codicibus neque apud scriptores Byzantinos posterioris aetatis quis sit certum indicium. Nonnulla tamen concludi possunt. In vetustissimis exemplaribus opus a nobis editum ante libellum, quem sub nomine De velitatione bellica solent laudare viri docti, legitur. inque huius operis capite ultimo auctorem insuper ut de cursibus (περὶ κούρσων) in terram Arabum faciendis exponeret tentasse constat. Cursus hos in libro De velitatione bellica inscripto expositos esse nemo est qui negabit, Cuius libri auctorem sub Basilio et Constantino circa annum 976 vixisse Hase (p. XXIII ed. Bonn.) certis argumentis probavit. Adde, quod hoc de libro G. Schlumberger (in opere, quod Un empereur byzantin au dixième siècle. Paris 1890 inscribitur, p. 169) ita existimat: "Ce petit livre est tout entier consacré à des instructions pour la querre contre les Sarrasins sur la frontière méridionale de l'empire en Asie; il expose le système à employer pour pouvoir, avec des forces relativement faibles, surveiller, inquiéter, paralyser, repousser enfin, sans en arriver à des batailles rangées, une invasion arabe, quelque formidable qu'elle soit. Etc." Sed tota elocutio etiam, ut iam Martin perspexit, redolet auctorem libelli De velitatione bellica inscripti: eadem durities sermonis (cf. p. 18 vss. 16-22; p. 21 vss. 1—6; p. 27 vss. 11—18; p. 32 vss. 3—8; p. 33 vss. 3 — 9; p. 45 vss. 3 — 15), quae illic animadverti potest. Ex scriptoribus rei militaris aetatis anterioris pauca auctorem nostrum prompsisse certum est, quaedam ex Julii Africani Κεστῶν (libri II.) capitibus 66 et 76, alia ex Leonis Sapientis Tantinov capitibus XI. et XVIII. Compositio autem operis minus est perfecta, quam posterioris (cf. e. gr. p. 26 vss. 18-22 cum p. 38 vss. 10-13, legeque diversa, quae inter capita XXI. et XXVII. comprehenduntur), simul et auctor nonnunquam sermonem suum poeticis verbis permiscet (cf. τουφηλόν p. 26 vs. 12, ἐφομαρτείτω p. 44, vs. 15 etc.). Igitur si conicere licet, conicio opus vivo Nicephoro Phoca, ipsius imperatoris mandatu, a Nicephoro Urano confectum esse,

sed, nominibus mandatoris et scriptoris paene congruentibus ad aevum usque nostrae aetatis sine nomine derelictum mansisse.

Superest, ut praefectis bybliothecarum Vaticanae, Barberinianae, Vindobonensis, Basileensis, Neapolitanae, Lugdunensis Batavorum, Academicae Budapestinensis gratias agam quam maximas, virosque doctissimos Rudolfum Beer, Franciscum Boll, Pium Cerocchi, Ernestum Fináczy de Felső-Visó, Guilelmum Fraknói episcopum, Stephanum Hegedüs, Arthurum Ludwich, Camillum comitem Soranzo, Colomannum Szily de Nagyszigeth praestanter hoc de libro meritos esse gratus atque memor publico hoc loco contester. Etiam manibus Alfredi Goeldlin de Tiefenau χαῖρε!

Dabam Budapestini Calendis Iuliis a. 1900.

Rudolfus Vári.

'ANΩNYMOY BYZANTIOY BIBAION TAKTIKON.

μάτων βουνίταια μικοὰ ἢ λιθοσωρεῖαι, ΐνα μὴ ἀσκόπως τινὲς τῶν τοῦ ἰδίου στρατεύματος περιπίπτοντες τοῖς τοιούτοις καταβλάπτωνται, ἀλλὰ καὶ δάβδους μικρὰς ἐν τῷ γῷ πηγνύτωσαν καὶ κώδωνας εἰς σχοινία δεδεμένους τῶν ῥά-5 βδων ἀπαιωρείτωσαν κύκλω παντὸς τοῦ χάρακος, ὅπως οἱ λανθάνοντες πολέμιοι ἢ κατάσκοποι τὰς βίγλας περιτυγχάνοντες τοῖς τοιούτοις εὐκόλως ἐπιγινώσκωνται.

III.

Περί των έν νυκτί δφειλουσων γίνεσθαι φυλακών ήτοι κερκίτων.

10 Δεῖ δὲ τὰς ἔνδον τοῦ χάρακος ἐν νυκτὶ φυλακὰς ἤτοι κέρκιτα ἐπιμελῶς γίνεσθαι ἐν τῷ κενῷ χωρίῳ, καὶ ἔκαστος μὲν τῶν ταξιάρχων φυλακὰς δι' ὅλης νυκτὸς εἰς τὸν ἴδιον ἐχέτω λαόν ὁ δὲ ὁπλιτάρχης ἀπὸ τῶν ψιλῶν τῶν μὴ τεταγμένων εἰς τὰς ταξιαρχίας ἀναλαμβανόμενος ἄνδρας ἐκα-[fol. 220* P¹] τὸν || ἔως μεσονυκτίου, καὶ τούτους ὁπαλλάττων δι' 16 ἔτέρων ἐκατόν, ἄχρι πρωίας ποιείτω τὴν ὀφειλομένην φυλακὴν ἔνδον τοῦ χάρακος ἐν τῷ κενῷ χωρίῳ κυκλεύων τὴν στρατιάν ·
[fol. 240* V] τὸ γὰρ κενὸν χωρίον τούτου | χάριν ἐκ προμηθείας πρὸς λυσιτέλειαν ἀφορίζεται, ὅπως μὴ μόνον ἐν αὐτῷ τὰ 20 κέρκιτα γίνωνται, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἐνίστε προσβαλλόντων τῷ χάρακι καὶ βέλη κατὰ τοῦ ἀπλήκτου πεμπόντων εἰς αὐτὸ καταπίπτωσι καὶ μὴ τοὺς ἔνδον ἵππους ἢ τοὺς ἀνθρώπους λυμαίνωνται πολλὰ γὰρ ἐναντία τισὶ στρατεύμασιν ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου συνέβησαν. πρὸς τούτῳ δέ, ἵνα καὶ οί

¹ βουνίταια in V ita, ut etiam pro βουνίτζα legere possis; sed et v habet (idem legit quondam Meursius; cf. eius Glossar. Graeco-barbari p. 92); βουνίτζα $P^1 \parallel 5$ κύκλων $P^1 V$, κύκλο $R \parallel 7$ έπιγινώσκονται omnes, quos excussi, codices, έπιγινώσκωνται Graux \parallel 11 κεινῷ $P^1 \parallel 12$ ταξιαρχῶν $P^1 V$, ταξιάρχων $p \parallel 14$ έκατον $P^1 V$, έκατὸν $dnpkl \parallel 18$ Verba κενὸν χωρίον λυσιτέλειαν om. P^1 ; pro ἀφορίζεται legitur ibidem κεφορίζεται $\parallel 22$ καταπίπτουσι, omnes, quos contuli, libri mss., καταπίπτωσι Graux $\parallel 24$ πρὸς τοῦτο $P^1 V$, πρὸς τοῦτφ abc?

εἰς τὰ ἄκρα ἀπληκεύοντες στρατηγοί, εἰ συμβῆ πόλεμον συμπεσεῖν τοῖς τοῦ χάρακος, εἴτε ἐν ἡμέρα εἴτε ἐν νυκτί, πεξῆ μετὰ τοῦ μαχίμου αὐτῶν λαοῦ παραταττόμενοι ἐν τῷ κενῷ χωρίφ ἐπιβοηθῶσιν αὐτοῖς. ὁεῖ δὲ τοὺς τοιούτους ἀκρίτας στρατηγοὺς σὺν τῷ ὑπ' αὐτοὺς λαῷ ἐξωτέρω πάν- 5 των τῶν θεμάτων καὶ πλησίον τῶν πεζῶν σπηνῶν μόνη διειργομένους τῷ μέσον κειμένη ὁδῷ τῷ ὁριζούση τὰ τῶν ἱππέων καὶ πεζῶν ἀπλῆκτα ⟨ἀπληκεῦσαι⟩, ἵν' ἐν τοῖς ἀπρο-όπτοις καὶ αἰφνιδίως ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐπεργομένοις πολέμοις ἐξ ἐτοίμου καὶ προχείρως ὄντες τοῖς τοῦ χάρακος 10 συνεργῶσι καὶ συνασπίζωνται. ὁ δὲ ὁπλιτάρχης μὴ μόνον δι' ὅλου ποιείτω τὰ πέρκιτα, ἀλλ' ὑπαλλαττέσθω διὰ τὸν πολὺν κόπον, ἀνθρώπων πιστῶν ὡς εἰκὸς ἀποστελλομένων παρὰ τοῦ βασιλέως ἡμῶν τοῦ άγίου.

IV.

Περί των δφειλουσων γίνεσθαι έν νυκτί και ήμέρα 15 βιγλων.

Τὰ δὲ ἔξ ἔθους ἔξώβιγλα καὶ ἐσώβιγλα τὰ καὶ πλησιέστερον ιστάμενα δεῖ ποιεῖν ἀπὸ ἀκοντιστῶν καὶ τοξοτῶν πεζῶν. τὰ δὲ ἐσώβιγλα ἐχέτω ἄνδρας ὀκτώ, διιστάμενα ἔκαστα ἀπὸ τοῦ χάρακος ὡσεὶ τόξου βολὴν ἢ καὶ μικρόν 20 τι πλέον. τὰ δὲ ἐξώβιγλα μακρότερον στηκέτωσαν ἀπέχοντα τῶν ἐσωβίγλων μὴ πλέον λίθου βολῆς ταῦτα δὲ ἀπὸ τεσσάρων ἀνδρῶν ἔστωσαν, ᾶτινα καὶ καλοῦνται τετράδια. ἐκάστη δὲ ταξιαρχία εὐτρεπίζειν ὀφείλει ἀνὰ πέντε ἐσώβιγλα καὶ ἐξώβιγλα διιστάμενα κατὰ πλάτος ἀλλήλων ὡσεὶ ὀργυιὰς 25 πεντήκοντα. αί δὲ ἔτι μακρότερον ὀφείλουσαι γίνεσθαι βίγιαι διὰ τοῦ ἐπτικοῦ μαχίμου γινέσθωσαν, καὶ αί μὲν μετὰ

³ πεζη P^1V || 6 μονη V || 8 ἀπληκεύσαι ego inserui || 11 μόνος tentavit Graux || 17 έξέθους P^1V | έξόβιγλα P^1 | έσόβιγλα P^1 | έσόβιγλα P^1V , έσώβιγλα P^1V , emendavit Graux || 24/25 έσωβίγλων καὶ έξωβίγλων P^1V , emendavit Graux || 25 δοχυίας P^1V

τούς πεζούς ιστάμεναι πρώται καὶ αδται δι' ξξ γινέσθωσαν ίπποτών απέγουσαι των τε πεζικών έξωβίγλων, εί δμαλός [fol. 221* P1] έστι | καὶ καθαρός δ τόπος έξ ίκανοῦ διαστήματος αί δὲ πορρωτέρω γινόμεναι, αι καὶ ἐξώβιγλα καλοῦνται, τετράδια 5 έστωσαν αύται δὲ έτι φαίνοντος τοῦ ήλίου πρὸς τὴν τεταγμένην φυλακήν της νυκτός απίτωσαν. εί δε δύσβατος είη καὶ δασύς δ τόπος καὶ άνευ δδῶν ούχ οἶός τε ἐστὶ περι-[fol. 241 V] πατεῖσθαι, μόναι αί όδοὶ ἀσφαλῶς μὴ πόρρω τοῦ ἀπλήπτου φυλαττέσθωσαν, και μαλλον έκειναι, αφ' ων υπόληψίς 10 έστι πολεμίους έπελθεῖν είς μόνα δὲ τὰ μέρη, ἀφ' ὧν — ὡς είοπαι - ύποψία έστιν έπελεύσεσθαι έναντίους, οί ιππόται φυλαττέτωσαν. τὰ δὲ λοιπά, τὰ κύκλω, διὰ μόνων γενέσθω τῶν πεζῶν. ἐγέτωσαν δὲ καὶ ἀργηγούς τῶν γρησίμων, Γνα καὶ παρ' αὐτῶν δεόντως αί βίγλαι τὰς στάσεις λαμβάνωσι 15 καὶ κερκιτεύωνται πρὸς τὸ μὴ τῆς φυλακῆς ἀμελεῖν, εἰ δέ τινα ἀπαγγελίαν αι βίγλαι πομίζουσι, μὴ περιδεώς ἢ άτάπτως ως έτυγε περιπατείτωσαν, άλλ' ασφαλιζέσθωσαν τοῦ μήτε τοὺς πώδωνας διασείσαι μήτε τεταραγμένως είς τον γάραπα είσελθεῖν, κάντεῦθεν δειλίαν έμποιῆσαι τοῖς ἔν-20 δον, αλλ' ήρεμα τους κώδωνας υπελθόντες αταράγως τῷ ίδιω ταξιάρχη και τῷ δπλιτάρχη ἀπαγγελλέτωσαν τὸ συμβάν, καί παρ' εὐθὺ δ μηνύων στελλέσθω παρ' ἐκείνων τῷ ὡγίω ήμιον βασιλεί. και ταύτα μέν εν νυκτί τη δε ήμερα οί ίππεις μόνοι τας βίγλας ποιείτωσαν, πορρωτέρω δέ καὶ μα-25 κρότερον, είπερ δ τόπος, ώς είρηται, φανερός έστι καὶ ἐπίπε**δ**ος.

V.

Πῶς δεῖ σμικούνεσθαι τὸ ἀπλῆκτον όλοκλήρου τῆς πεζικῆς στρατιᾶς ὑπαρχούσης, τῆς δὲ ἰππικῆς όλιγοστῆς πῶς δὲ ταύτης πολλῆς οὔσης, τῆς δὲ

¹ διεξγινέσθωσαν $V\parallel$ 9 ὁπόληψις ἐστὶ omnes, quos inspexi, codices \parallel 9/10 Verba ἀφ' ὧν usque ad τὰ μέρη desunt in P^1 \parallel πολεμίσις P^1V , corr. Graux \parallel 11 ἱππώται $V\parallel$ 21 ἀπαγγελέτωσαν $V\parallel$ 22 παρευθύ $P^1\parallel$ 25 φανερός ἐστιν V

πεζικής έλαχίστης, άναπληφοῦν τὸ ἐνδέον καὶ ἀσφαλῶς περιφυλάττειν τὴν στρατιάν.

Εἰ δέ γε συμβῆ ὀλιγοστὸν εἶναι τὸ τῶν ἰππέων στράτευμα, τὸ δὲ πεζικὸν ὁλόκληρον, καὶ χῶρος κενὸς ἔνδον
οὐκ ὀλίγος καταλιμπάνεται, δεῖ τρεῖς ὁπλίτας ἱστᾶν εἰς τὴν 5
μίαν ὀργυιὰν καὶ ποιεῖν πύκνωσιν, καὶ ἐκ τούτου σμικρυνΘήσεται ἀναλόγως τῷ πλήθει τῶν ἱππέων ὁ τοῦ ἀπλήκτου
χῶρος καὶ γενήσεται σύμμετρος.

Εἰ δὲ τὸ μὲν Ιππικὸν πλεῖον εἴη, τὸ δὲ πεζικὸν ὀλίγον τος μὴ ἐξικανεῖν τὴν στρατιὰν δύο Ισταμένων ὁπλιτῶν, δη- 10 λονότι καθ᾽ ἑκάστην ὀργυιάν, καθὼς ἐξεθέμεθα, διὰ τῶν ἡμΙσεων ἀκοντιστῶν πασῶν τῶν ταξιαρχιῶν μὴ ὁμοῦ Ισταμένων, ἀλλὰ κατὰ πέντε ὁπλίτας ἑνὸς εἰσαγομένου ἀκοντιστοῦ καὶ κατὰ μέτωπον τούτοις $\|$ συνταττομένου δ τοῦ [fol. 221 $^{\rm v}P^{\rm l}$] ἀπλήκτου μεγεθύνεται τόπος οἶδε γὰρ δ τῶν ὁπλιτῶν ἀριθ- 15 μὸς ἐλαττοῦν καὶ αὐξάνειν τὸ ἀπλῆκτον.

VI.

Περί τῶν δώδεκα ταξιαρχιῶν.

[fol. 241 V]

Εὶ δὲ δύο καὶ δέκα ταξιαρχίαι ὧσιν ἐν τῆ ἐκστρατεία καὶ τούτων ἑκάστη τοὺς ἀνὰ πεντακοσίους ὁπλίτας καὶ διακοσίους ἀκοντιστὰς καὶ τριακοσίους τοξότας ἔχει, ἀποτελοῦσι το μὲν καὶ αὖται τετράγωνον σχῆμα ἔκαστα δὲ τῶν πλευρῶν εἰς ὀργυιὰς ἀνὰ ἐπτακοσίας πεντήκοντα τὸ μῆκος ἀποτείνεται, δύο ὁπλιτῶν δηλαδή ἱσταμένων ἐκάστη ὀργυιῷ. ὁ δὲ μινσουράτωρ κατὰ τὸν δοθέντα αὐτῷ τύπον μετρεῖν ὀφείλει μετὰ τοῦ σχοινίου ἀπὸ τοῦ μέσου πρὸς ἀνατολὰς ὀργυιὰς τριακοσίας ἐβδομήκοντα πέντε, ὁμοίως καὶ πρὸς δύσιν, εἶτα καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν τῷ αὐτῷ μέτρῳ καὶ τότε

⁶ δοργυίαν $P^1V \mid$ ποιείν πυείν $V \parallel$ 11 καθεκάστην $P^1 \mid$ δογυίαν $P^1V \parallel$ 12 ταξιαρχών P^1V , ταξιαρχών Graux \parallel 16 αύξανείν $V \parallel$ 17 ταξιαρχών P^1V , corr. Graux \parallel 22 δογυίας P^1V item infra vs. 25 \parallel 23 δογυία $P^1V \parallel$ 26 έβδομήκοντα V

κατά μέσον πήξασθαι την βασιλικήν σκηνήν, καὶ διδόναι τῶ μὲν βασιλικῶ ἀπλήκτω ὀργυιὰς διακοσίας δεκαὲξ κατά τε εύρος και μήκος δμοίως και τοῖς λοιποῖς τέσσαρσι μέρεσι τον αὐτον ἀποδιδότω ἀριθμόν πεντήποντα δε κύκλω δονυιάς 5 ώσπερ είρηται εν εκάστω μέρει ἀφοριζέτω τοῖς τε κενοῖς γωρίοις και τοῖς τῶν πεζῶν ἀπλήκτοις και τῆ δδῷ τῆ διακρινούση τὰς τῶν Ιππέων καὶ πεζῶν σκηνάς. δύο δὲ εἴσοδοι, ὅτε δώδεκα ταξιαρχίαι ὧσι, καθ' έκάστην πλευράν από τοῦ γάρακος είσιτωσαν, και ή μεν έξ άνατολών ή καί 10 βορειοτέρα κατέναντι τῆς τοῦ πρωτοβεστιαρίου σκηνῆς μέγρι τοῦ κενοῦ γωρίου τῆς κόρτης φθάζουσα ἴσταται, ἐπιμιγνυμένη τῆ ἀπὸ ἄρκτου ἐρχομένη ἀνατολικωτέρα καὶ δημοσία δόῶ δμοίως δὲ καὶ αί λοιπαί δεξιαί δόοι, ή τε ανατολική καὶ νότιος έξ έναντίας τῆς τοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης σκηνῆς 15 έπιμίγνυται, παρόμοιον δέ καὶ αί δυτικαὶ ταῖς δυσὶ πλαγίοις. ώδε ένοῦνται γαμματοειδώς, καθώς ή έκτεθείσα ίστορία περί τούτων και περί των λοιπων αναδιδάσκει. μέσον δε των δύο δημοσίων δόων, των έν εκάστω πλευρώ αποκεκριμένων, όδὸς ἀφοριζέσθω στενή δύο όργυιὰς εὖρος ἔγουσα καὶ τεμ-20 νέτω τὰ τῶν Ιππέων ἀπληκτα καὶ ἄγρι τῆς κόρτης ἀπευθυνομένη είς αὐτὴν ἀποληγέτω, ἵνα εὐχερῶς καὶ ἀκόπως πρὸς την κόρτην συνέρχωνται εκαστοι είς τας τεταγμένας αὐτῶν διακονίας. ἐπεὶ δὲ ή τῶν τόπων ἀνεπιτηδειότης οὐ συγγω-[fol. $222^{r}P^{1}$] oei | nollánis tò anlintou yevés θ ai tetoáywuu (úne-25 σγόμεθα δε άνωτέρω περί των στενών και άνεπιτηδείων τόπων ένθέσθαι πώς δεῖ τὸ ἀπληκτον έτέρως ἐν αὐτοῖς σχηματίζεσθαι), λέγομεν, ότι πολλάκις έτερόμηκες, είτε και τρίγωνον η στρογγύλον πρός την κατεπείγουσαν χρείαν και την τοῦ τόπου θέσιν αποτελείται. εί δὲ έτι δ τόπος στενον πάντη

² δργνίας P^1V item infra vs. 4 \parallel 3 ενοςς $V\parallel$ 4 ἀποδιδότων P^1V , ἀποδιδότω $R\parallel$ 5 ἀφορίζετω $V\parallel$ καινοίς $V\parallel$ 8 καθεκάστην $P^1\parallel$ 10 άβεστιαρίου P^1V , πρωτοβεστιαρίου $d\parallel$ 14 έξεναντίας P^1V , έξ έναντίας $n\parallel$ 16 ωδε Graux, omm. $P^1V\parallel$ ένοιθνται P^1 , ένοιθνται P^1 , ένοιθνται P^1 ένοιθνται P^1 ένοιθνται P^1 ένοιθνται P^1 εύρος $P^1V\parallel$ εύρος $P^1V\parallel$ 25 Cf. p. 2, vs. 7 \parallel 27 λέγωμεν coniecit Graux \parallel Post πολλάκις P^1 addit τὸ ἀπλῆκτον ἐτέρως \parallel 29 πάντη P^1V

καὶ επίμηκες αὐτὸ ποιεῖ, | ετι δὲ καὶ ὑπερκείμενον ἐκ $[fol. 242^r V]$ τοῦ σύνεγγυς ὄρος, εί μεν τὰ έξ αὐτοῦ πεμπόμενα βέλη φθάζουσι τὸ ἀπληκτον, εί τάγα καὶ ἔνδον τοῦ γάρακος είς τὸ κενον πίπτουσι γωρίον, δύναται το στρατόπεδον έξ ανάνκης τοῦ ἀπλήκτου διατεθέντος πρός την θέσιν τοῦ τόπου μίαν 5 υύκταν είς έκεῖνον τὸν ἐπισφαλῆ τόπον στῆναι πλὴν κατοχυρούσθω τὸ υποπτον μέρος διὰ πλειόνων ὁπλιτῶν καὶ ψιλῶν, ἵν' εἴ ποτε οἱ πολέμιοι ἐπιδραμόντες τῷ τοιούτῳ τόπω ποιήσαιεν νυκτοπόλεμον, οί τοῦ χάρακος ἀσθενεῖς μη εδρεθῶσι καὶ ἀπαράσκευοι. εί δὲ τὰ βέλη είς τὰς σκηνὰς 10 εύγερῶς εμπίπτειν δύνανται, αποφεύγειν δεῖ τοῦ μὴ απληκεύειν είς τοὺς τοιούτους τόπους. πολλά γὰρ τῶν στρατοπέδων νυκτός τῷ τοιούτω τρόπω ἀπώλοντο. διὰ τοῦτο χοεία έστιν έρευναν, έρωταν, προμελεταν και συμβουλεύεσθαι μετά δουκατώρων έμπείρων, καί έαν εύρισκηται τόπος 15 έπιτηδειότερος, εί τάγα και μήκοθέν έστι, κινείτω και πρό της αθγης το στρατόπεδον και μικρον παρεσπορευέτω, έως αν φθάση είς τον επιτήδειον τόπον, πλην μετά της καθηκούσης φυλακής και ασφαλείας ποιείσθω την δδοιπορίαν τοῦτο δὲ τάχα γενήσεται πολεμίων ἐφόδου μὴ ὑφορωμένης 20 έν αὐτῆ τῆ ἡμέρα εί δὲ πολέμιοι προσδοκῶνται, ἐν στενοῖς καλ δυσβάτοις τόποις νυκτός δδοιπορείν οὐ συμφέρον. κρείττον γὰρ εἰς τὸν πλησιέστερον καὶ ἐπισφαλῆ ἀπληκεύειν ἐν ημέρα τόπον και δύναμιν πεζικήν αποστέλλειν τοξοτών και άποντιστών πρός τὸ άνερευνήσασθαι καὶ κατασγεῖν τοὺς ἐπι- 25. σφαλείς και δασείς τε και δυσκόλους τόπους έκεινους και παντοίως μηγανασθαι καὶ ἀσφαλίζεσθαι κατ' αὐτὴν τὴν νύκταν μη εναντίον τι συμβήναι τη στρατιά.

² δρος V | έξαυτοῦ P^1 , έξαυτοῦν V || 4 έξανάγκης V || 6 κατωχυρούσθω P^1V , κατοχυρούσθω Em || 9 ποιήσε έννυκτοπόλεμον P^1 , ποιήσειεν νυκτοπόλεμον V, ποιήσαιεν νυκτ. Edvabc et manus secunda cod. m || 16 μήκοθεν έστλν V, μήκοθεν έστλ P^1 || 17 παρεσπερευέτω P^1V , παρεσπορευέτω V^1 , μηκοθεν έστλο P^1V , παρεσπορευέτω V^1 , μαλικ secunda cod. M || 22 όδοιπορείαν P^1 || 23 Post έπισφ. P^1 addit καλ || 27 καταὐτὴν V || 28 τί P^1 , τίς V

VII.

Ότι δεῖ ἐπισφαλῶν καὶ στενῶν τόπων ἀπαντώντων εἰς δύο διαιρεῖν ᾶπασαν τὴν στρατιὰν καὶ διχῶς ἀπληκεύειν.

[fol. $222^{\bullet}P^1$] $\Delta \epsilon \tilde{\iota}$ δε επισφαλούς τοσούτου όντος τοῦ τόπου έξ 5 ανάγκης και διγή διαιρεθήναι την στρατιάν και ίδια εκαστον των μερών εν ευρυγώρω και επιτηδείω τόπω απληκεύσαι, των πενών γωρίων καὶ των τετυπωμένων διαστημάτων άκριβῶς ἐν τοῖς δυσὶ τῆς στρατιᾶς τμήμασι φυλαττομένων. τάξεις δὲ πεζικάς τὰς ἀναλογούσας έκατέρω τῶν ἀπλήκτων χρή 10 διανείμαι πρός τὸ ἀσφαλῶς κύκλω ἀμφότερα διαφυλάξαι, εί δὲ μή έξαρκοῦσιν οι δπλίται, και ἀπὸ τῶν ἀκοντιστῶν δεί κατὰ μέτωπον τοῖς δπλίταις ἐντάξαι ἄγρις ἂν συμπεριλάβωσιν ένδον το όλον ιππικον στράτευμα. αθτη δε ή ακρίβεια [fol. 242* V] είς άμφότερα, ώσπερ είρηται, | τηρηθήτω τὰ ἀπληπτα. 15 προσήπει δὲ καὶ ἄργοντα τὸν ἐνδόξων συνέσει καὶ πείρα κεκοσμημένον επιστήσαι τῷ ετέρω τμήματι τοῦ στρατοῦ, όστις κάκεινω τῶ μέρει ἐν ταύτη τῆ νυκτί τὴν ἐφαρμόζουσαν περιποιήσεται φυλακήν. κρεΐττον γοῦν έστι καὶ ἀφελιμώτερον τὸ διηρημένως ἀπληκεῦσαι ἢ τὸ ἐσφιγμένως καὶ τὸν 20 γάρακα έγειν τοῖς όρεσι προσεγγίζοντα, κάντεῦθεν τὰ ἐξ αὐτῶν πεμπόμενα βέλη εύγερῶς έμπίπτειν ταῖς σκηναῖς καὶ τῷ στρατοπέδω μεγίστην προξενείν την βλάβην. εί δὲ τὸ διορίζον όρος αμφότερα τα απλήκτα διέλευσιν δίδωσι τοῖς βουλομένοις από ετέρου διαβαίνειν πρός ετερον πρός το αλλήλοις 25 έπιβοηθεῖν εἰ τύχοι ἔφοδον γίνεσθαι πολεμίων, ἴσως οὐδὲ δόξει διηρημένον είναι τὸ ἀπληκτον, ἀλλ' ὅσον ἐκ τῆς συμμαχίας ώσπες ήνωμένον φανήσεται εί δ' αὖ πάλιν τὸ διείργον όρος κωλύει την πρός άλληλα των απλήκτων διάβασιν, καὶ ποροωτέρω μακράν ἀπ' ἀλλήλων τὰ ἀπληκτα

¹ ἀπάντωντων $V\parallel 2\ \overline{\beta}\ P^1\parallel$ τὴν] τῆς $P^1\parallel 4$ τοσούτον P^1 , τοσούτον $V\parallel 5$ στρατίαν $P^1V\parallel 17$ τὰ μέρει $V\parallel 18$ γ' οὖν $P^1\parallel 9$ διηρημένως $P^1V\parallel 6$ (praeter l, qui habet διηρημένως) $P^1V\parallel 6$ διηρημένων $P^1\parallel 9$ ἀπαλλήλων P^1

γίνεσθαι βιάσαιτο, εί ἀγούπνως καὶ κατὰ τὸ δέον έαυτοὺς περιφυλάξαιεν, καὶ οῦτως οὐδεμία τούτοις τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι συμβήσεται βλάβη. καθάπερ γὰρ οὐ μόνον μετὰ βαρείας δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐαριθμήτου πληθύος ἐνίοτε εἰσελάσαν ἐν τῆ πολεμία τὸ ἡμέτερον στράτευμα οὐ- 5 δεμίαν ὑπέστη βλάβην, ἀλλὰ καλῶς συνετηρήθη, οῦτω δὴ καὶ ἐν μιῷ νυκτί, εἰ τῆ προσηκούση χρήσονται ἀγρυπνία, οὐδεμίαν ἀπὸ τῆς διαιρέσεως ὑποστήσονται βλάβην.

VIII.

Περί τοῦ δπόσον ἀριθμὸν ὀφείλει ἔχειν τὸ ίππικὸν στράτευμα.

Το δε Ιππικον μάχιμον, είπερ έστιν ανδρών οκτώ χιλιάδων \parallel καὶ διακοσίων τῷ ἀριθμῷ, εἰς εἰκοσιτέσσαρας αὐτὸ [fol. 223 $^{
m r}P^1$] τάξεις δεῖ διαιρεῖν ἐγούσας ἀνὰ ἄνδρας τριακοσίους ταύτας δὲ τὰς εἰχοσιτέσσαρας τάξεις εἰς τέσσαρα πάλιν δεῖ ποιεῖν, ώσπες και των πεζων, Ισοδυναμούντα άλλήλοις, έγοντα ανά 15 εξ παρατάξεις, ίνα τῆς στρατιᾶς δδευούσης ἀπάσης εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τό τε ξμπροσθεν και όπισθεν και τὰ πλάγια αί ἀνὰ εξ παρατάξεις δδοιπορῶσιν. ή δὲ τοῦ βασιλέως παράταξις έπτὸς τούτων έστω χιλίους έχουσα, | ίνα τοῖς [fol. 243° V] πονούσι μέρεσιν έν ταῖς μάχαις αὐτὸς έκ τῆς ίδίας ἀποστέλ- 20 λων παρατάξεως επιβοηθή. εί δε πλέον είη των όπτω γιλιάδων και διακοσίων ανδρών το ίππικόν, αί είς τέσσαρα μέρη ενδον παρατάξεις αύξησιν λαμβανέτωσαν. καὶ γὰρ άνάνη έστι βασιλέως ταξειδεύοντος μή μόνον όπτω χιλιάδας άριθμον έχειν το Ιππικον στράτευμα, άλλα και πλείονας. 25 ταύτας γάρ τὰς ὀπτὰ γάριν τύπου μόνον τῶν εἰκοσιτεσσάρων έξεθέμεθα, ως γρησίμου όντος του τοιούτου τύπου έν ταις

² περιφυλάξαιεν Graux, περιφυλάξοιεν P^1V | οὐδὲ μία V | $\widetilde{\chi v}$ P^1V | 5 οὐδὲ μίαν V, item infra vs. 8 || 8 αἰρέσεως P^1 , αἰρέσεως V, διαιρέσεως Ebcm || 11 εἴπέρ ἐστιν P^1 || 12 τὸν ἀριθμὸν? | αὐτῷ P^1 || 16 στρατιὰς V || 18 αἰ οm. P^1 || 21 ἐπιβοηθεῖν P^1 || 24 ἀνάγκη ἐστὶν P^1V recte dkl || 24 τάξει δεύοντος V || 25 ἔχει V

μάχαις καὶ τῷ ὁδοιπορία κατὰ τοὺς εὐρυχώρους τόπους πολεμίων ἀπροόπτως συμπιπτόντων. εἰ δὲ ἐλάττων ἡ πληθὸς τῶν ὀκτὰ χιλιάδων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν ὑπάρχει, ἐλαττούσθωσαν καὶ αἱ τάξεις, καὶ ἀνὰ πέντε ἔστωσαν καθ' 5 ἔκαστα τὰ μέρη. εἰ δὲ καὶ ἔτι εἰς ῆττονα ἀριθμὸν ἀπαρτίξεται τὸ ἱππικὸν στράτευμα, ἐξ ἀνάγκης ἀνὰ τέσσαρας τάξεις ἕκαστα τὰ μέρη ἐχέτωσαν, πλὴν βασιλέως ἐκστρατεύοντος καὶ ὁ τῶν τεσσάρων παρατάξεων ἀριθμὸς καθ' ἔκαστα τὰ μέρη πάνυ ὀλιγοστός ἐστιν. εἰ δὲ καὶ ἔτι εἰς ἐλάττονα 10 ἀριθμὸν τὸ ἱππικὸν ἀπαρτίζεται στράτευμα, οὐ δεῖ βασιλέα μετὰ τοσούτου ὀλιγοστοῦ πλήθους ἐκστρατεύειν.

IX.

Πῶς δεῖ ποιεῖν τὴν ἐκ τοῦ ἀπλήκτου τοῦ στρατοπέδου παντὸς ἀποκίνησιν.

Τοῦ δὲ στρατοπέδου ἀπᾶραι μέλλοντος τοῦ ἀπλήπτου, 15 μικρόν τι πρὸ τῆς αὐγῆς ἠχείτωσαν αί σάλπιγγες, ἵνα πρὸς τὸ ὁδοιπορεῖν ἄπαντες εὐτρεπίζωνται τοὺς δὲ παρὰ ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς ἀπληκεύοντας ἄρχοντας ἔξεστι προστάττειν τισὶ τοῦ ἰδίου λαοῦ ἐπιβάντας τῶν ἵππων παραφυλάττειν τὰς ὁδοὺς τοῦ κωλύειν καὶ μὴ συγχωρεῖν σακμάρια ἢ πα-20 ριππαράτους πληροῦν τὰς ὁδοὺς ἢ ἔξέρχεσθαι, ἀλλὰ στρέφειν αὐτοὺς πρὸς τὰ ἀπλῆκτα καὶ τὰς ὁδοὺς κενὰς συντηρεῖν πρὸς τὸ ἀκωλύτως διαβαίνειν τὸ μάχιμον. οί δὲ ἄρχοντες, ὅ τε τῶν προηγουμένων τῆς στρατιᾶς τάξεων καὶ ὁ [fol. 223* P¹] πλαγιοφυλάκων || καὶ ὁ τοῦ σάκα ἀπερχέσθωσαν πρὸς 25 τὴν κόρτην, καὶ εὐχὴν καὶ πρόσταξιν λαμβάνοντες παρὰ τοῦ [fol. 243* V] βασιλέως ἡμῶν τοῦ ἀγίου, πόθεν καὶ ὅπως δεῖ περιπατεῖν | εἰς τὸν ἴδιον λαόν, ἀπερχέσθωσαν καὶ ὁ μὲν τῆς στρατιᾶς προπορευόμενος, ἡνίκα τό δεύτερον σαλπισθῆ, τὰς τρεῖς ἀνα-

⁵ ήττον P^1V , ήττονα $d\parallel 6$ τέσσαρας] A $P^1\parallel 7$ έπστρατεύσαντος $P^1\parallel 14$ ἀπάραι omnes quos vidi codd., ἀπάραι Graux $\parallel 15$ αὐλής P^1V , αὐγής in mgne cod. $c\parallel 20$ τρέφειν $V\parallel 21$ αὐτὰς P^1V , αὐτοὺς Graux $\parallel 22$ διαβαίνει $V\parallel 23$ ὅτε P^1V

λαμβανόμενος μεθ' έαυτοῦ τάξεις καὶ δουκάτωρας, έξίτω τοῦ άπλήκτου, καὶ άγρι τόξου βολῆς διάστημα ἢ καὶ δύο μακρυνόμενος τοῦ ἀπλήκτου στηκέτω. στελλέτωσαν δὲ καὶ οί άργοντες τῶν πλαγιοφυλάκων ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἔνθεν κάκειθεν ανά μιας παρατάξεως και τὸ αὐτὸ διάστημα τοῖς 5 προπορευομένοις ποιήσαντες στήτωσαν τὸ αὐτὸ καὶ ὁ τοῦ σάκα ἄρχων ποιείτω μίαν ὅπισθεν ἀποστέλλων. τοῦτο δὲ λέγομεν οὐ δι' ὑποψίαν ἐφόδου μεγάλου φοσσάτου τῶν γὰρ μεγάλων φοσσάτων αί ἐπελεύσεις τῷ πλήθει ταγὸ διαγινώσκονται, καὶ εἰ μὴ πάντη δάθυμός ἐστιν ὁ στρατηγός, 10 άλλ' έγρηγορος, τὰς φοσσατικάς έφόδους οὐκ ἀγνοήσει ποτέ, άλλ' ΐνα μή διὰ τὸ όλίγους τινὰς εί συμβή πρὸς τὸ άρπάσαι τι λάθρα παραγενομένους συγκεγυμένη τη στρατια καί περιεσπασμένη τυγγανούση διά την κίνησιν ταραγήν τινα καί δειλίαν παράσχωσι. κατ' αὐτὴν δὲ τὴν δευτέραν ἠχὴν τῶν 15 σαλπίγγων (κατα)τιθέσθω ή βασιλική σκηνή, είθ' οθτως καί αί λοιπαί οὐ γὰρ πρὸ αὐτῆς άρμόζον ἐστίν ἐτέραν στῆναί ποτε πηγνυμένου τοῦ ἀπλήκτου, οὖτε πάλιν τοῦ πλήθους κινείν μέλλοντος πρό ταύτης έτέραν πεσείν. όμοίως δέ κατά τὸ δεύτερον σάλπισμα οί τοῦ στρατοπέδου Εκαστος ἐπιφορ- 20 τιζέτωσαν τοῖς ἀχθοφόροις ζώοις τὴν ίδιαν ἀποσκευὴν καὶ στηκέτωσαν είς τὰ ξαυτῶν ἀπληκτα, ἀπεκδεχόμενοι τὴν τρίτην ήγην της σάλπιγγος και την του βασιλέως ημών του άγίου σύν ταῖς ίππικαῖς τάξεσιν ἀπὸ τοῦ ἀπλήκτου ἔξοδον. έπειδ' αν δε τὸ τρίτον ήχήση, ἐποχούμενος ὁ βασιλεὺς ήμῶν 25 δ άγιος τῷ ἰδίφ ἵππφ ἐξίτω τοῦ ἀπλήκτου μετὰ τῶν έπομένων αὐτῷ παρατάξεων.

X.

Περὶ δδοιπορίας.

Έν δὲ τῆ δδοιπορία αί μὲν ξξ παρατάξεις ἄμα τῆ τοῦ βασιλέως ἡμῶν τοῦ ἀγίου προπορευέσθωσαν, ἀλλ' οὐ δίγα 30

⁴ ὑπαυτοὺς $P^1\parallel 5$ πακείθεν $V\parallel 10$ πάντη $P^1V\parallel 6$ αθυμος ἐστιν P^1V (δάθυμος $l)\parallel 12$ ἀφπάσαι $V\parallel 13$ τί $P^1V\parallel περιγινομένους <math>P^1\parallel 14$ περισπασμένη P^1V , correxi \parallel τινὰ $\parallel P^1V\parallel 16$ πατατιθέσθω Vάτι, τιθέσθω $\parallel P^1V\parallel 2$ Ιδ΄ $V\parallel 17$ στήναι ποτὲ $\parallel P^1V\parallel 21$ ζώοις $\parallel P^1V\parallel 25$ ἐπειδὰν $\parallel V$

τάξεως τούτων γὰρ ἡ μὲν μία ἐξ ίκανοῦ διαστήματος ἔμπροσθεν δδευέτω πρός το βλέπειν και κατασκοπείν και ώς αν τὰ τῶν πολεμίων στογάσηται καὶ ἐφεύροι μηνύειν τῷ άγίφ [fol. $224^{\circ}P^{1}$] ήμῶν βασιλεῖ \parallel τῶν δὲ ὑπολιμπανομένων πέντε αξ μὲν 5 τρείς προπορευέσθωσαν, αί δε δύο ένθεν κάκείθεν της τού [fol. 244 V] βασιλέως ήμων του άγιου παρατάξεως κατό πιν των ξιμπροσθεν τεταγμέναι την δδόν ανυέτωσαν αφ' οδ δὲ τῆς δδοῦ αί προηγούμεναι ίππικαὶ τάξεις ἀπάρξονται, παραύτικα και το μέτωπον των πεζών, το κατ' ευθεραν της δδοῦ κείμενον, 10 κατά νώτον αὐταῖς ἐπέσθω· αί δὲ πλάγιοι πεζικαὶ καὶ τὸ όπισθεν της συντάξεως μέρος, εί δ τόπος δμαλός έστι καί εὐρύγωρος, κατὰ τὴν τοῦ ἀπλήκτου θέσιν καὶ τὸ σχῆμα δδοιπορείτωσαν, περιέχουσαι μέσον τὸ υπουργικὸν απαν σύν τοῖς ἀγθοφόροις ζώοις. ἡ δὲ βασιλική ἀποσκευή παντὸς 15 προπορευέσθω τοῦ ὑπουργικοῦ καὶ σημεῖον ἐγέτω γάριν γνωρίσματος παθεξής δέ ταύτη το λοιπον επακολουθείτω τῶν σκευοφόρων αι δὲ τῶν πλαγιοφυλάκων παρατάξεις ἔσωθεν μεν πρός τὰς πλευράς τῶν πεζικῶν τάξεων ἀνὰ τρεῖς ἐπόμεναι ἐτέρα θάτέρα βαδιζέτωσαν. ἔξωθεν δὲ τού-20 των δμοίως κατά πλευράν έτεραι τῷ δμοίω σχήματι ἀνὰ τρείς πορευέσθωσαν αδται δε αι εξώτεραι και πλαγιοφύλακες εξ παρατάξεις των δύο μερών ανά τριάκοντα άνδρας ξκάστη ἀπὸ τοῦ ίδίου λαοῦ ἀφοριζέτω καὶ μήκοθεν τούτους έν τοῖς πλαγίοις στελλέτω, ΐνα τὰ τῶν πολεμίων πάντα 25 διασκέπτωνται έν τοῖς αὐτῶν μέρεσι καὶ τοῖς μεγάλοις αὐτῶν ἄρχουσι πάντα διδάσκωσιν. δ δὲ ἄρχων τῶν ξτέρων εξ των οπισθίων, των και σάκα καλουμένων, άνδρας και αὐτὸς ἀφορίσας έκατὸν μεθ' ἡγεμόνος τινὸς ἐμπείρου, ἐάτω άπο διαστήματος περιπατείν έκ των όπισθεν, ίνα καί αὐτοί 30 κατασκοπώσι του μή κατά νώτον τούτοις άδοκήτως έπελ-

⁵ κακείθεν V, κακείθειν $P^1 \parallel 7$ τεταγμέναι Vάτι, τεταγμένοι $P^1V \parallel 8$ In V post ἀπάρξονται interpungitur $\parallel 9$ κατευθείαν $V \parallel 10$ αὐταζε Vάτι, αὐτης $P^1V \parallel 13$ περιέχουσα $V \parallel 14$ ζώοις $P^1V \parallel 16$ ἐπακολουθήτω $P^1 \parallel 19$ ἐτέρα θάτέρα Vάτι, cf. p. 25, vs. 20; θατέραι (θατέρα P^1) τη ἐτέρα $P^1V \parallel 20$ ἐτέραι $V \parallel 21$ προπορευέσθωσαν $P^1 \parallel 22$ μέρῶν $P^1 \parallel 25$ διασκέπτωνται $P^1V \parallel 26$ ἄρχων P^1 , αίχων P^1

θεῖν τοὺς πολεμίους. προσήκει δὲ διά τε τοὺς "Αραβας καὶ τοὺς Τούρκους τοὺς θρασύτερον ἐφορμῶντας ταῖς παρατάξεσι πρὸς ἀποτροπὴν αὐτῶν εἰς ἐκάστην τῶν ἐξωτέρω οὐσῶν δώδεκα παρατάξεων ἀνὰ ἐκατὸν πεντήκοντα τοξότας ἄνδρας πεζοὺς ἀπὸ τῶν ταξιαρχιῶν τῶν μονομερῶς ἐχουσῶν τοὺς 5 τοξότας ἀφορίσαντα διανεῖμαι τοῦ σὺν αὐταῖς ὁδοιπορεῖν.

Ο δε βασιλεύς εχέτω μεθ' εαυτοῦ τοξότας δσους αν βούληται έγέτω δε καί Ρως και μαλαρτίους. εί δέ που κατά πάροδον εντύγοι γωρίοις τὸ στράτευμα, εάτωσαν τοὺς ύπουργούς πρός πορισμόν ἀπιέναι γρειών $\|$ εί δὲ μικρόν [fol. 224 P^1] τι παρεξέλθωσι διὰ τὸ ἐκ πλαγίου καὶ ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ συγκεῖ- 11 σθαι γωρία, αι των πλαγιοφυλάκων εξώτεραι τάξεις άπίτωσαν πρός φυλακήν αὐτῶν, τῶν σαλπίγγων τὸ ἀνα - [fol. 244 V] κλητικόν ήγουσων και την στρατιάν είργουσων του μη δδοιπορεῖν, ἀλλὰ προσμένειν τὴν τῶν ὑπουργῶν ἄφιξιν' μετὰ δὲ 15 την έκείνων άθροισιν έχέσθω της όδοιπορίας. εί δε στενωπός άπαντήσοι τόπος, η μακρότερον έστι τὸ ἀπληκτον είτε διὰ γώρας ανεπιτηδειότητα η δι' δδάτων ένδειαν, και τὸ μηκος τοῦ ἀπλήμτου ὀξυτέραν ποιοῦντα τὴν δδοιπορίαν ἀναγκάσει λεπτυνθηναι τὸν ἀπόλεμον λαὸν καὶ διαλυθηναι τὰς πεζι-20 κας τάξεις, ατε είς μήκος επεκτεινομένων των πεζων καί τῶν σκευοφόρων, δεῖ τότε ὡς μὴ ἐξικανούσας τὰς ἀνὰ τρεῖς πλαγίους πρός παραφυλακήν αὐτῶν δίκην δομαθοῦ πάσας γενέσθαι καὶ ἀνὰ દξ ἐν έκατέροις τοῖς μέρεσιν εἰς μῆκος γενομένας κατά νῶτον ἐφέπεσθαι τὰς τάξεις ἀλλήλαις. εί 25 δε και μαλλον επεκτείνονται και ασφαλώς παρά των ανά εξ έφ' έπατέρων των μερών οὐ φυλάττονται, δέον καὶ ἀπὸ των προπορευομένων δύο τάξεις ένθεν κακείθεν είσελθείν κατά στοίγον, καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ σάκα δμοίως έτέρας δύο ὡς γενέσθαι τὰς πλαγίους ἀνὰ ὀκτώ στοιγηδὸν πορευομένας, εί- 30 τουν κατ' ὄρδινον και διισταμένας αλλήλων ώσει τόξου

⁵ ταξιαρχῶν $V\parallel$ 9 καταπάροδον $V\parallel$ 13 ἀνὰ κλητικόν $V\parallel$ 17 μακρότερον ἐστὶ $P^1V\parallel$ 17 διαχώραν P^1V , διὰ χῶρας (!) p, διὰ χωρῶν scripsit Graux \parallel 19 ποιοῦντα V άτὶ , ποιοῦν $P^1V\parallel$ 23 δρμαθοῦ $V\parallel$ 25 κατανῶτον $V\parallel$ 28 κακείθεν $V\parallel$ καταστοίχον $V\parallel$ 30 είτ' οὖν P^1V , εἴτουν D

βολην η και δύο πρός την κατεπείγουσαν γρείαν. εί δὲ και πλέον παρεκτείνοιτο δ λαός, μικρον άναμενέτω δ βασιλευς ήμων δ άγιος φθάσαι τους όπισθεν, ίνα μη τώ της δδοιπορίας όξει και συντόνω εκλύωνται, άλλως τε δε μή s και ἀφυλάκτοις τούτοις οὖσι περιτυχόντες ἴσως οι "Αραβες η και οι Τούρκοι καταβλάψωσι. μετά δὲ (τὸ) είς τὸ ἀπληπτον αφικέσθαι μή παρ' εὐθὸ αί τάξεις καταλύωνται, άλλὰ μικρον παρεκβαίνουσαι κυκλόθεν ίστάσθωσαν τοῦ ἀπλήκτου, ίνα τὸ ὑπουργικὸν ἄπαν καταλαβοῦσαι πήξωνται τὰς σκη-10 νάς ἀφ' οδ δὲ τὸ ἀπληπτον καταστή, αί μὲν λοιπαί τάξεις είσιτωσαν, ανα δύο δὲ έξ ξπατέρων τῶν πλαγίων καὶ μία τῶν ἔμπροσθεν ἔξωθεν Ιστάσθωσαν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς ήμων δ αγιος μετά της οίκείας, εί μη δουλεία τις ετέρα πρόκειται άναγκαία, εν επιτηδείω τόπω ίστάμενος 15 πάντα κατασκοπείτω καὶ προσμενέτω τὸ σάκα, μετὰ δὲ τὴν του σάπα ἄφιξιν είσεργέσθωσαν ᾶπαντες.

XI.

Περί τοῦ πῶς δεῖ ποιεῖν, ὅτε γνωσθῶσι πολέμιοι ἐν νυπτὶ βούλεσθαι ἐπελθεῖν τῷ γάραπι.

[fol. 225* P¹] Εἰ δέ γε τοὺς πολεμίους νύπτως ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ὁ [fol. 245* V] ἄγιος ⟨βούλεσθαι⟩ ἐπελθεῖν | διαγνῷ, λόχους εὐτρεπι
21 σάτω μὴ πάνυ μακρὰν τοῦ ἀπλήκτου, ῖν' ὅτ' ἄν αὐτοὶ συμβάλλωσι τοῖς τοῦ χάρακος ἢ ἐκ πλαγίου ἢ ἐκ τῶν ὅπισθεν ἐπελθόντες, ἐκεῖνοι τὴν ἐπιβουλὴν εἰς τὴν αὐτῶν ἐκείνων περιτρέψωσι κεφαλήν. μετὰ δὲ τὸ τοὺς ἐχθροὺς τρέψασθαι

25 τῆ κατ' αὐτῶν διώξει μὴ χρήσθωσαν ἀνωφελὲς γὰρ ἐν νυκτὶ τοῦτο. δεῖ δὲ καὶ συνθήματα καὶ γνωρίσματα ἔγειν τοὺς

⁶ τούς ποι P^1V | Prius τὸ inseruit Graux \parallel 7 ἀφίπεσθαι P^1V , correxit Graux \parallel πας ενθὸ P^1V , πας εὐθὸ k | παταλόνται P^1V , correxit Graux \parallel 9 παταλαβοῦσαι Vári, παταλαβὸν P^1 , παταλαβὸν $V \parallel$ 14 τίς $V \mid$ πρόπειτε $P^1 \parallel$ 20 βούλεσθαι ego inserui | έπελθὲν $P^1 \mid$ μηπάνυ $P^1V \parallel$ 21 οὖτοι συμβαλῶσι suspicatus est Graux \parallel 22 ἢ πλαγίου ἢ V, ἐπ πλαγίου ἢ P^1 et R

στρατιώτας, ὅπως <μή μόνον> σκότους γινομένων πολέμων, ἀλλὰ καὶ ἐν ἡμέρα ὁμίχλης ἢ κονιορτῶν ἐπεγειρομένων ἐκ τῶν εἰθισμένων παρασήμων ἕκαστος τὸν ἄλλον ἐπιγινώσκοντες εὐδιάκριτοι ἀπὸ τῶν συμπλεκομένων δυσμενῶν ὑπάρχωσι.

XII.

Περί τοῦ πῶς δεῖ ποιεῖν, εἴπερ δδοιπορούσης τῆς στρατιᾶς πολέμιοι μετὰ βαρείας δυνάμεως ταύτη ἐπέλθωσι.

Τῆς δὲ στρατιᾶς δδοιπορούσης ἐὰν πολεμίων ἔφοδος δηλωθῆ τῷ ἀγίω ἡμῶν βασιλεῖ μετὰ ⟨βαρείας⟩ δυνάμεως ἐπι- 10
οῦσα, οὐ καλόν ἐστι συμβάλλειν τούτοις ἀπτόμενον τῆς δδοῦ,
ἀλλὰ πρότερον μὲν προστάξαι καταθέσθαι τὸν φόρτον τοῖς
ὑπουργοῖς, εἶτα τὴν βασιλικὴν σκηνήν, καί τινας τῶν ἀρχόντων μεγάλων ἀνεγεῖραι, καὶ τότε δεόντως καθοπλισθεῖσαν καὶ συνταχθεῖσαν τὴν στρατιὰν ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλε- 15
μον, καὶ τοῦ Θεοῦ διδόντος τοὺς ἐχθροὺς τρέψασθαι. Εἴπερ
ἐν ὡ ἔστησαν τόπω ὑδωρ οὐκ ἔστι, μετὰ τὴν τῶν ἐχθρῶν
δίωξιν ὁ τοῦ ὑπουργικοῦ κατάρχειν λειφθεὶς ἡμῶν ἡγεμὼν
δηλωθεὶς ἀπίτω πρὸς τὸ δηλωθὲν ἀπλῆκτον.

XIII.

Περί τοῦ ὅτι ἀσύμφορόν ἐστιν ἐν ἀνύδροις τόποις 20 δδοιπορεῖν πολεμίων ἐπιόντων.

Καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰδέναι δεῖ, ὅτι πολεμίων προσδοκωμένων ἀσύμφορον ἐστιν ἐν ἀνύδροις τόποις εἰσαγα-

¹ μη μόνον ego inserui \parallel 3 τῶν ἄλλον V, τῶν ἄλλων P^1 et R (in mg. cod. k nil legitur, quod huc esset referendum) \parallel 5 ὁπάρχωσι coniecit Graux, ὁπάρχονσι P^1V \parallel 8 ἐπέλθως P^1 \parallel 10 βαρείας supplevit Graux \parallel 12 πρόσταξαι P^1V , προστάξαι R excepto b, qui προστάξει exhibet \parallel 13 τινας τῶν V άτὶ, τινων P^1V \parallel 18 ληφθείς P^1 \mid ημῶν deest in P^1 , ἡγεμῶν cum in V tum in R \parallel 19 πρὸς τὸν V \mid δηλοθὲν P^1 \parallel 20 ἀσύμφορον ἐστὶν P^1V , item infra vs. 23

γεῖν τὸ στράτευμα, καὶ μάλιστα θέρους ῶρᾳ· χειμῶνος μὲν γὰρ πολλάκις ἡμέραν ὁλόκληρον ἄνευ ὕδατος καρτερήσουσιν, ἐν δὲ τῷ θερινῷ καιρῷ οὐδὲ μέχρις ἀρίστου, ἀλλὰ συναπο-λοῦνται τοῖς ἵπποις καὶ οι ἄνθρωποι. δεινὸν οὖν ἐστι δυσὶ τοῦ καὐσωνος ὑδάτων ἐπιλειπόντων. ἀλλ' εὶ δεήσει, καὶ κόπον τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων ἡμερῶν προκρινάτω τῆς συντετμημένης ἐκείνης καὶ ἀνύδρου ὁδοῦ· κρεῖττον γὰρ κόπον αίρετισάμενον δι' ἐκείνης τῆς μακρᾶς καὶ ἀκινδύνου ἀσφα-10 λῶς ὁδεῦσαι ἢ προκρίναντα τὴν σύντομον κινδύνω περιπεσεῖν.

XIV.

[fol. 245 ^v V, 225 ^v P¹] Περὶ τοῦ εἰ ἀπαντήσει στένωμα ἢ γεφύρας καὶ ποταμοῦ βαθέος περαίωσις, τί δεῖ ποιεῖν.

Τῆς οὖν στρατιᾶς ἐν τῆ πολεμία οὔσης ὡς λέλεκται, εἰ παρὰ τῶν δουκατώρων ὁ βασιλεὺς μάθοι τῆ ἐπιούση στενῷ μέλλειν ἀπαντᾶν τόπῳ ἢ γεφύρα ἢ ποταμῷ βαθὺν πόρον ἔχοντι, ἐν μὲν τῷ στενῷ τάξεις πεζικὰς προαποστελλέτω τούτον ἀσφαλῶς κρατῆσαι εἰ δὲ βούλοιτο μὴ τελείαν παθεῖν τὰς τάξεις σύγχυσιν ἀναμιγείσας ἀλλήλαις ἐν τῷ δυσχωρία, χρὴ προστάξαι ἀπὸ ἐσπέρας πῶς δεῖ κατὰ τάξιν διελθεῖν αὐτάς. καὶ πρότερον μὲν ἀφοριζέτω ταξιαρχίαν καὶ κελευσάτω αὐτῆ ὁδεῦσαι ἔμπροσθεν μετὰ τῆς προπορευομένης ἐξ ἔθους ἱππικῆς πασῶν τῶν λοιπῶν τάξεων καὶ καθεξῆς τυ-

³ συνάπολοῦνται $V \parallel 4$ οὖν ἐστὶ P^1V , οὖν ἐστὶ $d \parallel 5$ τὸν ego inserui, τῷ voluit Graux | Pro sec. τὸν libri τὸ, Graux τῷ $\parallel 9$ αἰρετισάμενον Graux, αἰρετησάμενον $P^1V \parallel 12$ In codice V ex inscriptione haec tantum verba possunt legi: γεφύρας καὶ ποταμοῦ βαθέος πε; cetera evanuerunt | Pro γεφύρας καὶ Graux voluit γέφυρα ἢ $\parallel 15$ δουκατόρων V In V verborum μάθοι τῇ syllaba θοι et littera τ evanuerunt $\parallel 16$ ποταμὸν $V \parallel 17$ τούτον V άτὶ, τούτων libri, τοῦτον supicatus est Graux $\parallel 19$ ἀναμιγείσαις P^1V , ἀναμιγείσας manus quaedam recentissima in k (ex ἀναμιγήσας), idem $l \parallel 22$ ἐξέθους $P^1 \parallel 23$ καθέξῆς V

πωσάτω άλλήλαις επομένας τὰς τάξεις εν παταστάσει τὴν στενοχωρίαν διέρχεσθαι είτα καὶ ἄρχοντα τῶν ἐνδόξων προσταξάτω έμπροσθεν γενέσθαι και καταλαβείν την προπορευομένην πασών των τάξεων ίππικην και στηναι, εί μεν γέφυρα τύχοι, εν τη άργη αὐτης, εί δε πόρος, εν τῷ γείλει 5 τοῦ ποταμοῦ, ὅπως παρασκευάση ἀκινδύνως καὶ μετὰ τάξεως διέργεσθαι τον λαόν κακείσε προσμενέτω είτε έκείνος η αντ' αὐτοῦ έτερος, έως αν απας δ λαὸς περαιωθή. τῶν δὲ πλαγιοφυλάκων αι μὲν δεξιαί Ιππικαί τάξεις κατόπιν γενέσθωσαν τοῦ βασιλέως καὶ μετ' αὐτὸν διελθάτωσαν ή 10 δὲ τοῦ αὐτοῦ μέρους πεζική τάξις μετὰ τὸ διελθεῖν τὸ τῆς φάλαγγος μέτωπον καὶ αὐτὴ κατὰ νῶτον ἐπομένη τούτῳ πορευέσθω. μετὰ δὲ ταύτην τὸ τῶν σκευοφόρων πλῆθος είθ' οθτως τὸ ὅπισθεν τῆς συντάξεως μέρος, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ ἀριστερὸν τῶν πεζῶν πλάγιον, ἀφ' οὖ δὲ τὰ δύο ταῦτα 15 μέρη περαιωθώσι της συντάξεως. διαβήτωσαν αί πλαγιοφύλακες άριστεραί των ίππέων τάξεις έσχαται, (έσχάτη) δέ πάντων, ώσπες καὶ έμπροσθεν, ταξιαργία μία πεζών έπακολουθείτω. και ούτως εν τάξει τας στενοχωρίας διελθέτωσαν, και μη ενούσθωσαν αι τάξεις ετέρα τη ετέρα συμμιγνύ- 20 μεναι πρός τὸ σύγγυσίν τινα ὑποστῆναι, μήτε μὴν τῷ ύπουργικώ καὶ τοῖς ἀγθοφόροις ἀναμιγνύσθωσαν, ἀφ' οδ δὲ τὸν στενωπὸν ἢ ποταμὸν ἢ ὅπερ ἂν τύχη δύσκολον είναι διέλθωσι (καί) των ιδίων Εκαστος επιλαμβανόμενοι τόπων κατά τάξιν δδοιπορείτωσαν.

⁷ κακείσε $P^1V\parallel 8$ ἀνταντοῦ $P^1\parallel 14$ εἰθ' $V\parallel 17$ Libri τῶν ἰππέων τάξεις, ἔσχαται δὲ πάντων exhibent, ubi ἔσχαται in ἔσχάτη correxit Dulac apud C. Graux; ego ἔσχαται retinui, ἔσχάτη inserui $\parallel 18$ ἐπακολουθήτω P^1V , ἐπακολουθείτω l, fortasse et alii $\parallel 19$ διελθέτωσαν omnes, quos inspexi, codices $\parallel 20$ ἐνούσθησαν $V\parallel 21$ σύγχυσιν τινὰ $P^1V\parallel 22$ ἀφοῦ $V\parallel 24$ Post διόθωσι inserendum censui καὶ $\parallel 25$ κατὰ τάξην $P^1 \mid V$ Verbo ὁδοιποφείτωσαν desinit fol. 246° codicis V; fol. 246° incipit verbis καὶ ἡμιόνων χρεμετισμοὺς κ. τ. λ., quae ad Nic. Phoc. opus de velit. bell. [ed. Bonn. p. 199] pertinent

VII.

Ότι δεῖ ἐπισφαλῶν καὶ στενῶν τόπων ἀπαντώντων εἰς δύο διαιρεῖν ἄπασαν τὴν στρατιὰν καὶ διχῶς ἀπληκεύειν.

[fol. $222^{\mathbf{v}}P^1$] $\Delta \epsilon \tilde{\iota}$ δε επισφαλούς τοσούτου όντος τού τόπου έξ 5 ανάγκης και διγή διαιρεθήναι την στρατιάν και ίδια εκαστον των μερών εν εύρυγώρω και έπιτηδείω τόπω απληκεύσαι, των κενών γωρίων και των τετυπωμένων διαστημάτων ακριβῶς ἐν τοῖς δυσὶ τῆς στρατιᾶς τμήμασι φυλαττομένων. τάξεις δὲ πεζικάς τὰς ἀναλογούσας έκατέρω τῶν ἀπλήκτων γρὴ 10 διανείμαι πρός τὸ ἀσφαλῶς κύκλω ἀμφότερα διαφυλάξαι, εί δε μη εξαρκούσιν οι δπλίται, και από των ακοντιστών δεί κατά μέτωπον τοῖς δπλίταις ἐντάξαι ἄγρις ἂν συμπεριλάβωσιν ενδον το δλον Ιππικον στράτευμα. αθτη δε ή ακρίβεια [fol. 242* V] είς αμφότερα, ώσπερ είρηται, | τηρηθήτω τὰ ἀπληπτα. 15 προσήπει δε καὶ ἄργοντα τὸν ἐνδόξων συνέσει καὶ πείρα πεκοσμημένον επιστήσαι τῷ ετέρῳ τμήματι τοῦ στρατοῦ, όστις κάκεινω τω μέρει εν ταύτη τη νυκτί την εφαρμόζουσαν περιποιήσεται φυλακήν. κρεῖττον γοῦν ἐστι καὶ ώφελιμώτερον το διηρημένως απληκεύσαι ή το έσφιγμένως και τον 20 γάραπα έγειν τοῖς ὄρεσι προσεγγίζοντα, κάντεῦθεν τὰ ἐξ αὐτῶν πεμπόμενα βέλη ευγερώς εμπίπτειν ταις σκηναίς και τῷ στρατοπέδω μεγίστην προξενείν την βλάβην. εί δε το διορίζον όρος αμφότερα τὰ απληκτα διέλευσιν δίδωσι τοῖς βουλομένοις από ετέρου διαβαίνειν πρός ετερον πρός το αλλήλοις 25 έπιβοηθεῖν εί τύχοι ἔφοδον γίνεσθαι πολεμίων, ἴσως οὐδὲ δόξει διηρημένον είναι τὸ ἀπληκτον, ἀλλ' ὅσον ἐκ τῆς συμμαχίας ώσπες ήνωμένον φανήσεται εί δ' αὖ πάλιν τὸ διείργον όρος κωλύει την πρός άλληλα των απλήκτων διάβασίν, καὶ πορρωτέρω μακράν ἀπ' αλλήλων τὰ απληκτα

¹ ἀπάντωντων $V\parallel 2$ $\overline{\beta}$ $P^1\parallel$ 1 την] της $P^1\parallel 4$ τοσούτου P^1 , τοσούτον $V\parallel 5$ στρατίαν $P^1V\parallel 17$ τὰ μέρει $V\parallel 18$ γ' οὖν $P^1\parallel 19$ διηρημένως P^1V et R (praeter l, qui habet διηρημένως) $P^1V\parallel 20$ διηρημένων $P^1V\parallel 20$ ἀπαλλήλων P^1

γίνεσθαι βιάσαιτο, εἰ ἀγρύπνως καὶ κατὰ τὸ δέον ξαυτοὺς περιφυλάξαιεν, καὶ οῦτως οὐδεμία τούτοις τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι συμβήσεται βλάβη. καθάπερ γὰρ οὐ μόνον μετὰ βαρείας δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐαριθμήτου πληθύος ενίοτε εἰσελάσαν ἐν τῆ πολεμία τὸ ἡμέτερον στράτευμα οὐ- 5 δεμίαν ὑπέστη βλάβην, ἀλλὰ καλῶς συνετηρήθη, οῦτω δὴ καὶ ἐν μιῷ νυκτί, εἰ τῆ προσηκούση χρήσονται ἀγρυπνία, οὐδεμίαν ἀπὸ τῆς διαιρέσεως ὑποστήσονται βλάβην.

VIII.

Περί τοῦ δπόσον ἀριθμὸν ὀφείλει ἔχειν τὸ ίππικὸν στράτευμα.

Το δε ίππικου μάγιμου, είπες έστιν ανδρών οκτώ γιλιάδων \parallel καὶ διακοσίων τῷ ἀριθμῷ, εἰς εἰκοσιτέσσαρας αὐτὸ [fol. $223^{r}P^{1}$] τάξεις δεί διαιρείν έγούσας ανα άνδρας τριαποσίους ταύτας δὲ τὰς εἰκοσιτέσσαρας τάξεις εἰς τέσσαρα πάλιν δεῖ ποιεῖν, ώσπες και των πεζων, ισοδυναμούντα άλλήλοις, έχοντα άνα 15 εξ παρατάξεις, ίνα της στρατιάς δδευούσης απάσης είς τα τέσσαρα μέρη τό τε έμπροσθεν καὶ ὅπισθεν καὶ τὰ πλάγια αί ἀνὰ εξ παρατάξεις δδοιπορώσιν. ή δὲ τοῦ βασιλέως παράταξις έπτὸς τούτων ἔστω γιλίους ἔγουσα, Γνα τοῖς [fol. 243° V] πονούσι μέρεσιν έν ταῖς μάχαις αὐτὸς ἐκ τῆς ίδίας ἀποστέλ- 20 λων παρατάξεως επιβοηθή. εί δε πλέον είη των όπτω γιλιάδων καί διακοσίων ανδρών τὸ ίππικόν, αί εἰς τέσσαρα μέρη ενδον παρατάξεις αὔξησιν λαμβανέτωσαν. άνάγκη έστὶ βασιλέως ταξειδεύοντος μη μόνον όκτω γιλιάδας άριθμον έχειν το Ιππικον στράτευμα, άλλα και πλείονας. 25 ταύτας γὰρ τὰς ὀπτὰ χάριν τύπου μόνον τῶν εἰκοσιτεσσάρων έξεθέμεθα, ως γρησίμου όντος του τοιούτου τύπου έν ταϊς

² περιφυλάξαιεν Graux, περιφυλάξοιεν P^1V | ούδὲ μία $V \mid \widetilde{\chi v} P^1V \parallel$ 5 ούδὲ μίαν V, item infra vs. 8 \parallel 8 αἰρέσεως P^1 , αἰρέσεως V, διαιρέσεως $Ebcm \parallel 11$ εἴπέρ ἐστιν $P^1 \parallel 12$ τὸν άριθμὸν? | αὐτῷ $P^1 \parallel 16$ στρατιὰς $V \parallel 18$ αἰ οm. $P^1 \parallel 21$ ἐπιβοηθεῖν $P^1 \parallel 24$ ἀνάγιη ἐστιν P^1V recte $dkl \parallel 24$ τάξει δεύοντος $V \parallel 25$ ἔχει V

μάχαις καὶ τῷ ὁδοιπορία κατὰ τοὺς εὐρυχώρους τόπους πολεμίων ἀπροόπτως συμπιπτόντων. εἰ δὲ ἐλάττων ἡ πληθὸς τῶν ὀκτὰ χιλιάδων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν ὑπάρχει, ἐλαττούσθωσαν καὶ αἱ τάξεις, καὶ ἀνὰ πέντε ἔστωσαν καθ' 5 ἔκαστα τὰ μέρη. εἰ δὲ καὶ ἔτι εἰς ἤττονα ἀριθμὸν ἀπαρτίζεται τὸ ἰππικὸν στράτευμα, ἐξ ἀνάγκης ἀνὰ τέσσαρας τάξεις ἕκαστα τὰ μέρη ἐχέτωσαν, πλὴν βασιλέως ἐκστρατεύοντος καὶ δ τῶν τεσσάρων παρατάξεων ἀριθμὸς καθ' ἔκαστα τὰ μέρη πάνυ ὀλιγοστός ἐστιν. εἰ δὲ καὶ ἔτι εἰς ἐλάττονα 10 ἀριθμὸν τὸ ἱππικὸν ἀπαρτίζεται στράτευμα, οὐ δεῖ βασιλέα μετὰ τοσούτου ὀλιγοστοῦ πλήθους ἐκστρατεύειν.

IX.

Πῶς δεῖ ποιεῖν τὴν ἐκ τοῦ ἀπλήκτου τοῦ στρατοπέδου παντὸς ἀποκίνησιν.

Τοῦ δὲ στρατοπέδου ἀπᾶραι μέλλοντος τοῦ ἀπλήπτου, 15 μικρόν τι πρὸ τῆς αὐγῆς ἡχείτωσαν αι σάλπιγγες, ἵνα πρὸς τὸ ὁδοιπορεῖν ἄπαντες εὐτρεπίζωνται τοὺς δὲ παρὰ ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς ἀπληκεύοντας ἄρχοντας ἔξεστι προστάττειν τισὶ τοῦ ἰδίου λαοῦ ἐπιβάντας τῶν ἵππων παραφυλάττειν τὰς ὁδοὺς τοῦ κωλύειν καὶ μὴ συγχωρεῖν σακμάρια ἢ πα-20 ριππαράτους πληροῦν τὰς ὁδοὺς ἢ ἐξέρχεσθαι, ἀλλὰ στρέφειν αὐτοὺς πρὸς τὰ ἀπλῆκτα καὶ τὰς ὁδοὺς κενὰς συντηρεῖν πρὸς τὸ ἀκωλύτως διαβαίνειν τὸ μάχιμον. οι δὲ ἄρχοντες, ὅ τε τῶν προηγουμένων τῆς στρατιᾶς τάξεων καὶ ὁ [fol. 223* P¹] πλαγιοφυλάκων || καὶ ὁ τοῦ σάκα ἀπερχέσθωσαν πρὸς τὸ τὴν κόρτην, καὶ εὐχὴν καὶ πρόσταξιν λαμβάνοντες παρὰ τοῦ [fol. 248* V] βασιλέως ἡμῶν τοῦ ἀγίου, πόθεν καὶ ὅπως δεῖ περιπατεῖν | εἰς τὸν ἴδιον λαόν, ἀπερχέσθωσαν καὶ ὁ μὲν τῆς στρατιᾶς προπορευόμενος, ἡνίκα τό δεύτερον σαλπισθῆ, τὰς τρεῖς ἀνα-

δ ήττον P^1V , ήττονα $d\parallel 6$ τέσσαρας] A $P^1\parallel 7$ έπστρατεύσαντος $P^1\parallel 14$ άπάραι omnes quos vidi codd., άπᾶραι Graux $\parallel 15$ αὐλής P^1V , αὐγής in mgne cod. $c\parallel 20$ τρέφειν $V\parallel 21$ αὐτὰς P^1V , αὐτοὺς Graux $\parallel 22$ διαβαίνει $V\parallel 28$ ὅτε P^1V

λαμβανόμενος μεθ' έαυτοῦ τάξεις καὶ δουκάτωρας, έξίτω τοῦ άπλήκτου, και άγρι τόξου βολής διάστημα ή και δύο μακρυνόμενος τοῦ ἀπλήκτου στηκέτω. στελλέτωσαν δὲ καὶ οί άρχοντες τῶν πλαγιοφυλάκων ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἔνθεν κάκειθεν ανά μιας παρατάξεως και τὸ αὐτὸ διάστημα τοῖς 5 προπορευομένοις ποιήσαντες στήτωσαν το αὐτο καὶ ο τοῦ σάπα άργων ποιείτω μίαν όπισθεν αποστέλλων. τοῦτο δὲ λέγομεν οὐ δι' ὑποψίαν ἐφόδου μεγάλου φοσσάτου τῶν γὰρ μεγάλων φοσσάτων αι ἐπελεύσεις τῷ πλήθει ταχὺ διαγινώσκουται, καὶ εἰ μὴ πάντη δάθυμός ἐστιν δ στρατηγός, 10 άλλ' έγρήγορος, τὰς φοσσατικάς έφόδους οὐκ ἀγνοήσει ποτέ, άλλ' ενα μή διά τὸ όλίγους τινάς εί συμβή πρὸς τὸ άρπάσαι τι λάθρα παραγενομένους συγκεγυμένη τη στρατιά καί περιεσπασμένη τυγγανούση διὰ τὴν κίνησιν ταραχήν τινα καὶ δειλίαν παράσχωσι. κατ' αὐτὴν δὲ τὴν δευτέραν ἡγὴν τῶν 15 σαλπίγγων (κατα)τιθέσθω ή βασιλική σκηνή, είθ' ούτως καὶ αί λοιπαί οὐ γὰρ πρὸ αὐτῆς άρμόζον ἐστὶν ετέραν στῆναί ποτε πηγνυμένου τοῦ ἀπλήκτου, οὖτε πάλιν τοῦ πλήθους κινείν μέλλοντος πρό ταύτης έτέραν πεσείν. δμοίως δὲ κατά τὸ δεύτερον σάλπισμα οί τοῦ στρατοπέδου εκαστος ἐπιφορ- 20 τιζέτωσαν τοῖς ἀχθοφόροις ζώοις τὴν ίδιαν ἀποσκευὴν καὶ στημέτωσαν είς τὰ έαυτῶν ἀπληκτα, ἀπεκδεχόμενοι τὴν τρίτην ήχην της σάλπιγγος και την του βασιλέως ημών του άγιου σύν ταῖς ιππικαῖς τάξεσιν ἀπὸ τοῦ ἀπλήκτου ἔξοδον. έπειδ' αν δὲ τὸ τρίτον ἡχήση, ἐποχούμενος ὁ βασιλεὺς ἡμῶν 25 δ αγιος τῷ ιδίω ῖππω ἐξίτω τοῦ ἀπλήπτου μετὰ τῶν ἐπομένων αὐτῷ παρατάξεων.

X.

Περί δδοιπορίας.

Έν δὲ τῆ δδοιπορία αι μὲν εξ παρατάξεις αμα τῆ τοῦ βασιλέως ἡμῶν τοῦ άγίου προπορευέσθωσαν, ἀλλ' οὐ δίχα 30

⁴ ὑπαυτοὺς $P^1\parallel 5$ πακείθεν $V\parallel 10$ πάντη $P^1V\parallel 6$ αθυμος ἐστιν P^1V (ράθυμος $l)\parallel 12$ ἀρπάσαι $V\parallel 13$ τί $P^1V\parallel περιγινομένους <math>P^1\parallel 14$ περισπασμένη P^1V , correxi \parallel τινὰ $\parallel P^1V\parallel 16$ πατατιθέσθω Vάτὶ, τιθέσθω $\parallel P^1V\parallel 2$ ἐθ' $V\parallel 17$ στήναι ποτέ $\parallel P^1V\parallel 21$ ζώοις $\parallel P^1V\parallel 25$ ἐπειθὰν $\parallel V$

τάξεως τούτων γαρ ή μεν μία εξ ίκανοῦ διαστήματος εμπροσθεν δδευέτω πρός το βλέπειν και κατασκοπείν και ώς αν τα των πολεμίων στογάσηται και έφεύροι μηνύειν τω άνίω [fol. $224^{\circ}P^{1}$] huốn βασιλεῖ \parallel τῶν δὲ ὑπολιμπανομένων πέντε αί μὲν 5 τρεῖς προπορευέσθωσαν, αί δὲ δύο ἔνθεν κἀκεῖθεν τῆς τοῦ [fol. 244 V] βασιλέως ήμων τοῦ άγιου παρατάξεως κατό πιν των έμπροσθεν τεταγμέναι την όδον ανυέτωσαν αφ' οδ δε της δδοῦ αί προηγούμεναι ίππικαι τάξεις ἀπάρξονται, παραύτικα καί τὸ μέτωπον τῶν πεζῶν, τὸ κατ' εὐθεῖαν τῆς δδοῦ κείμενον, 10 κατά νῶτον αὐταῖς ἐπέσθω· αί δὲ πλάγιοι πεζικαὶ καὶ τὸ όπισθεν της συντάξεως μέρος, εί δ τόπος δμαλός έστι καὶ εὐρύγωρος, κατά τὴν τοῦ ἀπλήκτου θέσιν καὶ τὸ σγῆμα δδοιπορείτωσαν, περιέχουσαι μέσον το υπουργικον απαν σύν τοῖς ἀγθοφόροις ζώοις. ἡ δὲ βασιλική ἀποσκευή παντὸς 15 προπορευέσθω τοῦ ὑπουργικοῦ καὶ σημεῖον ἐγέτω γάριν γνωρίσματος καθεξής δε ταύτη το λοιπον επακολουθείτω των σκευοφόρων αι δε των πλαγιοφυλάκων παρατάξεις έσωθεν μέν ποὸς τὰς πλευρὰς τῶν πεζικῶν τάξεων ἀνὰ τρεῖς επόμεναι ετέρα θατέρα βαδιζέτωσαν. ἔξωθεν δὲ τού20 των όμοίως κατὰ πλευρὰν ἔτεραι τῷ όμοίῳ σχήματι ἀνὰ τρεῖς πορευέσθωσαν αδται δὲ αι ἐξώτεραι καὶ πλαγιοφύλακες εξ παρατάξεις των δύο μερών ανα τριάκοντα ανδρας εκάστη ἀπὸ τοῦ ίδίου λαοῦ ἀφοριζέτω καὶ μήκοθεν τούτους έν τοῖς πλαγίοις στελλέτω, ΐνα τὰ τῶν πολεμίων πάντα 25 διασκέπτωνται έν τοῖς αὐτῶν μέρεσι καὶ τοῖς μεγάλοις αὐτῶν ἄργουσι πάντα διδάσκωσιν. δ δὲ ἄργων τῶν ἐτέρων ξξ τῶν ὀπισθίων, τῶν καὶ σάκα καλουμένων, ἄνδρας καὶ αὐτὸς ἀφορίσας έκατὸν μεθ' ἡγεμόνος τινὸς ἐμπείρου, ἐάτω άπο διαστήματος περιπατείν έκ των όπισθεν, ίνα και αύτοι 30 κατασκοπώσι του μή κατά νώτον τούτοις άδοκήτως έπελ-

θεῖν τοὺς πολεμίους. προσήπει δὲ διά τε τοὺς "Αραβας καὶ τοὺς Τούρκους τοὺς θρασύτερον ἐφορμῶντας ταῖς παρατάξεσι πρὸς ἀποτροπὴν αὐτῶν εἰς ἐκάστην τῶν ἐξωτέρω οὐσῶν δώδεκα παρατάξεων ἀνὰ ἐκατὸν πεντήκοντα τοξότας ἄνδρας πεζοὺς ἀπὸ τῶν ταξιαρχιῶν τῶν μονομερῶς ἐχουσῶν τοὺς 5 τοξότας ἀφορίσαντα διανεῖμαι τοῦ σὺν αὐταῖς ὁδοιπορεῖν.

Ο δε βασιλεύς έχέτω μεθ' έαυτοῦ τοξότας όσους αν βούληται έγέτω δὲ καὶ Ρῶς καὶ μαλαφτίους. εἰ δέ που κατά πάροδον έντύγοι γωρίοις το στράτευμα, έάτωσαν τούς ύπουργούς πρός πορισμόν απιέναι γρειών ∥εί δὲ μικρόν [fol. 224*P1] τι παρεξέλθωσι διὰ τὸ ἐκ πλαγίου καὶ ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ συγκεῖ- 11 σθαι γωρία, αι των πλαγιοφυλάκων έξώτεραι τάξεις απίτωσαν πρός φυλακήν αὐτῶν, τῶν σαλπίγγων τὸ ἀνα - [fol. 244* V] κλητικόν ήγουσων και την στρατιάν είργουσων του μη δδοιποοείν. άλλα προσμένειν την των υπουργών αφιξιν' μετά δέ 15 την έκείνων άθροισιν έγέσθω της όδοιπορίας. εί δε στενωπός απαντήσοι τόπος, η μακρότερον έστι το απληκτον είτε δια γώρας ανεπιτηδειότητα η δι' δδάτων ένδειαν, και το μηκος τοῦ ἀπλήκτου ὀξυτέραν ποιοῦντα τὴν δδοιπορίαν ἀναγκάσει λεπτυνθήναι τὸν ἀπόλεμον λαὸν καὶ διαλυθήναι τὰς πεζι-20 κας τάξεις, άτε είς μήκος επεκτεινομένων των πεζων καί τῶν σκευοφόρων, δεῖ τότε ὡς μὴ ἐξικανούσας τὰς ἀνὰ τρεῖς πλαγίους ποὸς παραφυλακήν αὐτῶν δίκην δομαθοῦ πάσας γενέσθαι καὶ ἀνὰ દξ ἐν ἐκατέροις τοῖς μέρεσιν εἰς μῆκος γενομένας κατά νῶτον ἐφέπεσθαι τὰς τάξεις ἀλλήλαις. εί 25 δὲ καὶ μᾶλλον ἐπεκτείνονται καὶ ἀσφαλῶς παρὰ τῶν ἀνὰ ξξ έφ' έκατέρων των μερών οὐ φυλάττονται, δέον και ἀπὸ των προπορευομένων δύο τάξεις ένθεν κάκεῖθεν είσελθεῖν κατά στοίγον, καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ σάκα δμοίως ετέρας δύο ὡς νενέσθαι τὰς πλαγίους ἀνὰ ὀπτὰ στοιχηδὸν πορευομένας, εί- 30 τουν κατ' ὄοδινον και διισταμένας άλλήλων ώσει τόξου

⁵ ταξιαρχών $V\parallel$ 9 καταπάροδον $V\parallel$ 13 ἀνὰ κλητικὸν $V\parallel$ 17 μακρότερον έστι $P^1V\parallel$ 17 διαχώραν P^1V , διὰ χώρας (!) p, διὰ χωρών scripsit Graux \parallel 19 ποιοῦντα V άτι, ποιοῦν $P^1V\parallel$ 23 δρμαθοῦ $V\parallel$ 25 κατανώτον $V\parallel$ 28 κακείθεν $V\parallel$ καταστοίχον $V\parallel$ 30 είτ' οὖν P^1V , είτουν D

βολήν ή και δύο πρός την κατεπείγουσαν χρείαν. εί δε καὶ πλέον παρεκτείνοιτο δ λαός, μικρον αναμενέτω δ βασιλευς ήμων δ άγιος φθάσαι τους όπισθεν, ίνα μη τῷ τῆς δδοιπορίας όξει και συντόνω εκλύωνται, άλλως τε δε μή ε καὶ ἀφυλάκτοις τούτοις οὖσι περιτυχόντες ἴσως οί "Αραβες η και οι Τούρκοι καταβλάψωσι. μετά δὲ (τὸ) είς τὸ ἀπληπτον άφικέσθαι μή παρ' εὐθὸ αί τάξεις καταλύωνται, άλλὰ μικρον παρεκβαίνουσαι κυκλόθεν ίστάσθωσαν τοῦ ἀπλήκτου. ίνα τὸ ὑπουργικὸν ἄπαν καταλαβοῦσαι πήξωνται τὰς σκη-10 νάς ἀφ' οδ δὲ τὸ ἀπληπτον καταστή, αι μὲν λοιπαι τάξεις είσιτωσαν, ανα δύο δε εξ εκατέρων των πλαγίων και μία των ξμπροσθεν έξωθεν ίστάσθωσαν άλλα και αὐτὸς δ βασιλεύς ήμων δ ώγιος μετά της οίκείας, εί μη δουλεία τις έτέρα πρόκειται αναγκαία, εν επιτηδείω τόπω ίσταμενος 15 πάντα κατασκοπείτω καὶ προσμενέτω τὸ σάκα, μετὰ δὲ τὴν τοῦ σάκα ἄφιξιν είσεργέσθωσαν ἄπαντες.

XI.

Περί τοῦ πῶς δεῖ ποιεῖν, ὅτε γνωσθῶσι πολέμιοι ἐν νυπτὶ βούλεσθαι ἐπελθεῖν τῷ γάρακι.

[fol. 225* P¹] Εἰ δέ γε τοὺς πολεμίους νύπτως δ βασιλεὺς ἡμῶν δ [fol. 245* V] ᾶγιος ⟨βούλεσθαι⟩ ἐπελθεῖν | διαγνῷ, λόχους εὐτρεπι21 σάτω μὴ πάνυ μαπρὰν τοῦ ἀπλήπτου, ῖν' ὅτ' ἄν αὐτοὶ συμβάλλωσι τοῖς τοῦ χάραπος ἢ ἐπ πλαγίου ἢ ἐπ τῶν ὅπισθεν ἐπελθόντες, ἐπεῖνοι τὴν ἐπιβουλὴν εἰς τὴν αὐτῶν ἐπείνων περιτρέψωσι πεφαλήν. μετὰ δὲ τὸ τοὺς ἐχθροὺς τρέψασθαι
25 τἢ πατ' αὐτῶν διώξει μὴ χρήσθωσαν' ἀνωφελὲς γὰρ ἐν νυπτὶ τοῦτο. δεῖ δὲ καὶ συνθήματα καὶ γνωρίσματα ἔχειν τοὺς

⁶ τούςνοι P^1V | Prius τὸ inseruit Graux \parallel 7 ἀφίκεσθαι P^1V , correxit Graux \parallel παρευθύ P^1V , παρ' εὐθύ k | καταλόρνται P^1V , correxit Graux \parallel 9 καταλαβονσαι Vάτι, καταλαβὸν P^1 , καταλαβὸν V \parallel 14 τίς V \mid πρόκειτε P^1 \parallel 20 βούλεσθαι ego inserui \mid έπελθεν P^1 \mid μηπάνυ P^1V \parallel 21 οὐτοι συμβαλῶσι suspicatus est Graux \parallel 22 ἢ πλαγίου ἢ V, ἐκ πλαγίου ἢ P^1 et R

στρατιώτας, ὅπως (μή μόνον) σκότους γινομένων πολέμων, ἀλλὰ καὶ ἐν ἡμέρα ὁμίχλης ἢ κονιορτῶν ἐπεγειρομένων ἐκ τῶν εἰθισμένων παρασήμων ἕκαστος τὸν ἄλλον ἐπιγινώ-σκοντες εὐδιάκριτοι ἀπὸ τῶν συμπλεκομένων δυσμενῶν ὑπάρχωσι.

XII.

Περί τοῦ πῶς δεῖ ποιεῖν, εἴπερ δδοιπορούσης τῆς στρατιᾶς πολέμιοι μετὰ βαρείας δυνάμεως ταύτη ἐπέλθωσι.

Τῆς δὲ στρατιᾶς ὁδοιπορούσης ἐὰν πολεμίων ἔφοδος δηλωθῆ τῷ άγίῳ ἡμῶν βασιλεῖ μετὰ ⟨βαρείας⟩ δυνάμεως ἐπι- 10
οῦσα, οὐ καλόν ἐστι συμβάλλειν τούτοις ἀπτόμενον τῆς ὁδοῦ,
ἀλλὰ πρότερον μὲν προστάξαι καταθέσθαι τὸν φόρτον τοῖς
ὑπουργοῖς, εἶτα τὴν βασιλικὴν σκηνήν, καί τινας τῶν ἀρχόντων μεγάλων ἀνεγεῖραι, καὶ τότε δεόντως καθοπλισθεῖσαν καὶ συνταχθεῖσαν τὴν στρατιὰν ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλε- 15
μον, καὶ τοῦ Θεοῦ διδόντος τοὺς ἐχθροὺς τρέψασθαι. Εἴπερ
ἐν ῷ ἔστησαν τόπῳ ὕδωρ οὐκ ἔστι, μετὰ τὴν τῶν ἐχθρῶν
δίωξιν ὁ τοῦ ὑπουργικοῦ κατάρχειν λειφθεὶς ἡμῶν ἡγεμὼν
δηλωθεὶς ἀπίτω πρὸς τὸ δηλωθὲν ἀπλῆκτον.

хШ.

Περί τοῦ ὅτι ἀσύμφορόν ἐστιν ἐν ἀνύδροις τόποις 20 δδοιπορεῖν πολεμίων ἐπιόντων.

Καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰδέναι δεῖ, ὅτι πολεμίων προσδοκωμένων ἀσύμφορούν ἐστιν ἐν ἀνύδροις τόποις εἰσαγα-

¹ μὴ μόνον ego inserui \parallel 3 τῶν ἄλλον V, τῶν ἄλλων P^1 et R (in mg. cod. k nil legitur, quod huc esset referendum) \parallel 5 ὁπάρχωσι coniecit Graux, ὁπάρχονσι P^1V \parallel 8 ἐπέλθως P^1 \parallel 10 βαρείας supplevit Graux \parallel 12 πρόσταξαι P^1V , προστάξαι R excepto b, qui προστάξει exhibet \parallel 13 τινας τῶν V άτὶ, τινων P^1V \parallel 18 ληφθείς P^1 \uparrow ἡμῶν deest in P^1 , ἡγεμῶν cum in V tum in R \parallel 19 πρὸς τὸν V \mid δηλοθέν P^1 \parallel 20 ἀσύμφορον ἐστὶν P^1V , item infra vs. 23

γεῖν τὸ στράτευμα, καὶ μάλιστα θέρους ῶρα χειμῶνος μὲν γὰρ πολλάκις ἡμέραν ὁλόκληρον ἄνευ θόατος καρτερήσουσιν, ἐν δὲ τῷ θερινῷ καιρῷ οὐδὲ μέχρις ἀρίστου, ἀλλὰ συναπολοῦνται τοῖς ἵπποις καὶ οἱ ἄνθρωποι. δεινὸν οὖν ἐστι δυσὶ τοῦ καύσωνος ἐκδοῦναι (τὸν) τῶν ἐχθρῶν λέγω καὶ τὸν τοῦ καύσωνος ὁδάτων ἐπιλειπόντων. ἀλλ' εἰ δεήσει, καὶ κόπον τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων ἡμερῶν προκρινάτω τῆς συντετμημένης ἐκείνης καὶ ἀνύδρου ὁδοῦ κρεῖττον γὰρ κόπον αίρετισάμενον δι' ἐκείνης τῆς μακρᾶς καὶ ἀκινδύνου ἀσφα10 λῶς ὁδεῦσαι ἢ προκρίναντα τὴν σύντομον κινδύνῳ περιπεσεῖν.

XIV.

[fol. 245 * V, 225 * P¹] Περὶ τοῦ εἰ ἀπαντήσει στένωμα ἢ γεφύρας καὶ ποταμοῦ βαθέος περαίωσις, τί δεῖ ποιεῖν.

Τῆς οὖν στρατιᾶς ἐν τῆ πολεμία οὔσης ὡς λέλεκται, εἰ παρὰ τῶν δουκατώρων ὁ βασιλεὺς μάθοι τῆ ἐπιούση στενῷ μέλλειν ἀπαντᾶν τόπῳ ἢ γεφύρα ἢ ποταμῷ βαθὺν πόρον ἔχοντι, ἐν μὲν τῷ στενῷ τάξεις πεζικὰς προαποστελλέτω τούτου ἀσφαλᾶς κρατῆσαι εἰ δὲ βούλοιτο μὴ τελείαν παθεῖν τὰς τάξεις σύγχυσιν ἀναμιγείσας ἀλλήλαις ἐν τῆ δυσχωρία, χρὴ προστάξαι ἀπὸ ἐσπέρας πῶς δεῖ κατὰ τάξιν διελθεῖν αὐτάς. καὶ πρότερον μὲν ἀφοριζέτω ταξιαρχίαν καὶ κελευσάτω αὐτῆ ὁδεῦσαι ἔμπροσθεν μετὰ τῆς προπορευομένης ἐξ ἔθους ἱππικῆς πασῶν τῶν λοιπῶν τάξεων καὶ καθεξῆς τυ-

³ συνάπολοῦνται $V \parallel 4$ οὖν έστι P^1V , οὖν έστι $d \parallel 5$ τὸν ego inserui, τῷ voluit Graux | Pro sec. τὸν libri τὸ, Graux τῷ $\parallel 9$ αἰρετισάμενον Graux, αἰρετησάμενον $P^1V \parallel 12$ In codice V ex inscriptione haec tantum verba possunt legi: . . . , γεφόρας καὶ ποταμοῦ βαθέος πε ; cetera evanuerunt | Pro γεφόρας καὶ Graux voluit γέφυρα ἢ $\parallel 15$ δουκατόρων $V \parallel$ In V verborum μάθοι τἢ syllaba θοι et littera τ evanuerunt $\parallel 16$ ποταμὸν $V \parallel 17$ τούτον Vári, τούτων libri, τοῦτον suspicatus est Graux $\parallel 19$ ἀναμιγείσαις P^1V , ἀναμιγείσας manus quaedam recentissima in V (ex ἀναμιγήσας), idem $V \parallel 12$ εξέθους $V \parallel 13$ καθέξἢς V

πωσάτω άλλήλαις έπομένας τὰς τάξεις ἐν καταστάσει τὴν στενογωρίαν διέργεσθαι είτα καὶ ἄργοντα τῶν ἐνδόξων ποοσταξάτω ξιιπροσθεν γενέσθαι και καταλαβείν την προπορευομένην πασών των τάξεων Ιππικήν και στηναι, εί μέν γέφυρα τύγοι, εν τη άργη αὐτης, εί δὲ πόρος, εν τῷ γείλει 5 τοῦ ποταμοῦ, ὅπως παρασκευάση ἀκινδύνως καὶ μετὰ τάξεως διέρχεσθαι τον λαόν κακείσε προσμενέτω είτε έκείνος η άντ' αὐτοῦ ἔτερος, εως ἂν απας δ λαός περαιωθή. τῶν δὲ πλαγιοφυλάκων αι μὲν δεξιαί ιππικαί τάξεις κατόπιν γενέσθωσαν τοῦ βασιλέως καὶ μετ' αὐτὸν διελθάτωσαν ή 10 δὲ τοῦ αὐτοῦ μέρους πεζική τάξις μετά τὸ διελθεῖν τὸ τῆς φάλαγγος μέτωπον καὶ αὐτὴ κατὰ νῶτον ἐπομένη τούτω πορευέσθω, μετά δὲ ταύτην τὸ τῶν σκευοφόρων πληθος είθ' οθτως τὸ ὅπισθεν τῆς συντάξεως μέρος, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ ἀριστερὸν τῶν πεζῶν πλάγιον, ἀφ' οδ δὲ τὰ δύο ταῦτα 15 μέρη περαιωθώσι της συντάξεως. διαβήτωσαν αί πλαγιοφύλακες άριστεραί των ιππέων τάξεις έσχαται, (έσχάτη) δέ πάντων, ώσπες και έμπροσθεν, ταξιαργία μία πεζών έπακολουθείτω. καὶ ούτως ἐν τάξει τὰς στενοχωρίας διελθέτωσαν, καὶ μὴ ενούσθωσαν αι τάξεις ετέρα τῆ ετέρα συμμιγνύ- 20 μεναι πρός τὸ σύγχυσίν τινα ὑποστῆναι, μήτε μὴν τῷ ύπουργικώ και τοῖς άγθοφόροις άναμιγνύσθωσαν, άφ' οδ δὲ τὸν στενωπὸν ἡ ποταμὸν ἡ ὅπερ ἂν τύχη δύσκολον είναι διέλθωσι (καί) των ίδίων εκαστος επιλαμβανόμενοι τόπων κατά τάξιν δδοιπορείτωσαν. 25

⁷ κακεΐσε $P^1V\parallel 8$ ἀνταυτοῦ $P^1\parallel 14$ εἰδ' $V\parallel 17$ Libri τῶν ἰππέων τάξεις, ἔσχαται δὲ πάντων exhibent, ubi ἔσχαται in ἐσχάτη correxit Dulac apud C. Graux; ego ἔσχαται retinui, ἐσχάτη inserui $\parallel 18$ ἐπακολουδήτω P^1V , ἐπακολουδείτω l, fortasse et alii $\parallel 19$ διελδέτωσαν omnes, quos inspexi, codices $\parallel 20$ ἐνούσδησαν $V\parallel 21$ σύγχυσιν τινὰ $P^1V\parallel 22$ ἀφού $V\parallel 24$ Post διέλδωσι inserendum censui καὶ $\parallel 25$ κατὰ τάξην $P^1\mid V$ Verbo όδοιπορείτωσαν desinit fol. 245° codicis V; fol. 246° incipit verbis καὶ ἡμιόνων χρεμετισμοὺς κ. τ. λ., quae ad Nic. Phoc. opus de velit. bell. [ed. Bonn. p. 199] pertinent

XV.

[fol. 226^{*} P¹] Περί τοῦ μὴ ἐπάγεσθαι πλῆθος ἀργόν ἐν τῷ πολεμία.

Σφαλερον δε και επιβλαβές, καθά και τοῖς παλαιοῖς δοκεί και ήμιν ή πείρα παρέστησε, το άργον και απόλεμον 5 έπιφέρεσθαι πλήθος έν πολεμία, και φόρτον παρά την άναγκαίαν χρείαν και όχλον ήμιόνων και όνων και καμήλων έχειν, και μάλιστα έν τη των Βουλγάρων γώρα, έν ή και κλεισούραι δλώδεις και δύσβατοι και όδοι στενότητα πολλήν έγουσαι, ας εί μέλλει διοδεύειν ή στρατιά, αργίαν έκ του 10 τοιούτου δφίσταται τρόπου την γάρ δδον της μιας ημέρας, δπότ' αν το άργον επιφέρηται πλήθος και τον παράλογον καί τουφηλόν φόρτον τήν τε ανόνητον καί πολυτελή αποσπευήν, οὐδ' αν εἰς τέσσαρας ἐξανύσειεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ποταμών τους βαθείς και τελματώδεις περαιούσθαι ή γεφύ-15 ρας διαβαίνειν άργίαν οδα όλίγην έα τοῦ άργοῦ πάσγοι πλήθους. και μέντοι και τὰς τροφάς, ἃς ἐγρῆν καταναλίσκειν τὸ μάγιμον μετὰ τοῦ συμμέτρου καὶ γρειώδους ύπουργικού, τὸ ἀργὸν πλήθος καταδαπανών ἔνδειαν ταχινην ποιεί τῷ στρατῷ καὶ ἄπρακτον ὑποστρέφειν καταναγ-20 κάζει και όπερ πολλάκις οὐδὲ βαρεῖα ἐγθρῶν δύναμις κατορθώσαι ζοχυσεν άν, μόνη ή έξ άβουλίας ένδεια κατεργάζεται. οι αὐτοι δὲ και τὸν κόπον ἀκηδιῶντες και τοὺς πολεμίους δεδιότες φήμας καὶ δήματα έξάγουσι βλαβερά σπεύδοντες καὶ πάντα μηγανώμενοι κατὰ τὸ ἐγγωροῦν αὐτοῖς 25 τὰς ἐπὶ συμφέροντι τοῦ βασιλέως ἀνατρέψαι βουλὰς καὶ σύντομον γενέσθαι την ύποστροφήν.

XVI.

Περί της άρμοζούσης πανοπλίας.

Ού καλον δε ούδε συμφέρον αποσιωπήσαι και περί τής πολυτελείας, μάλλον δε άγρηστίας των τεθουμμένων πανοπλιών, καί του άργου γρυσού και άργύρου του πρός κόσμον καταβαλλομένου τῶν ἴππων καὶ τῶν ἀνωφελῶν ἀργυρῶν 5 σκευών τών διὰ περπερείαν παρ' ένίων έν τη πολεμία βασταζομένων άλλὰ δεῖ καὶ περὶ τούτου τὰ προσήκοντα ύπομνησαι. Εκείνων μόνων έστι χρεία των επιτηδείων πρός πόλεμον καλ γρησίμων, ϊππων άρίστων, θωράκων όγυρων καὶ περικεφαλαιῶν φασγάνων τε καλλίστων, ἐν οἶς ὁ σίδη- 10 οος μόνος των άλλων ύλων πλεονεπτεί. ή δε ανόνητος πλησμονή τοῦ γρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου πρὸς τῷ ζημιοῦν καί πενίαν προξενείν τῷ στρατεύματι πάντη τὸ περιττὸν καί άνωφελές \parallel έν τοῖς τῶν πολέμων καιροῖς ἔγουσα, καὶ $[fol. 226^*P^1]$ εύροις αν φιλοπόνως τας Ιστορικάς βίβλους ανερευνώμενος 15 τους (άν)εγείραντας έν τοῖς πολέμοις μεγάλα τρόπαια Ελληνας καί Ρωμαίους πάσαν λιτότητα είς τε τὰς διαίτας καὶ τὰ σκεύη καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔγοντας.

XVII.

Περί τοῦ μὴ ἔχειν τοὺς εὐτελεστέρους τῶν ἀρχόντων σκηνάς.

Το δε και σκηνάς εν πολεμία τους τῶν ἀρχόντων εὐτελεστέρους ἐπιφέρεσθαι, καὶ μάλιστα ἐν τῆ τῶν Βουλγάρων χώρα, οὐδαμοῦ τὸ εὕχρηστον καὶ ἐπιτήδειον ἔχει, εἰ μὴ εἰς τὸ τοῖς μέλλουσι κατασκοπεῖν τὴν στρατιὰν φαντασίαν διδό-

⁸ ἐκείνων οὖν μόνων vult Graux \parallel 12 τῷ Graux, τὸ $P^1R \parallel$ 13 πάντη $P^1 \parallel$ 14 πολέμων Graux, πολεμίων $P^1R \parallel$ ἔχουσα Vári, ἔχουσι $P^1R \parallel$ 16 ἀνεγείφαντας Vári, cf. De velit. bellica (ed. Bonn.) p. 218: καὶ τρόπαιον μνήμης ἄξιον ἀνεγεθείς, — ἐγείφαντας P^1R (ἐγείφοντα nbp) \parallel 18 ἔχοντες P^1R , emendavit Graux

ναι μόνον πληθύν οὐκ ὀλίγην εἶναι λαοῦ. κατὰ δὲ τὴν χώραν ὡς εἴρηται δυσπάροδον τὸ καὶ σιτίων φέρειν ὀλιγότητα εἰς τοὺς εὐτελεστέρους τῶν στρατιωτῶν βλάβην οὐκ ὀλίγην φέρει ἀνθ' ὧν γὰρ ὀφείλουσιν ἐπικομίζεσθαι χρείας καὶ τὴν σκέπην αὐτῶν ἀπὸ καλυβῶν ἔχειν λυγίνων ἔν τε ἔαρι καὶ καύσωνι ταύτας μάταιον ἔχοντες φόρτον τῶν ἀναγκαίων ἐλλιπεῖς, ὅτε χρεία καλεῖ, καθίστανται.

XVIII.

Περί δουκατώρων καὶ κατασκόπων.

Ἐπειδὴ δέ τινος τῶν συντεινόντων πρὸς κοινὴν τῷ το στρατῷ λυσιτέλειαν οὐ καλὸν ἀμελεῖν, δέον καὶ δουκάτωρας ἐμπείρους καὶ συνετοὺς ἔχειν, καὶ τούτους εὐεργετεῖν παντοίως τε προνοεῖσθαι καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι δίχα γὰρ αὐτῶν οὐδέν τι τῶν ἀγαθῶν κατορθοῦται. τοιούτους δέ φαμεν δουκάτωρας οὐχὶ τοὺς ἀπλῶς τὰς όδοὺς ἐπισταμένους (τοῦτο 15 γὰρ καὶ τῶν εὐτελῶν τις καὶ ⟨τῶν⟩ ἀγρωτῶν δύναται ποιεῖν), ἀλλὰ τοὺς δυναμένους πρὸς τῷ τὰς όδοὺς ἐπιστασθαι ⟨καὶ⟩ καλῶς κυβερνῆσαι τὸ στρατόπεδον εἰς τὴν τῶν κλεισουρῶν διέλευσιν, προνοεῖσθαί τε καὶ εἰδέναι τὰ σύμμετρα τῶν ἀπλήκτων διαστήματα καὶ χώρων τοὺς ἐπιτηδείους καὶ ὁἀστων ἀφθονίαν ἔχοντας πρὸς τὸ ἀστενοχώρητον τὸ ἀπλῆκτον γίνεσθαι, ἔχειν τε ἀκριβῆ γνῶσιν καὶ τῆς θέσεως τῆς πολεμίας χώρας, ἵνα τὴν στρατιὰν ἐν αὐτῆ εἰσάγοντες ληῖσηται τὴν χώραν καὶ ἐξανδραποδίσηται. ἔστωσαν δὲ καὶ χω

^{1/2} κατὰ δὲ τὸ (R omm. τὸ) τὴν χώραν, ὡς εἔρηται, δυσπάροδον εἶναι P^1R ; emendavi; Graux lacunam statuit inter δυσπάροδον et εἶναι \parallel 6 ἀξρι P^1R ; correxi \parallel 9 δὲ τινὸς P^1 \parallel 11 παντοίως τὲ P^1 \parallel 13 δὲ φαμὲν P^1 \parallel 15 τἰς P^1 \parallel τῶν omm. P^1R , inseruit Graux \parallel ἀρρατῶν R, ἀργατῶν P^1 (ἐγρατῶν P^1); ἀγρατῶν Graux; malim ἀργούντων legere \parallel 16 τῷ Graux, τὸ P^1R \mid καὶ omm. P^1R , inseruit Graux \parallel 17 Post κυβερνήσαι libri addunt καὶ, quod Graux eiecit \parallel 21 ἔχειν τὲ P^1 \mid Verba inde ab ἔχειν τε usque ad ἔξανδραποδίσηται uncis seclusit Graux 1 \mid ἀκριβεῖ P^1

σάριοι πλείστοι καὶ ἐπιτήδειοι παρὰ τῷ τῆς ἀνατολῆς λαῷ καλούμενοι τραπεζίται, και συνεχώς άλλοι άλλαγόθι τῆς γώρας είσιτωσαν πρός τὸ αίγμαλωτίζειν άνθρώπους, ΐνα δί αὐτῶν ἀκριβῶς αἱ τῶν πολεμίων ἀναδιδάσκωνται βουλαί, είτε επισυνάγονται ή συμμάγους δέγονται, και συντόμως τ είπεῖν, ΐνα τῶν παρ' αὐτοῖς μελετω μένων λανθάνη [fol. 227^rP^1] μηδέν. οί δε άληθεῖς τῶν κατασκόπων και αὐτοί γρησιμώτατοι είσιόντες γαρ είς την πολεμίαν, δύνανται τα των έγθρων αποιβώς μανθάνειν και τοῖς αποστέλλουσι δηλοποιείν. οὐ μόνον δε είς τους Βουλγάρους έξεστι τῷ δομεστίκω καὶ τοῖς 10 άκρίταις στρατηγοίς κατασκόπους έγειν, άλλὰ καί είς τὰ λοιπά γειτονούντα έθνη, είτουν είς Πατζινακίαν καί είς Τουοκίαν και 'Ρωσίαν, ενα μηδέν των εκείνων βουλευμάτων άγνωστον ήμιν ή. οί δε συν γυναιξί και παισίν άλισκόμενοι αίχμάλωτοι ένίστε καί αὐτοί τῶν κατασκόπων πλεῖον ἀφε- 15 λούσι πίστεις γαρ λαμβάνοντες παρά των στρατηγών έλευθερίας τυχεῖν σὺν γυναιξί καὶ παιδίοις καὶ αὐτοὶ πρὸς κατασκοπήν αποστέλλονται, καὶ μετὰ τὸ κατανοῆσαι ὡς ἔγει τὰ τῶν δμοφύλων ἄπαντα ἀποστρέφοντες τὸ ἀληθὲς ἀπαγγέλλουσι. 20

XIX.

Περί διελεύσεως πλεισούρας μή πατεχομένης παρὰ τῶν πολεμίων.

Τοῦ δὲ στρατοπέδου ἐν τῆ πολεμία εἰσελεύσεσθαι μέλλοντος πρὸ ἡμερῶν τινων στελλέσθωσαν οι δουκάτωρες καὶ κατάσκοποι καὶ χωσάριοι πρὸς τὸ πάσας καλῶς ἀνερευ- 25 νήσασθαι τὰς ὁδοὺς καὶ γνῶναι εἰ παρὰ τῶν πολεμίων

² τραπεζίται P^1 , ex R habent $ndvp \parallel 5$ ἐπισυνάγωνται et δέχωνται P^1R , correxit Graux $\parallel 9$ δηλοποιεΐν Vάτι, δήλα ποιεΐν P^1n , δήλα ποιεΐν, ut videtur, ceteri $\parallel 12$ εἴτουν Graux, εἴτ οὖν P^1R (εἶτ οὖν k) $\parallel 13$ μηδὲν Graux 1 , μηδὲ P^1R (μὴ δὲ nk) $\parallel 14$ —17 Verba καὶ παισίν usque σὺν γυναιξὶ desunt in P^1 $\parallel 24$ ἡμερῶν τινῶν P^1R $\parallel 26$ Scribendum forte διαγνῶναι?

κατέχουται. καὶ εἰ μὲν εύρεθεῖεν μὴ κατεχόμεναι, καὶ οῦτως συμφέρον έστι μή εμβαλείν τὸ στράτευμα είς δυσγωρίας. συμβαίνει γὰρ καὶ μετὰ τὸ ἀπάρξασθαι τῆς εἰς τοὺς στενωπούς τόπους διαβάσεως επελθείν πολεμίους. εί δέ τις 5 ανάγκη έστι κατεπείγουσα διά των τοιούτων δόων διελθείν, πεμπέσθω πρό μιᾶς ἢ καὶ δύο ἡμερῶν πεζικὴ δύναμις σὺν άνδρείω και συνετώ άρχοντι πλείονας τούς τοξότας και ακουτιστάς των δπλιτων έχουσα εί δὲ καὶ Ιππεῖς δυνατόν έστιν έκεισε ένεργησαι καί τοις πεζοίς συνείναι, είς μεγάλην 10 τούτων ἔσονται προθυμίαν σύν αὐτοῖς δὲ καὶ δουκάτωρες έστωσαν έμπειρότατοι, καὶ ταξιαργίαι τῶν δυτικῶν τῶν ἐπισταμένων μαλλον των άλλων απριβώς του τοιούτου τόπου. δ δὲ ἄργων τὸν πάντων ὑψηλότερον σπευσάτω κατασχεῖν τόπον ή και φρούριον Ετοιμον εί τύχοι ενείναι εν αὐτῷ 15 τῷ τόπω, κἀκεῖθεν μὴ μόνον τὴν δδόν, ἢν διαβαίνειν μέλλει τὸ στράτευμα, ἀσφαλῶς πρατησάτω, ἀλλὰ καὶ τὰς λοιπὰς άπάσας τὰς δυναμένας δηλονότι πρός αὐτὴν είσαγαγεῖν λαὸν πολέμιον σύν απριβεία πολλή φυλαττέτω, ΐνα μηδαμόθεν ίσχύσωσιν έπελθεῖν έχθροί τῆ στρατιά έν τῆ δυσχωρία ούση 20 και βλάβην είς αὐτὴν κατεργάσωνται. μετὰ δὲ τὴν ἀσφαλῆ κατάσγεσιν της όδοῦ δηλούτω δ ἄργων τῷ άγίω ημῶν βασιλεί, [fol. 227 P1] και τότε τῆς όδοιπορίας | άπτέσθω. ἀφοριζέτω δὲ ταξιαργίας δύο καὶ προπορευέσθωσαν τῶν Ιππέων ἀξίνας βαστάζουσαι και πελέκεις πρός το την όδον αποκαθαίρειν οπου 25 δεῖ. πρόσταξιν δὲ βασιλικὴν ὁ τῶν προπορευομένων δύο ταξιαργιών ήγεμων έγέτω, ΐνα ανα την δδον ταύτην δπόσους στενωτάτους και δυσβάτους εθροι τόπους πεζούς καταλιμπάνη κατέγειν τε καί φυλάττειν αὐτοὺς ἄγρι τῆς τοῦ όλου στρατού διαβάσεως. επέσθωσαν δε τούτοις τοις πεζοίς

² συμφέρον έστιν P^1 , ex R habent vnp, fortasse etiam $E\parallel 4$ πολεμίων $P^1\parallel 5$ άνάγκη έστιν Pvnp, forte etiam $E\parallel 13$ όψηλότατον coniecit Graux $\parallel 14$ εἰ τύχοιεν είναι P^1R (exceptis np, qui εἰ τύχοι είναι habent); corr. Graux $\parallel 15$ κακείστεν $P^1\parallel 19$ έν τἢ δυσχωρία om. $P^1\parallel 20$ άσφαλἢ Vάτὶ, ἐπιφαλη P^1 , ἐπισφαλἢ $R\parallel 27$ καταλιμπάνει P^1R (καταλιμπάνη P^1) P^1 0 έπισφαλἢ P^1 1 P^1 2 P^1 2 P^1 2 P^1 2 P^1 2 P^1 3 επίσθωσαν P^1 3, ex P^1 3 επίσθωσαν P^1 4, ex P^1 4 P^1 4 P^1 4 P^1 5 επίσθωσαν P^1 5 επίσθωσαν P^1 6 (καταλιμπάνη P^1 6 ceteri?

αί τυπωθείσαι προπορεύεσθαι τοῦ βασιλέως ἡμῶν τοῦ ἀγίου ἱππικαὶ τάξεις, καὶ μετ' αὐτὰς οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως περιπατοῦντες πεζοὶ οῖ τε 'Ρῶς καὶ μαλάρτιοι καὶ τοξόται, μετὰ δὲ τούτους ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ὁ ἄγιος καὶ οι σὺν αὐτῷ καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπόμεναι ἱππικαὶ τάξεις, καὶ μετ' αὐτοὺς καθε- 5 ξῆς ἡ λοιπὴ στρατιὰ διερχέσθω, καθὼς ἔκαστα προεξεθέμεθα. αι δὲ δύο ταξιαρχίαι αὶ παντὸς προπορευόμεναι τοῦ στρατοῦ ἄχρι τοῦ ἀπλήκτου τὴν αὐτὴν φυλαττέτωσαν τῆς ὁδοιπορίας τάξιν, ὡσαύτως καὶ αὶ λοιπαί. ὅπισθεν δὲ πάντων καὶ αὐτοῦ τοῦ σάκα δύο ταξιαρχίαι πεζῶν ἐπακολουθείτωσαν ὁ 10 δὲ προκατασχὼν τὰς ὁδοὺς ἄρχων, εὶ μὴ σύμπαν διέλθη τὸ στράτευμα, μὴ καταλιπέτω ταύτας, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἁπάντων διέλευσιν, τότε καὶ αὐτὸς ὕστατος σὺν τῷ ὑπ' αὐτῷ λαῷ διαβήτω.

XX.

Περί πλεισούρας πατεχομένης όπὸ τῶν πολεμίων. 15

Εἰ δὲ παρὰ τῶν ἐχθρῶν οἱ στενωποὶ προκατελήφθησαν τόποι μετὰ παρασκευῆς καὶ δυνάμεως, ἐν οἶς ἐμεμελέτητο τὸ στράτευμα διελθεῖν, καὶ τοῦτο σαφῶς παρά τε τῶν κατασκόπων καὶ λοιπῶν τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ὁ ἄγιος πεπληροφόρηται, χρὴ μὴ πλησιάσαι τῷ τόπῳ 20 ἐκείνω μήτε μὴν εἰς ἐτέραν κατεχομένην παρὰ τῶν πολεμίων δύσβατον ὁδὸν παραβουλότερον καὶ ἐπικινδύνως ἐμβαλεῖν τὸ στράτευμα. τοῦτο δέ φαμεν οὐχὶ τῷ τῶν ἐχθρῶν δέει, ἀλλὰ παραινοῦντες τὴν μαχομένην τὴν κινδυνώδη τῶν τόπων φεύγειν τραχύτητα εἶς γὰρ τῶν ἀσθενῶν πολλάκις 25 τῷ ὀχυρότητι τοῦ χώρου βοηθούμενος πλείστους τῶν ἀν-

⁴ ol om. P^1 , ex $R: v \parallel 5$ nal nadeξής $P^1 \parallel 10$ έπανολουθήπωσαν P^1R , corr. Graux $\parallel 17$ τόπω $P^1 \mid$ έμεμελέτητο τὸ Vắτι, μεμελέτητο P^1 , ex R habent nd; μεμελέτη τὸ Emav, μελέτη τὸ kb, μεμελέτη τὸ $p \parallel 21$ έχείνω om. $P^1 \mid$ χατεχομένην Vắτι, κατεχομένων $P^1R \parallel 22$ παραβονλοτέρως d, παραβονλοτέρως habent ex R: Emabkv; παραβολωτέρως scripsit Graux; quod P^1 n habent, recte habent $\parallel 23$ δὲ φαμὲν $P^1 \parallel 24$ τὴν χινδυνώδη τραχ. Vắτι; P^1R : καὶ μινδ. τραχ.

δρείων καταγωνίζεται. ὅπου γὰρ οὐ δυνατὸν τῆ χειρὶ ἢ τῷ ῖππῳ καὶ τοῖς ἄρμασι χρήσασθαι, δυνατοῦ τούτου τῷ πολεμίω τυγγάνοντος, προφανής δ κίνδυνος κρεῖττον οὐν έστι και συμφέρον είς έτέραν απελθεῖν έλευθέραν, εί τάγα $[fol. 228^{r}P^{1}]$ τριών ή καὶ τεσσάρων ήμερών ἀπέχει τὸ τῆς δδοῦ ε έκείνης διάστημα, καί δι' αὐτῆς, εί μη κατέγεται, διελθεῖν αποστείλαντα πρότερον και δια πεζων ταύτην κατασγόντα τω τρόπω ω παρεθέμεθα πρός τὸ διελθεῖν ακινδύνως. εἰ δὲ τυγον και αθτη κατεσγέθη παρά των έναντίων, οι δουκάτωρες 10 από των πλαγίων ετέρων δδων των ένθεν κακείθεν τῆς πρατουμένης οὐσῶν δύνανται διαβιβάσαι λαὸν πεζικὸν ίκανὸν καὶ κατὰ νώτων εἴτε ἐκ πλαγίων τῶν πολεμίων ποιῆσαι. καί εί μεν περιγένωνται των έγθρων και τούτους πολέμω διώξωσιν ή έκεῖνοι την έκ των πλαγίων κατ' αὐτων δει-15 λιάσαντες έφοδον μόνοι ύποχωρήσωσιν, ἀφόβως τὸ στράτευμα διελεύσεται.

Εί δὲ λόφου ἐν ἐκείνω τῷ τόπω ὅντος ἢ πέτρας ὑψηλῆς καὶ ταύτης δίκην φρουρίου ούσης ἐγκρατεῖς ὅντες οἱ πολέμιοι καὶ τῆ ἐκείνης ἀσφαλιζόμενοι ὀχυρότητι καρτεροῦσι φυλάττοντες τὴν ὁδόν, εὶ μὲν οὐχ οἰόν τε ἐστὶν ἐκ δύο ἢ κἂν ἀφ' ἐνὸς τούτοις προσβαλεῖν πόλεμον, διὰ τῆς δημοσίας καὶ μεσαιτάτης ὁδοῦ ἐλαφροί τινες καὶ ὁωμαλέοι πεξοὶ αὐτοῖς ἐπελθέτωσαν, καὶ εἰ δυνηθῶσι τούτους ἐρεθίσαι πρὸς μάχην καὶ τοῦ ὀχυροῦ ὑπεξαγάγωσι τόπου ἐσχηματισμένην εὐποκριθήτωσαν φυγήν, ἵν' οἱ ἐκ πλαγίου ⟨ἢ⟩ ἐκ τῶν ὅπισθεν ἐπιδραμόντες καταπολεμήσωσι καὶ ἀπώλειαν αὐτῶν κατεργάσωνται. εἰ δὲ πάντη ἀδύνατον ἀπὸ τῶν πλαγίων ἐπελθεῖν τοῖς πολεμίοις, ἀβάτου τέλεον ὅντος τοῦ τόπου, ῶσπερ πολλοὺς ἐθεασάμεθα τοιαύτην ἔχοντας θέσιν, διὰ μιᾶς τῆς πρείττονος τῶν πλαγίων ὁδῶν ἀκωλύτως τὸ στράτευμα διελεύσεται μηδεμίαν βλάβης ὑποψίαν ἀπὸ τῶν πολεμίων

⁹ τυχῶν $P^1\parallel 10$ κακείθεν $P^1\parallel 11$ διαβιβάσαι d, διαβάσαι ceteri $\parallel 15$ δποχωρήσουσιν P^1R ; emendavi $\parallel 17$ έντὸς $P^1\parallel 20$ olov τέ έστιν P^1 ; cf. p. 12, vs. $7\parallel 21$ άφενὸς $P^1\parallel 22$ τινὲς P^1 (ex R omnes, quos vidi) \mid δωμαλαίοι P^1R , corr. Graux $\parallel 23$ τούτοις P^1R , corr. Vári; cf. De velit. bell. p. 214. 284 $\parallel 25$ η inseruit Graux, omm. $P^1R\parallel 27$ πάντη $P^1\parallel 31$ μηδὲ μίαν P^1

Εγον ωσπερ γάρ οι οικείοι εκωλύθησαν ύπο της δυσγωρίας τοῖς άλλοτρίοις συμβαλείν, οθτω κάκείνοι άβατον καὶ άδύνατον την πρός τους ημετέρους διάβασιν έξοιεν. παρέστησε δε πιιν ή πειρα διδάξασα και δι' δρέων και δδών μη συνήθων άλλ' άγνώστων μέν τοῖς πολεμίοις διὰ τὸ ἀτριβές, τοῖς δὲ 5 έμπείροις δουκάτωροι γινωσκομένων καὶ ἐπιτηδείων οὐσῶν προς διέλευσιν, καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἀπονοήτων εὐκολώτερον και άβλαβέστερον διήλθομεν ήμεῖς τε αὐτοί και μυρίοι έτεφοι. εί μεν ούν οί δουκάτωρες είεν άξιόπιστοι καὶ πεπειραμένοι τοῦ καὶ ετερα μεγάλα \parallel φοσσάτα δουκατωρεῦσαι [fol. 228 * P^1] και τοιούτων δδών έγωσιν είδησιν, προκατασγεθήτωσαν αξ- 11 ται διὰ πεζικοῦ πλήθους κατὰ τὸν δηλωθέντα τρόπον, καὶ διαβήτω έκεισε τὸ στράτευμα ἀφόβως. ἀναγκαιον δὲ ταύτην η έτεραν, ην αν διέλθη δ ημέτερος λαός, φυλάττεσθαι μετά πεζικής δυνάμεως κρατούσης είς ασφάλειαν ξαυτής, ως είεν 15 συγκείμενα φρούρια ή τον δψηλότατον και όγυρώτατον τόπον και εί μεν δι' αὐτῆς ἢ ὑποστρέψαι μέλλει ἢ χρείας είσφέρεσθαι πρός το στρατόπεδον, το αφρόντιστον έξει, εί δε δι' ετέρας, μηνυθήτω τοῦτο τῷ τῶν πεζῶν ἄρχοντι κάκείνην εδρεθήσεται φυλάττων δόδυ κατά την τοῦ βασιλέως 20 ήμῶν τοῦ άγίου ἐξέλευσιν, ῆνπερ ἂν προσταγῆ. εί δὲ μὴ πεζικόν μάγιμον κατελείφθη πρός τό την κλεισούραν φυλάττειν, άλλ' ἄφετος συνεγωρήθη, δεῖ τὴν δμοίαν, καθώς έρρήθη, τηρείν ἀκρίβειαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς πολεμίας ἐξιέναι και υποστρέφειν μέλλοντι, μαλλον δε και πολλώ πλείονα. 25 κατά γάρ το μή δήλην είναι την της στρατιάς πρός την πολεμίαν εἴσοδον τοῖς ἐναντίοις, ἐν ὁποίω μέλλει τῆς χώρας είσβαλεῖν μέρει, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ φυγαδεῦσαι ἔκαστον πάντα τὰ προσόντα αὐτῷ ἐπείγεσθαι, εἰκός ἐστιν ἀφυλάκτους τῷ τοιούτω τρόπω καταλιπεῖν τὰς όδούς. ἐπειδ' ἂν δὲ ἀπο- 30

² nanelvoi $P^1 \parallel 4$ nelva $P^1 \mid \delta i$ deéw P^1 et manus correctrix cod. k, qui in textu, sicut ceteri R, δi devéw exhibet $\parallel 8$ máquoi $\delta p \parallel 10$ Ante to inserunt P^1R éx, quod delevi $\parallel 15$ de P^1 , el R (el $v \mid \parallel 16$ deveátato $P^1 \parallel 17$ denotefy R (denotefy R le R (nataly R natural of R le R

γωρήσαι τής πολεμίας δ στρατός βούληται, τοις έχθροις ούκ όλίγη τότε φροντίς του προκατασχείν τὰς όδούς, καὶ τὰ οίκεια και άλλότρια εν βραγεί συνηγμένα κομίσασθαι συμβαίνει δὲ καὶ κατευοδωθέντι τῶ στρατοπέδω πληθὺν ἀνδρα-5 πόδων και κτηνών επιφέρεσθαι, και περί ταῦτα Εκαστον άσγολεϊσθαι γρεία οὖν τότε πλείονος φυλακής καὶ μείζονος.

"Οτ' αν ούν την στρατιάν υποστρέφουσαν διά της κλεισούρας διαβιβάσαι μέλλωμεν, άναπαῦσαι χρη ταύτην καὶ μή τεταλαιπωρημένην έκ τῆς δδοιπορίας και μάλιστα την 10 πεζικήν έξάγειν πρός μάχην εί ἄρα καί δπό τῶν πολεμίων ή όδὸς κατεσγέθη, άλλ' ἐν ἐπιτηδείω τόπω πλησίον τῆς κλεισούρας όντι απληκεύσαντα αναπαύσαι το λοιπον της ημέρας η και την επιούσαν, και παραινέσαντα τούτους και πρός ανδοείαν επαλείψαντα ούτως τη μετ' αυτήν πρωίθεν 15 της διαβάσεως ἀπάρξασθαι, καθώς ἀκριβώς προεκδέδοται. καὶ περί μεν του άσφαλως και άβλαβως διελθείν το στράτευμα τας κλεισούρας ως οδόν τε ην έξεθέμεθα. το κρεῖττον δὲ πάν-[fol. $229^{r}P^{1}$] των έστι και λυσιτελέστερον δι' δμαλής και \parallel εὐρυχώρου δδοῦ εἰσάγειν ἐν τῆ πολεμία καὶ ἐξάγειν τὸ στράτευμα 20 και μηδέποτε διά στενών και δυσβάτων δδών την βαρείαν δύναμιν τό τε πλήθος τοῦ υπουργικοῦ καὶ τῶν ἀγθοφόρων διαβιβάζειν.

Εί δὲ ή δδός, ἐν ή τὴν ἐξέλευσιν μέλλει ποιεῖσθαι τὸ στράτευμα, στενή τις έστὶ καὶ δύσβατος καὶ πλησιάζουσιν 25 οί έγθροί έν τοῖς τοιούτοις στενώμασιν, εί μέν διὰ τριῶν όδων έστιν ή του στενώματος έξοδος, δεί, εί όλως οὐκ ἀπ' άλλήλων μακούνουσιν αί όδοί, στηναι τούς τρείς χιλιάρχους τους ούραίους όπισθεν, και δ μέν είς χιλίαρχος μετά τοῦ πεζικοῦ αὐτοῦ κρατείτω τὴν μίαν στενωπὸν τῆς όδοῦ, ὁ δὲ

⁶ zosla odv P^1d , zoslav odv praeter n, qui zoslav slvat exhibet, fortasse ceteri omnes | 7 Paragraphus non distinguitur in P^1nd | bear R | 9 unter ralaimognuérne P^1 | 15 diaβάσεως dk, ceteri διαβιβάσεως \parallel 20 μ η δέποτε $P^1 \parallel$ 21 τότε $P^1 \parallel$ 28 Paragraphus non distinguitur in P¹n || 24 στενή τίς έστιν P^1n , otenh tig foti d, otenh tig fotiv v, otenh tig foti k; de ceteris nescitur. Scribendum fortasse στενότης έστι | 26 P1R post ölws inserunt xal, quod eieci

ετερος την άλλην καὶ ὁ άλλος την ετέραν· ώσαύτως δὲ καὶ έν τῶ μετωπαίω στηπέτωσαν ετεροι τρείς, και έξ εκατέρων τῶν πλαγίων στηπέτωσαν οί εξ γιλίαργοι φυλάττοντες την τάξιν της άνωτέρω δηθείσης τετραγώνου παρατάξεως, καί διὰ μέσου τῶν ἀμφοτέρων δδῶν γωρηθήτω τὸ καβαλλαρικὸν τ και περιπατείτω εὐτάκτως τῶν δηλωθεισῶν πεζικῶν παρατάξεων φυλαττουσών την τοῦ στενοῦ διέξοδον μέχρι τῆς τοῦ καβαλλαρικού διελεύσεως. εί δε καί έμπροσθεν τού στενού φόβος έχθοῶν ὑποπτεύεται, δεῖ τοὺς μετωπαίους πεζοὺς ήγουν τοὺς τρεῖς χιλιάρχους προηγεῖσθαι ἔμπροσθεν τοῦ 10 καβαλλαρικοῦ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ στενοῦ, καὶ τοῦ στενού πληρουμένου δεί στηναι τούς αὐτούς πεζούς μέγρις οδ διέλθη τὸ καβαλλαρικόν όλον, και του καβαλλαρικού διεργομένου καλ όπισθεν πεζικών παρατάξεων πλησιαζουσών τότε δεῖ εὐτάκτως ἀποκινεῖν. εἰ δὲ δύο διέξοδοί εἰσι τοῦ 15 στενοῦ, εἴτε καὶ μία, δμοίως ἡ αὐτὴ τάξις φυλαττέσθω. εί δε και παρά των έγθρων τούτο επιτηδευθή και κρατηδῶσι τὰ στενὰ παρ' αὐτῶν ἐπακολουθούντων τῶν ἐγθρῶν όπισθεν, ετέρας διεξόδου μη ούσης γρη σκοπήσαι επιτηδείους τόπους ύδωρ έγοντας και έκεισε προσαναπαύσαι το 20 στράτευμα, και τότε, ει μεν οι επακολουθούντες εγθροί πλησιάσωσι, δεί πρώτον τὰς τοῦ καβαλλαρικοῦ στρατοῦ παρατάξεις ετοιμάσαι και δομήσαι κατά των όπισθεν επακολουθούντων έχθοων και εί μέν Θεοῦ συνεργία τραπώσι, δεῖ αὐτοὺς καταδιώκειν κατὰ τὰς ἀνωτέρω ρυθμισθείσας διώξεις 25 τῶν ἐγθρῶν μέχρις οὖ τελείως παραλυθῶσι καὶ μὴ δύνασθαι τοὺς διασωθέντας ἐξ αὐτῶν ἄλλο συσταθῆναι καὶ ὑπο- [fol. 229 P^1] στρέψαι εί δε είς πλήθος όντες οί έγθροι θαρσαλέως ενίστανται πόλεμον επιζητούντες, γρη τότε και τὰς πεζικάς παρα-

τάξεις τὸ δλον στράτευμα ἐπακολουθεῖν, τοῖς (δὲ) καβαλλαρίοις και δημοσίως τον πρός αυτούς πόλεμον συνάπτειν. μέγρις οδ Θεοῦ συνεργοῦντος ήμιν ή τροπή αὐτῶν γένηται. καὶ τούτων τοεπομένων καὶ μετά νικητηρίων καὶ γαρμοσύ-5 νης τοῦ στρατοῦ ὑποστρέφοντος πάντως καὶ οί τὰ στενὰ τῶν όδῶν πρατοῦντες έχθροὶ δειλία πολλῆ πατασγεθέντες και αὐτοι φυγή γρήσονται εί δε την δειλίαν παρωσάμενοι αὐθαδῶς καὶ θρασέως ιστανται την διέλευσιν τῶν στενῶν κρατούντες, γρη σκοπηθήναι αὐτοὺς παρά τοῦ ἀργηγοῦ τοῦ 10 στρατού, οίοι και πόσοι είσιν οι αὐτοί και εν ποία τάξει ίστανται, και κατά την ποιότητα και ποσότητα αὐτῶν δεῖ διὰ τριῶν κατ' αὐτῶν πεζικὰς παρατάξεις εὐτρεπίσαι καί αποστείλαι και, εί μεν είς λίθους και πέτρας κοημνώδεις ίστανται φυλάττοντες κάτωθεν τὰς όδούς, δεῖ ἀποστείλαι 15 αποντιστάς και ψιλούς, (ήγουν) τοξότας και σφενδονιστάς, εί δυνατόν καί έκ τῶν μεναυλάτων τινὰς πρός τὸ ἀπογυρεύσαι τους αὐτοὺς πρημνώδεις τόπους, καὶ ἐκ τῶν δμαλῶν καὶ πεδινωτέρων τόπων ἐπ' εὐθείας ἐλθεῖν καὶ τῶν ἐγθρῶν ένισταμένων οὐ γρη τὸν πόλεμον ἐπισπεύδειν καὶ ἀσκόπως 20 συμβάλλειν τοῦ τόπου βοηθοῦντος τοῖς ἐγθροῖς, ἀλλὰ ἐκ διαφόρων τόπων την επέλευσιν ποιήσασθαι κατ' αὐτῶν καὶ περισπάσαι αὐτοὺς μετὰ τοὺς είρημένους τοξότας καὶ ἀκοντιστάς και σφενδονιστάς. και έαν οθτως έπιμένωσι βοηθούμενοι έκ της του τόπου όγυρότητος, γρη μίαν τότε παρά-25 ταξιν δπλιτών είτε καὶ δύο ἀποστείλαι διὰ τών πεδινωτέρων τόπων ἐπελθεῖν κατ' αὐτῶν, καὶ Θεοῦ συνεργοῦντος ή τροπή αὐτῶν γενήσεται, καὶ εἶθ' οῦτως ἀκωλύτως διέλθη τὸ λοιπον στράτευμα όλον τους στενούς και δυσβάτους τόπους Exelvous.

¹ δè inseruit Vári || 5 Malim παντὸς || 14 τὰς πάτωθεν ὁδοὺς vel ἄνωθεν τὰς ὁδοὺς tentavit Graux || 15 ἤγουν inseruit Vári || 18 πεδινοτέρων P¹R; item infra; correxi conlato scholio ad Oppiani Hall. II 363 scripto || 20 Scribendum fortasse. ἀλλ' ἐκ

XXI.

Περὶ πολιοφκίας.

Οί δὲ πόλεις τειγήρεις έλεῖν πολέμω βουλόμενοι καὶ δι' αὐτων τὸ πολέμιον απαν συνταπεινώσαι, πυκναῖς ἐπιδρομαῖς κατὰ της αὐτῶν γρῶνται γώρας διά τε κουρσώρων καὶ τραπεζιτῶν. τών παρά τοῖς δυτικοῖς χωσαρίων καλουμένων, καὶ έτέρων τ ίππικῶν καὶ πεζικῶν δυνάμεων, ΐνα τοῖς \parallel συγνοῖς [fol. 230°. P^1] τραύμασι καὶ τοῖς ἀλλεπαλλήλοις ἐξανδραποδισμοῖς αὐτῶν τε τῶν ἐγθοῶν καὶ τῶν προσόντων αὐτοῖς καὶ τῷ μὴ ἐᾶσθαι την αὐτῶν ἐργάζεσθαι χώραν ὡς βούλονται, ἀλλὰ παντοίως πιέζεσθαι, εδγείρωτοι γίνωνται. εί γὰρ μὴ πρότερον αί τε 10 άμπελοι καὶ τὰ καρποφόρα τούτων ἐκτέμνονται δένδρα καὶ τὰ θέρη κατακαίονται καὶ τὰ κτήνη ἀφαιροῦνται, ὅπως ή τοῦ λιμοῦ βία τούτους μετανάστας και φυγάδας ποιήση, έκπολιορκήσαι πόλεις των όγυρων εύθηνουμένας τοῖς έπιτηδείοις και τη των μαγομένων πληθύι δυσγερέστατον. δ δε 15 μη οθτως τὰ κατ' αὐτῶν διαθέμενος, ἀλλ' ἐκ τοῦ προγείρου δορύκτητα τὰ τῶν ἐναντίων ποιῆσαι βουλόμενος ὀγυρώματα, μάτην την κατ' αὐτῶν ἐπέλευσιν ἐξαρτύεται. δεῖ δὲ . Εδοπες τοῖς εγθροῖς ενδειαν οθτω και τῷ οἰκείω στρατεύματι τὸ ἀνελλιπὲς τῶν χρειῶν περιποιήσασθαι. εἴπερ οὖν τῆ 20 τῶν 'Αγαρηνῶν ἐμβαλεῖν μέλλει χώρα, ἐξελικμήθη δὲ τὰ έδωδιμα ταῖς πυχναῖς ἐρημώσεσιν, ώστε σπάνιν εἶναι τούτων εν τη πολεμία, και τῷ στρατεύματι ἀμήγανον αὖ πάλιν πλείου τῶν κδ΄ ἡμερῶν κριθὴν τοῖς ἰδίοις ἀλόγοις ἀπὸ τῆς έαυτῶν χώρας βαστάσαι, αί δὲ πόλεις ἃς πολιορηῆσαι βε- 25 βούληνται πολυάνθρωποί τε είσι και πλείονος καιρού τρο-

⁷ άλλ' επαλλήλοις P^1 , άλλ' έπαλλήλοις n, άλλ' έπ' άλλήλοις k, άλλεπαλλήλοις vd et fortasse ceteri $R \parallel 10$ γίνονται P^1R , correxit Graux $\parallel 11$ έπτέμνονται nabkm, έπτέμνωνται $P^1Edv \parallel 12$ κατακαίονται abk, κατακαίωνται P^1 et ceteri $R \mid$ άφαιφοῦνται omnes, ut videtur, codices $\parallel 16$ καταντὸν P^1 , κατ' αὐτῶν dnvk et ceteri $\mid \piροχύρον P^1m$, προχείρον dvk et ceteri $\mid 8$ Conicio έξαφτύσεται $\mid δ \ge 1$ γὰρ $\mid 24$ κριθὴν u et in marg. manus sec. cod. b, κριθῆναι $P^1R \parallel 26$ πολυάνθρωποί τε είσι P^1dvk , πολυάνθρωποι τέ είσι n; quid ceteri?

φὰς ἔχουσι, λῦσαι τὴν πολιορκίαν ὁ λιμὸς ἀναγκάσει, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς τῶν 'Ρωμαίων γῆς ἐπιχορηγοῦνται χρεῖαι τῷ στρατοπέδω. ὁπότ ἀν δὲ ἐν τῆ τῶν 'Αγαρηνῶν χώρα τῆ πολυφόρω καὶ τοσαύτην ἀφθονίαν παρεχούση γεωργίων, ε εἴπερ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας οὐκ ἐπισιτίζεται γῆς τὸ στράτευμα, ἀδύνατον ἐπὶ συχνῷ χρόνω καρτερῆσαι κατὰ τῶν ἐπινοουμένων τι κατορθῶσαι, πόσω μᾶλλον ἐν τῆ τῶν Βουλγάρων χώρα, ὅπου ἔνδεια πάντη τῶν ἀναγκαίων ἐστίν, ἐξαιρέτως δὲ τῆς κριθῆς εἰ γοῦν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὶ χρεῖαι οὐκ ἐπιχορη-10 γοῦνται τῷ στρατεύματι, ἄπρακτοι οἴκαδε ἀποστρέψουσι, καὶ ἃ οὐκ ἴσχυσεν ὰν μεγάλη ἰσχὺς καὶ βαρεῖα δύναμις τῶν πολεμίων κατορθῶσαι, ἡ τῶν ἀναγκαίων ἐργάσεται ἔνδεια καὶ τὴν πολιορκίαν λῦσαι καταναγκάσει.

"Εξεστι τοίνυν τινὰ τῶν κλεισουρῶν παρὰ λαοῦ ἡμετέ15 ρου κατέχεσθαι πρὸς τὸ τοὺς ἡμιόνους καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ κομίζοντα τὰς τῆς στρατιᾶς χρείας — εἰ τύχη — καὶ ἀμάξας [fol. 230* P¹] ἀκωλύτως διέρχεσθαι, καὶ δι' ἐτέρου αὐθις λαοῦ πεζικοῦ τε καὶ ἰππικοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐπακολουθοῦντος αὐτοῖς, εἰ φόβον ἔχοιεν, φυλάττεσθαι, ἵν' ἔχουσα τὸ ἀρκοῦν τῶν τοῖς βουληθεῖσι Θεοῦ συνεργοῦντος ἐπιθῆται. ἐπ' ἄν δὲ ὁ στρατὸς πρὸς τὴν πολιορκίαν ὁρμῆσαι μέλλοι, προαποστείλαι δέον λαὸν μετὰ στρατηγοῦ ἀνδρείου ἐπιδραμεῖν πρὸ τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων ἡμερῶν εἰ δυνατὸν ἀγνοοῦσι τοῖς τολεμίοις καὶ αἰχμαλωτίσαι ἀνθρώπους καὶ ζῷα, ἵνα καὶ αἱ τῶν πολεμίων βουλαὶ γνωσθῶσιν ἀπὸ τῶν ἑαλωκότων αἰχμαλώτων καὶ δειλία αὐτοῖς ἐπεισέλθη. καὶ εἰ μὲν ὑποψία

¹ λύσαι P^1 , ex R: $dnv \parallel 2$ χρείαι $P^1 \parallel 4$ παρέχουσι P^1 , παρέχωσι R; corr. Graux | γεωργίων Vári, γεωργίων P^1R (excepto b, qui γεωργών habet) $\parallel 6$ έπισυχνῶ P^1 | πατά τῶν έπινοουμένων Vári, παὶ τῶν ἐπαινουμένων P^1 et (praeter m, qui παινουμένων in textu, ἴσως ἐπαινουμένων in marg. habet a manu secunda) $R \parallel 7$ τἱ P^1 , ex R: $dv \parallel 9$ εἰ γοῦν Graux, ἤγουν $P^1R \parallel χρείαι <math>P^1 \parallel 13$ λύσαι P^1 , ex R: $dnv \parallel 14$ Paragraphus non distinguitur in $P^1dvk \parallel 16$ στρατειᾶς P^1n , στρατείας $d \parallel 21$ τοῖς βουληθεῖσι Vári, cf. p. 37, vss. 2, 17, 26; τοῖς βουλευδεῖσι $P^1R \parallel 22$ μέλλη coniecit Graux $\parallel 23$ ἀνδρίου P^1 , ex R: Ek

πολεμίων ούκ έστιν, έκεισε προσμεινάτω φόβου δε τοιούτου έπηρτημένου υποστρέψας τῷ στρατοπέδω υπαντησάτω, δ (δέ) βασιλεύς ήμων δ άγιος της πολεμίας έπιβας έν τάξει δδοίπορείτω, καθώς έξεθέμεθα. ήνίκα δε τη πολιορκείσθαι μελλούση πόλει πλησιάσει, ως ἀπὸ διαστήματος εξ μιλίων τ ταύτης απληκευέτω και μίαν ίππικην τάξιν όλίγον λαόν έγουσαν (προαπο)στειλάτω, όπισθεν δε τούτων ενέδρας εξ έτέρας Ιππικής τάξεως στησάτω εί δε έμπροσθεν - εί τύγη - πρό τῆς πόλεως παραδείσους είναι καὶ ἀμπελώνας και δένδοη, έκτεμνέτωσαν και έκριζούτωσαν και πυρπολεί- 10 τωσαν, εν', εξ ποτε οι πολέμιοι διὰ τὰ οἰκεῖα πράγματα δεινοπαθήσαντες εκδράμωσι τοῦ ἀπώσασθαι τοὺς τὰ εκείνων δηούντας και μάγην συνάψωσιν, οδτοι την εσκαιωρημένην πλασάμενοι φυγήν ίσως εφελκύσωνται τούτους, άχρις οδ τή ένέδρα περιπαρήναι παρασκευάσωσι. τοῦτο δὲ γενέσθαι 16 έπτιθέμεθα τοῦ ἀποπειράσασθαι Ενεκεν καὶ καταμαθείν πρότερον τόν τε λαόν τὸν έντὸς καὶ τὸ πρόθυμον καὶ τὴν ισχύν αὐτῶν καὶ εἴπερ τούτους όλιγανδροῦντας ἐκ τῆς άκριβεστέρας ταύτης καταμάθοι πείρας, γωρείν πρός πολιοριίαν προθύμως. μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην ἀπόπειραν ἀνα- 20 λαμβανόμενος δ βασιλεύς ήμων δ αγιος από πασων των ίππικών τάξεων τους έκλεκτους και εθωπλισμένους πρός κατασκοπην απίτω τοῦ τε απλήκτου και τῆς πόλεως, και ταύτην κύκλω περιελθών και διασκοπήσας και νείμας έκάστω έγγράφως τους άφωρισμένους τόπους τοῦ τε ἀπλήκτου 25 καί της τειγομαγίας υποστρεφέτω προς ο ην απληκτον. τη δε έπιούση πρωίθεν έπτα ξας ενόπλους δ βασιλεύς ήμων [fol. 231° P^1] δ αγιος τάς τε Ιππικάς και πεζικάς τάξεις σύν εὐταξία και κόσμω πρός την πόλιν χωρείτω, ίνα και άπο μόνης της θέας καταπλαγέντες δειλιάσωσιν οί πολέμιοι τῶν δὲ πυλῶν 30 πασῶν ἀπ' ἐναντίας τάξεις στησάτω τὰς αὐτάρκεις πρὸς

² ἀπαντησάτω voluit Graux | δὲ Vári inseruit \parallel 5 ἀπο $P^1 \parallel$ 7 προαποστειλάτω Vári, στειλάτω $P^1R \parallel$ 13 δησύντας Vári, δησυμένας P^1 , δησυμένους va, δεισυμένους nd et fortasse E, δεί· ού μένους km, δεισμένους b; in marg. cod. m a manu sec. legitur: δησυμένους \parallel 15 παρασκευάσωσι abk et u, παρασκευάσουσι P^1 dvn, παρασκευάζουσι Em

φυλακήν, ΐνα μη εξαίφνης συγκεγυμένου τοῦ ὑπουργικοῦ, άτε φροντιζόντων εκάστων τὰ τοῦ οἰκείου ἀπλήκτου, ἐκδραμόντες ἀπὸ τῆς πόλεως οι πολέμιοι τούτους διαταράξωσι καί διοριζέσθω εκαστον απληκεύειν είς τον αποκεκληρωμέε νον αὐτῷ τόπον, ἡ δὲ βασιλικὴ σκηνή, καθὰ καὶ ἀλλαγοῦ διείληπται, του δχυρώτερου και ύψηλότερου έγέτω τόπου. δ δὲ ἐντὸς γάραξ ἀφιστάσθω τοῦ τείγους ώσει τόξων δύο βολην η και πλέον, όσον είς αὐτὸν δηλαδη ούτε τὰ ἀπὸ τόξου πεμπόμενα βέλη, άλλ' οὐδὲ τὰ ἀπὸ τῶν πετροβόλων 10 αποντίσματα δυνατόν έφικνεῖσθαι πλην μη πέρα τοῦ δέοντος έστω τὸ διάστημα, μή ποτε μήποθεν όντος τοῦ ἀπλήκτου ἄδειαν εύρίσκοντες οί πολέμιοι έξιόντες τῶν πυλῶν πυρπολώσι και κατακόπτωσι τὰ πολιορκητικὰ ὄργανα εί δὲ σύμμετρον γένηται τὸ διάστημα, καὶ ή στρατιὰ άβλαβής 15 συντηρηθήσεται, και τοῖς έλεπολικοῖς ὀργάνοις και τοῖς φυλάττουσιν αὐτὰ χρείας ἐπειγούσης οί στρατιῶται ἀπὸ τῶν σκηνών έξεργόμενοι σύν δρόμω επιβοηθήσουσι. γρη δε καί έξωθεν τοῦ ἀπλήκτου τάφρον είναι, ίνα ἀμφοτέρωθεν ἀσφαλῶς φυλάττηται τὸ στρατόπεδον. εί δὲ χρονία ή πολι-20 ορκία γενέσθαι μέλλει, και τείγος δομείσθω πρός άσφάλειαν τοῦ λαοῦ. οὐκ ἔστι δὲ δυνατόν, κυκλόθεν τοῦ τείχους άπληκεῦσαι μελλούσης τῆς στρατιᾶς, εἰς τετραγώνου σχήματος είδος ἀποτελεσθηναι τὸ ἀπληπτον, ἀλλὰ κυκλοτερές, παρεπτεινομένης και λεπτυνομένης της στρατιάς διά την 35 κατεπείγουσαν γρείαν, όπως μήτε λαός πρός συμμαγίαν, εί βούλοιτο, την πόλιν είσελθεῖν δύναιτο, μήτε τροφάς η άγγελίας οι έντος δέχωνται ή πέμπωσι πρός τους δμοφύλους, άλλως τε δὲ ΐνα μη ἀφ' ενὸς μέρους ἢ δύο ἡ τειγομαγία γένηται άλλα πανταγόθεν, ὅπως περισπώμενοι ἐξ ἐκάστον 30 μέρους καὶ ἀντιποιούμενοι τοῦ παντὸς μερίζωνται καὶ διασπορπίζωνται, κάντεῦθεν ἀσθενέστεροι καὶ εὐκαταγώνιστοι

² ἐκάστων Graux, ἐκάστω $P^1R \parallel 3$ τούτοις $P^1 \parallel 15$ ἐλεπολιποῖς P^1 , ex R: $dnk \parallel 16$ φυλάσσουσιν P^1R ; correxi $\parallel 21$ αυπλώθεν $P^1 \parallel 22$ μελλούσης τῆς στρατιᾶς Graux, μέλλουσαν τῆν στρατιᾶν $P^1R \parallel 23$ αυπλωτερὲς $R \parallel 26$ Ante την πόλιν inserunt P^1R πρὸς (n πρὸ), quod delevi $\parallel 28$ Ante ἕνα insertum est in R καλ

γίνωνται. εὶ δὲ τέλματα ἢ ὄρος ἀπὸ θὰτέρου μέρους προσπελάζει τῷ τείχει, $\|$ εἰς μόνον τὸν ἐπιτήδειον τόπον [fol. 231° P^1] ἀσφαλῶς γινέσθω τὸ ἀπλῆπτον. τὰ δὲ πολιορκητικὰ ὄργανα συντομία καὶ ταχυτῆτι γενέσθω πολλῆ, ἵνα μὴ τριβὴν εἰς αὐτὰ δεχόμενα τοῦ χρόνου ἐπὶ κενῷ καταναλίσκωνται αἱ δεροφαί.

XXII.

Περί του πῶς δεῖ φυλάττεσθαι τοὺς εἰς συλλογὴν χρειῶν ἀποστελλομένους καὶ τοὺς νέμοντας τοὺς ἵππους.

Έκαστη οὖν ἡμέρα φοῦλκα εἰς φυλακὴν τῶν τε εἰς 10 συλλογὴν χόρτου ἐξερχομένων καὶ τῶν τοὺς ἵππους νεμόντων στελλέσθωσαν εἰς καθαροὺς δὲ τόπους τούτους νεμέτωσαν καὶ μὴ εἰς δασεῖς καὶ ὑλώδεις, ἵνα μὴ ἐν τοῖς ὑλώδεσι τόποις τῶν ἐχθρῶν ἀποκρυπτομένων ἀπροόπτως ὑπ' αὐτῶν καταβλάπτωνται. δουκάτωρας δὲ ἐμπείρους οἱ ἄρχον- 15 τες τῶν φούλκων ἐχέτωσαν ἐπισταμένους τὰς ὁδούς, δι' ὧν ἐστιν εἰκὸς ἐπελθεῖν τοὺς πολεμίους, καὶ ταύτας ἀσφαλῶς φυλαττέτωσαν ἐχέτωσαν δὲ καὶ βίγλας εἰς ἐπιτηδείους τόπους, ἀφ' ὧν δύνανται πολὺ διάστημα κατοπτεύειν γῆς. τοῦ δὲ ἡλίου φαίνοντος ἔτι πάντες ὑποστρεφέτωσαν πρὸς 20 τὸ ἀπλῆκτον οἱ δὲ βιγλάτωρες, οἱ ἀπὸ τοῦ φοσσάτου ἀποστελλόμενοι, τούτων ὑποστρέφειν μελλόντων κατὰ τὸ ἔθος ἐξίτωσαν.

XXIII.

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ τροπώσασθαι τοὺς πολεμίους τοὺς παρατρέχοντας καὶ ἐνέδρας τιθεμένους 25 κατὰ τῶν εἰς συλλογὴν χρειῶν ἐξερχομένων.

El δὲ πολεμίους μάθη δ βασιλεὺς παρατρέχοντας καὶ ἐνεδρεύοντας κατά τε τῶν ἐξιόντων εἰς συλλογὴν χρειῶν

¹ doors P^1 et praeter n (qui doos) atque v (qui doos habet) R quoque $\|$ datéoov $P^1R \| 2$ rely $\| P^1 \| 4$ tayvitht R (praeter k, qui tayv, et a, qui tayv th habet) $\|$ 5 natavallonovtal P^1 , ex R: dk (dvallonovtal u) $\|$ 18 qulattéodwar $R \|$ 25 évédoous tidepévas P^1

XXXI.

Περί τοῦ ὑπαλιάττεσθαι τὰς ἐκτελούσας τάξεις τὴν τοῦ σάκα διακονίαν διὰ τὸν πολὺν κόπον, τοῦ ἄρχοντος εἰ δυνατὸν μένοντος αὐτοῦ.

Έπει δε δ τοῦ σάκα ἄργων και αι τάξεις αι είς αὐτὴν 5 την δουλείαν αποκεκληρωμέναι κόπον μείζονα των άλλων καί ταλαιπωρίαν δφίστανται, δεῖ δπαλλάττεσθαι τὰς τάξεις τοῦ στρατηγοῦ μένοντος εἰς τὴν τοιαύτην δουλείαν, εἴπερ καλώς τὰ κατ' αὐτὴν κυβερνᾶ, ἐπειδὴ πολλὴν ἐμπειρίαν ἐκ της είς την τοιαύτην δπηρεσίαν σχολής άθροίζων χρησίμως 10 την κοινην ταύτην αποτελεί λειτουργίαν, εί μή ποτε αύτος [fol. 235 $^{\mathsf{v}}P^1$] εἴτε δι' ἀρρωστίαν ἢ διὰ τὸν πολὺν κόπον ὀκλάση (τότε γὰο ἀντ' αὐτοῦ ἔξεστιν ἔτερον πεπειραμένον και Ικανώτατον την τοιαύτην πιστεύεσθαι). τὰ δὲ λεγόμενα μονοπρόσωπα έν μέν τη πρός την πολεμίαν είσόδω τά τε άρματα καί τὰ 15 λοιπὰ τὰ πρὸς πολιοραίαν ἐπιτήδεια βαστάζουσιν, ἐν δὲ τῆ έξόδω των πλειόνων βελών και των λοιπών είδων και άρμάτων άναλισκομένων χρή ταύτας είς τρία διαιρήσαι, καί μοίραν μεν αφορίσαι είς το φέρειν τα υπολειφθέντα αρματα, την δε ετέραν πρός το την δαπάνην πάντων μονοπροσώπων 20 βαστάζειν, την δε λοιπην διδόναι τοῖς τοῦ σάκα, ὅπως έκεῖνοι τοὺς πληγάτους καὶ τοὺς δι' ἀσθένειαν ἀπολίμπανομένους τούς τε τὰ ξαυτῶν ἀπολωλεκότας ἄλογα καὶ μὴ δυναμένους πεζεύσαι έκείνους τε αὐτοὺς δι' αὐτῶν βαστάζωσι καί τὸν φόρτον αὐτῶν.

³ αὐτοῦ Hase, τοῦ ἐχθροῦ P^1R \parallel 4 ταύτην pro αὐτὴν voluit Graux \parallel 5 ἀποκεκληφωμένα P^1 \parallel 6 ἐφίστανται P^1 \parallel 9 χρησίμους, omnes, quos vidi, codd., χρησίμως Graux \parallel 12 καὶ omm. R \mid ἰκανότατον P^1R , correxi \parallel 15 Malim βαστάζωσιν \parallel 18 μοξοαν k, μοίφαν P^1 et ceteri, ut videtur, R \parallel 21 ἐκείνοι P^1 \mid ἀσθενείαν P^1 \parallel 22 ἀπολελωκότας P^1R , correxit Graux \parallel 23 τὲ P^1 , ex R: nν

XXXII.

Περί τῶν ἐπικειμένων δουλειῶν. ὅτι χρὴ πρὸ ἡμέρας ταύτας λελογισμένως τυποῦν καὶ διατίθεσθαι.

Τὰς δὲ ἀναγκαίας δουλείας τοῦ στρατεύματος, ὰς κατὰ την έπιούσαν άρμόζει γίνεσθαι, είτουν τους μέλλοντας στέλ- 5 λεσθαι είς ποῦρσα είτε τοὺς είς φυλακάς τῶν είς χρείας έξιόντων και τὰς λοιπάς πάσας, ὰς διὰ τὸ πληθος παρήκαμεν τη πρό αὐτης ήμέρα, μετά λελογισμένης βουλης καί διασκέψεως δεί τυπούν και έγγράφως αποσημειούν καί προστάττειν τοῖς μέλλουσιν ἀποστέλλεσθαι εἰς ἐπάστην δου- 10 λείαν εὐτρεπίζεσθαι τοῦ έτοίμους εύρεθηναι κατά τὸν προσήποντα καιρόν και μη δαθυμήσαντας έασαι παραδραμεῖν τούτον και απολέσαι τας αναγκαίας δουλείας, ας τού έπιτηδείου παραρρεύσαντος καλώς άνυσθηναι αμήγανον. εί δέ γε παρ' ελπίδα συναντήσωσι μανδάτα καὶ δουλεία ἀπρο- 15 όπτως συμμεταβαλλέσθω τῷ καιοῷ καὶ τῆ χοεία καὶ ποὸς τὰ απαντώντα διατιθέσθω. έβουλόμεθα δε και περί κούρσων έπθέσθαι, πῶς δεῖ εἰσελαύνειν αὐτὰ ἐν τῆ τῶν ᾿Αγαρηνῶν γώρα καὶ ἐπιτηδείως καὶ ἀρμοζόντως πρὸς τὴν ἐρήμωσιν αὐτῆς διατίθεσθαι, άλλ' οὖν διὰ τὸ μῆκος τοῦ λόγου τὸ 20 τίκτειν είωθος ἀηδίαν και το πλείστους είναι στρατηγούς ούκ όλίγην πείραν είς τούτο τὸ ἐπιτήδευμα ἔγοντας παοήπαμεν την υπόθεσιν ήγησάμενοι περιττόν είναι περί των τοῖς πολλοῖς ἐγνωσμένων γράφειν.

⁶ πούρσωρα P^1 , ex R: v, πούρσα nd et fortasse E; ποῦρσα ceteri \parallel 12 δαθυμήσαντας P^1 \mid ἐάσαι P^1R \parallel 14 παραρρεύσαντος d, παραγεύσαντος P^1 et ceteri R \parallel 15 παρελπίδα P^1 , ex R: dn \mid συναντήσουσι P^1R , correxi \mid δουλεία Graux, δουλείαι P^1nv , δουλείαι dk et forte ceteri \mid Ultimo folio cod. v legitur: τέλος σύν δεῶ τοῦ ταπτικοῦ

INDEX VOCABULORUM.1)

A

¹⁾ Omisi in indice articulum, δέ, καί (= et), recepi καί (= etiam).

άμυναν 50 16

άξιόπιστοι 33 9

άπολείπω: ἀπολείφθησαν 50 19 -λειφθήναι 9 13 -λειφθέντες 51 2 άπόλεμον 21 20 26 4 ἀπολήγω: -ληγέτω 6 15 14 21 -λήγων 4 16 άπολιμπάνω: -λιμπάνεσθαι 50 20 22 -λιμπανομένους 52 21 ἀπόλλυμι: ἀπώλοντο 15 13 ἀπολέσαι 53 13 απολωλεχότας 52 22 άπολύσεως 51 1 άπολύω: ἀπολελυμένοι 50 17 άπονοήτων: 33 7 άπόπειραν 89 20 άποπειράομαι: -πειράσασθαι 39 1A άποσημειούν 59 9 άποσιωπάω: -σιωπήσαι 26 2 άποσκευή 20 14 - ήν 19 21 26 12 -ñ 44 23 ἀποστέλλω: -στέλλειν 2 26 15 24 -στέλλων 17 20 19 7 -στέλλουσι 29 9 - GTETLAL 36 13 14 25 - GTELλαντα 32 7 -στέλλονται 29 18 στέλλεσθαι 53 10 -στελλόμενοι 41 21 - ομένους 41 8 - ομένων 11 13 -ομένοις 42 2 άποστρέφω: άποστρέφοντες 29 19 -στρέψουσι 38 10 άποσώζειν 6 13 άποτείνω: -τείνεται 13 22 άποτελέω: -τελεί 52 10 -τελούσι 13 20 -τελέσαι 25 -τελείται 46 14 29 - τελούμεναι 47 12 - τελεσθήναι 40 23 άποτροπὴν 21 3 άποφεύγειν 15 11 άποχωρέω: -χωρείν 47 % -χωοήσαι 33 30 ἄπρακτον 26 19 - κτοι 38 10 άπροόπτως 11 8 18 2 41 14 53 15 απτω: άπτέσθω 30 22 άπτέσθωσαν 46 20 ἀπτόμενον 23 11 άπωθέω: ἀπώσασθαι 39 12

ἀπώλειαν 32 26 51 8 -είας 45 1

άσχόπως 10 1 36 19

άχοις cum. gen. 4 9 conj. 5 19 16 12 39 14 42 10 46 16

B

$\boldsymbol{arGamma}$

1

δαπάνην 52 19 δασὺς 12 7 -έος 3 1 -εῖς 15 26 41 13 δειλία 38 27 -ίαν 12 19 19 15 36 7 42 15 -ία 36 6 δειλιάω: δειλιάσωσιν 39 30 -ιάσαντες 32 14 δεινὸν 24 4

dixnv cum gen. 21 23 32 18

\boldsymbol{E}

Inc. script. Byzant. ed. Vári.

έχθοοὶ 30 19 34 25 35 21 28 36 6 43 17 45 13 46 11 έχθοοὸς 22 24 23 16 44 18 έχθοῶν 11 9 23 17 24 5 26 20 29 8 31 16 23 32 13 35 9 17 18 24 26 36 18 37 8 41 14 42 6 43 13 44 11 22 45 1 46 4 51 22 έχθοοῖς 34 1 36 20 37 19 49 7 εως part. 15 17 25 8 42 13 45 13 cum. gen. 6 12 10 15

Z

ζημίαι 49 18 ζημιοῦν 27 12 ζῷα 38 25 ζφοις 19 21 20 14

\boldsymbol{H}

0

I

ἴδιον 10 12 18 27 ἰδίου 9 13 10 2 18 18 20 23 47 19 ἰδίφ 12 21 19 26 ἴδια 50 22 ἰδίων

στῶσιν 44 20 στήτωσαν 19 6 στήναι 3 11 15 6 19 17 25 4 34 27 35 12 46 7 στηκέτω 19 3 -έτωσαν 6 1 7 12 11 21 19 22 35 2 3 Ιστορία 7 22 14 16 ἰστορικὰς 27 15 Ισχυροτέραν 47 23 Ισχύς 38 11 -ὑν 39 18 -ὑος 49 5 Ισχύω: Ισχυσεν 26 21 38 11 -ὑσωσιν 30 19

K

22 6: παταβλάπτωνται 10 3 41 15 κατάγω: κατάγει 48 21 καταγωνίζομαι: καταγωνίζεται καταδαπανάω: καταδαπανῶν 26 18 καταδιώκειν 35 25 κατακαίω: κατακαίονται 37 12 κατακόπτω: κατακόπτωσι 40 13 καταλαμβάνω: -λαμβανόντων 45 8 καταλήψονται 44 17 45 4 -λήψεσθαι 44 5 κατέλαβον 51 2 παταλαβείν 25 3 -λαβούσαι 22 9 καταλείπω: καταλιπέτω 31 12 -limein 33 30 45 11 xatelelφθη 33 22 καταλιμπάνω: -λιμπάνη 30 27 -λιμπάνοντες 51 5 -λιμπάνεται 18 5 -λιμπάνονται 4 19 καταλύω: -λύωνται 22 7 καταμανθάνω: καταμάθοι 39 19 -μαθείν 39 16 παταναγκάζω: -αναγκάζει 26 19 -αναγκάσει 38 13 -αναγκασθέντες 50 24 καταναλίσκω: -αναλίσκειν 26 16 -αναλίσκωνται 41 5 κατανοέω: -νοῆσαι 29 18 καταπήγνυμι: καταπηγνύσθωσαν 9 25 καταπίπτω: -πίπτωσι 10 22 καταπλήγας 49 19 καταπλήττω: καταπλαγέντες 39 30 καταπολεμέω: -πολεμήσωσι 32 26 κατάρχειν 23 18 πατασπευάζω: -σπευάζονται 47 10 12 κατασκοπέω: -σκοπῶσι 20 30 -σχοπείτω 22 15 -σχοπεῖν 20 2 **ματασκοπήν 29 18 39 23** κατάσχοποι 10 6 29 25 κατα-

Λ

M

καί 10 19 11 11 17 24 23 1 30 15 οὐ μόνον — ἀλλὰ καί 17 3 29 10 46 26 48 10 μυρίανδρα 48 17 μυρίοι 33 8 46 26

N

Ξ

ξύλινοι 9 25 47 11

0

П

όχυρότητος 36 24 -ότητι 31 26 32 19

παιδεύειν 51 19 παιδίοις 29 17

όχυρώματα 37 17

P

φάβδους 10 s φάβδων 10 4 φάθυμίαν 50 11 φάθυμος 19 10 φαθύμους 49 19 −οις 50 14 φήματα 26 25 δίπτω: φιπτέσθωσαν 9 22 φυθμίζω: φυθμισθείσας 35 25 φύμη 42 8 43 18 'Ρωμαίους 27 17 -αίων 38 2 48 16 49 6 -αίοις 49 1 11 φωμαλέοι 32 22 'Ρῶς 31 3; 21 8 44 9 'Ρῷς 44 17 'Ρωσίαν 29 13

$\boldsymbol{\Sigma}$

١

σχολήν 48 20 - ής 52 9: σχολῶν 5 5 6 17 19 7 2 15 σῶον 9 7 σωρεῖαι 47 12 σωτηρίας 48 4

T

r

τύχη 38 16 39 9

ῦδως 23 17; 35 20 ῦδατος 24 2 ύδάτων 21 18 24 6 28 19 ύλώδεις 26 8; 41 13 ύλώδεσι 41 13 ช่งดัง 27 11 ύπαλλάττω: ὑπαλλάττων 10 15 ύπαλλαττέσθω 11 12 ύπαλλάττεσθαι 52 1 6 ύπαντάω: ύπαντησάτω 39 2 ύπάρχω: ὑπάρχει 18 3 ὑπάρχωσι 23 5 ύπαρχούσης 12 28 ύπεξάγω: ύπεξαγάγωσι 32 24 ύπεξαιρέω: ύπεξαιρεΐται 4 25 ὑπὲρ cum. gen. 47 13 48 26 ύπερισχύω: -ισχύσουσι 43 13 -ισχύσαντες 43 18 ύπέρκειμαι: -κείμενον 15 1 ύπέρχομαι: ὑπελθόντες 12 20 ύπηρεσίαν 52 9 ύπηρεσία 5 19 ύπηρεσίας 46 6 ύπηρετών 42 19 ύπηρέταις 42 23 ὑπισχνέομαι : ύπεσχόμεθα 14 24 ύπὸ cum acc. 47 9 48 5 ὑπ' 6

ύψηλης 32 17 ύψηλότερον 30 13 40 6 ύψηλότατον 33 16

Φ

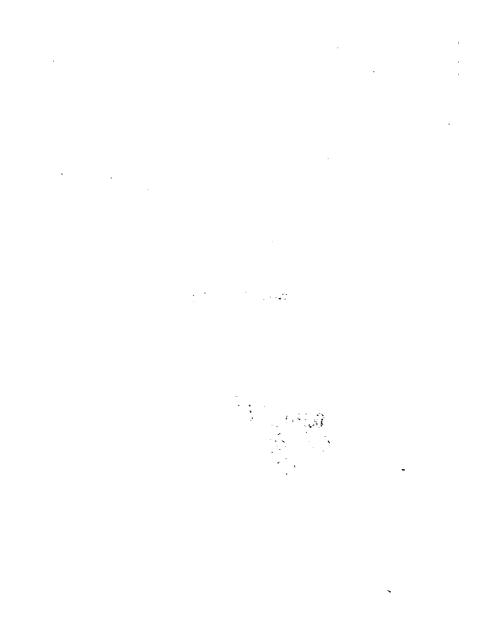
X

Ψ

ψιλούς 36 15 ψιλῶν 1 17 8 14 10 13 15 8 Ω

δδε 14 16 ὅρς 24 1 ὡς 1 16 20 2 2 20 4 5 7 12 8 16 11 13 12 10 17 25 13 10 17 27 20 2 21 22 29 24 14 28 2 29 18 88 15 34 17 37 9 39 5 44 4 13 46 2 5 48 25 49 13 50 16 ώσαντως 4 4 31 9 35 1 45 9 47 22 ώσελ 11 20 25 21 31 40 7 45 5 ώσεερ 9 16 14 5 16 14 27 17 15 25 18 32 28 33 1 87 19 46 26 48 27 49 4 ώσεε 3 7 37 22 ώφελέψει ώφελουτι 29 15 ώφελιμον 48 9 ώφελιμόντερον 16 18 ώφελιμόντατα 2 12

FEB 27 1910

